

Diari Oficial

del

Consell General

Núm. 9/2001 - 55 pàgines

Sessió Ordinària del dia 13 de desembre del 2001

El dia 13 de desembre del 2001, dijous, es reuneix a la Casa de la Vall el M. I. Consell General, en Sessió Ordinària convocada d'acord amb allò que estableix el Reglament de l'Assemblea i amb l'ordre del dia que figura en el Butlletí del Consell General núm. 32/2001, que és el següent:

1- Debat de totalitat del Projecte de llei del pressupost per a l'exercici del 2002, d'acord amb l'article 111 del Reglament del Consell General, així com de les esmenes a la totalitat presentades, i del Projecte de pressupost del Consell General pel mateix exercici.

2- Examen i aprovació, si escau, de l'esmena a la totalitat, presentada pel M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany, president del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, al Projecte de llei qualificada d'immigració.

3- Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei de modificació de la Llei reguladora de les mesures per garantir la transició cap a l'euro al Principat d'Andorra.

4- Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei de dissolució del Centre Nacional d'Informàtica d'Andorra.

Un cop oberta la sessió, sota la presidència dels M. I. Srs. Francesc Areny Casal i Josep Àngel Mortés Pons, síndic general i subsíndic general, respectivament, s'ha procedit a comprovar la presència dels membres, que ha quedat registrada d'acord amb la relació següent:

M. I. Sr. Francesc Areny Casal

M. I. Sr. Josep Areny Fité

M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany

M. I. Sra. Olga Benazet Dolsa

M. I. Sr. Francesc Casals Pantebre

M. I. Sr. Jordi Daban Alsina

M. I. Sr. Josep Dallerès Codina

M. I. Sr. Joan Albert Farré Santuró

M. I. Sra. Olga Forné Angrill

M. I. Sr. Patrick García Ricart

M. I. Sr. Josep Garrallà Rossell

M. I. Sr. Marcel Llovera Massana

M. I. Sr. Esteve López Montanya

M. I. Sr. Antoni Martí Petit

M. I. Sr. Jordi Mas Torres

M. I. Sr. Daniel Mateu Melción

M. I. Sr. Joan Monegal Blasi

M. I. Sr. Josep Àngel Mortés Pons

M. I. Sr. Marc Pintat Forné

M. I. Sra. Clara Pintat Rossell

M. I. Sr. Emili Prats Grau

M. I. Sra. Maria Lluïsa Puig Montes

M. I. Sr. Antoni Riberaigua Sasplugas

M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa

M. I. Sr. Roc Rossell Dolcet

M. I. Sr. Guillem Valdés Alemany

El M. I. Sr. Síndic General ha excusat l'absència del M. I. Sr. Cándid Naudi Mora, per motius familiars i del M. I. Sr. Miquel Alís Font, per trobar-se fora del país en una comissió del Consell d'Europa.

També hi és present el M. I. Sr. Marc Forné Molné, cap de Govern, acompanyat dels M. I. Srs. Juli Minoves Triquell, ministre d'Afers Exteriors; Pere Cervós Cardona, ministre

d'Educació, Joventut i Esports; Enric Pujal
Areny, ministre de Turisme i Cultura; Olga
Adellach Coma, ministra

d'Agricultura i Medi Ambient; Mireia Maestre Cortadella, ministra de Finances; Mònica Codina Tort, ministra de Salut i Benestar; Jordi Visent Guitart, ministre de Justícia i Interior; Jordi Serra Malleu, ministre d'Ordenament Territorial, i Miquel Àlvarez Marfany, ministre d'Economia.

Assisteix també a la sessió el Sr. Valentí Martí Castanyer, secretari general del Consell General.

(El M. I. Sr. Esteve López Montanya, secretari de la Sindicatura, llegeix l'ordre del dia)

(Són les 16.10h)

El M. I. Sr. Síndic General:

Moltes gràcies.

Abans de començar amb l'ordre del dia previst per la sessió i havent estat presentades, respectivament, cinc preguntes que han obtingut la declaració d'urgència per part del Sr. Jaume Bartumeu Cassany en qualitat de president del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, del Sr. Joan Monegal Blasi del Grup Parlamentari Demòcrata i del Sr. Esteve López Montanya i Francesc Casals Pantebre del Grup Parlamentari Socialdemòcrata proposo, doncs, la inclusió d'un cinquè punt a l'ordre del dia consistent en preguntes al Govern amb resposta oral.

A continuació les cinc preguntes es distribuiran.

Per tant, doncs, després d'incloure aquest cinquè punt de l'ordre del dia passem, ja, directament al primer punt de l'ordre del dia.

1- Debat de totalitat del Projecte de llei del pressupost per a l'exercici del 2002, d'acord amb l'article 111 del Reglament del Consell General, així com de les esmenes a la totalitat presentades, i del Projecte de pressupost del Consell General pel mateix exercici.

El Projecte de llei fou publicat en el Butlletí número 25/2001 del 7 de novembre.

Les esmenes a la totalitat presentades pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata i pel Grup Parlamentari Demòcrata han estat publicades en el Butlletí número 32/2001 del 3 de desembre.

Demanaria, primer, als grups que han presentat les esmenes a la totalitat si desitgen fer el debat de les esmenes i la votació de manera conjunta? Sí?

Per tant, doncs, passo la paraula directament al Grup Parlamentari Socialdemòcrata per exposar la seva esmena.

Intervé el Sr. Jaume Bartumeu.

El M. I. Sr. Jaume Bartumeu:

Gràcies Sr. síndic.

El Grup Socialdemòcrata ha presentat aquesta esmena a la totalitat per no poder compartir cap dels criteris polítics, econòmics, fiscals i financers, amb els quals ha estat preparat i presentat el Projecte de pressupost pel proper exercici de l'any 2002.

La nostra disconformitat amb el plantejament general del pressupost no és pas motivada únicament en el paper polític que ens correspon jugar, en tant que primer partit de l'oposició, en aquesta legislatura.

No hem presentat pas aquesta esmena a la totalitat per a donar compliment únicament a aquell precepte bàsic de les democràcies parlamentàries que l'antic president de la República Francesa i copríncep d'Andorra: François Mitterrand, va definir ben gràficament des del seu escó de diputat a la Nièvre quan va dir aquella coneguda frase de què: "La primera obligació, el primer deure de l'oposició és fer d'oposició".

Efectivament, els consellers generals del primer partit de l'oposició ens hem d'oposar als plantejaments de la majoria perquè no som pas aquí per fer avorrir als ciutadans la política, sinó per a contribuir, amb el nostre treball, amb la nostra dedicació i amb la nostra il·lusió, a fer veure al país que una altra política, diferent de la que porta a terme la majoria lliberal, és possible.

Examinat el Projecte de pressupost per a l'exercici del 2002, hem arribat, a més, a més a la conclusió que una altra política no solament és possible, sinó que és molt necessària per Andorra.

El més important dels drets que la Constitució empara és el dret a la discrepància. I quan dic això, no pretenem pas menystenir tots aquells altres drets tant o més importants, potser, en tot cas igual de cabdals que la Constitució també recull i proclama. Només recordem, i en

aquesta sala periòdicament cal recordar-ho, que en la base del pacte constitucional del 1992 hi ha el dret a discrepar.

Respectar la discrepància, fer-la possible, és la base del règim de llibertat.

El Partit Socialdemòcrata considera que Andorra necessita un altre pressupost. Un pressupost que comporti un ambiciós programa d'inversió pública en els àmbits de les vies de comunicació, de les telecomunicacions, de l'educació i del benestar social.

El finançament d'aquesta política d'inversió pública es podria dur a terme mitjançant la introducció d'un impost sobre els rendiments del capital dipositat a les entitats financeres.

Si sacrificuem les inversions públiques i privades

-perquè la inversió pública al servei de l'economia productiva ha d'afavorir la inversió privada- que han d'assegurar les inversions públiques, les condicions d'un creixement sostenible i durador, ho pagarem molt car, i durant molts anys.

Aquest és, al nostre entendre, un pressupost financerament mal orientat.

Globalment les despeses previstes en aquest projecte s'incrementen, en relació a l'exercici anterior, un 4%, mentre que paradoxalment la previsió d'ingressos només augmenta en un 3%.

Paral·lelament, constatem amb preocupació que el dèficit de caixa és de 18 milions d'euros, uns 3.000 milions de pessetes. El dèficit de caixa s'incrementa així en un 12% en relació al dèficit de caixa de l'any 2001 que va ser de 16 milions d'euros.

Alhora, el dèficit de gestió representat per la diferència entre ingressos i despeses corrents s'incrementaria en un 27% passant de 10 a 13 milions d'euros.

Malgrat la disminució prevista de les despeses financeres, que òbviament es deu a la situació dels mercats internacionals i no pas a la intervenció del nostre Govern, el panorama global de les finances públiques és preocupant.

El Projecte de pressupost que rebutgem posa en dramàtica evidència la insuficiència dels actuals ingressos públics.

Augmentem els dèficits i es redueix la inversió.

El pressupost d'ingressos no financers presenta, mercès a la introducció de l'ISI a les entitats financeres i d'assegurances, una progressió dels 176, 49 milions d'euros als 190,82 milions

d'euros. Aquesta previsió d'ingressos per una llei que no ha estat votada encara, faria passar la recaptació per fiscalitat indirecta del 75% al 79% del total d'ingressos previstos.

D'altra banda el pressupost d'ingressos preveu 25,23 milions d'euros en concepte de productes de distribució de resultats, dins dels quals hi ha 15 milions que provindrien directament d'una distribució extraordinària dels resultats de l'STA.

No cal dir que amb aquesta pessigada suplementària l'STA s'està descapitalitzant, i aquella empresa pública tindrà dificultats en poder invertir en millores de la xarxa, en les instal·lacions, en els serveis i en les noves tecnologies de la comunicació a partir d'aquesta retirada suplementària per cobrir la manca preocupant d'ingressos públics.

Si a aquest preocupant panorama hi afegim la no menys preocupant situació de desequilibri, pel que fa a l'Impost de Mercaderies Indirecte, per l'enorme dependència d'uns pocs productes importants, de manera especial els carburants, hem de concloure que cal, amb urgència, un replantejament a fons de l'estructura tributària. Malgrat que aquest migdia, fidel auditor com sóc, del ministre portaveu tots els dijous a la una l'escolto i explicava com i de quina manera aquest augment de l'IMI del 8% i escaig -8,5%- doncs, era tan transcendental per demostrar que l'economia andorrana anava millor. Oblidava el ministre que també hi ha hagut un augment important de les taxes de carburants i, això, no vol dir directament que augmenti el consum sinó que augmentin els ingressos... Però, bé... passem...

Necessitem una estructura tributària moderna, amb la introducció de figures impositives directes sobre els rendiments del capital no pas únicament per adaptar-nos a Europa sinó també, i prioritàriament, per a obtenir més ingressos pressupostaris.

Cal recaptar més per a fer possible la solidaritat social. No cal recaptar més per a subvencionar o afavorir els grans capitalistes sinó per ajudar als menys afavorits a pujar en l'ascensor social andorrà.

Pel que fa a les despeses, les despeses d'inversió previstes en el pressupost augmenten en tres pobres dècimes -i no pas en un punt, com es diu erròniament, al nostre entendre, en el quadre de la pàgina 33 del Llibre 1 de la Memòria- com sigui que passen, segons ho hem calculat

nosaltres del 51,46% al 51,79%, del total de despeses.

Correlativament les despeses de funcionament sembla que disminueixen en la mateixa proporció.

En relació al pressupost del 2001 les despeses d'inversió s'incrementarien un 4,61% i les de funcionament un 3,23%.

Ara bé, convindrà que aquestes xifres globals les examinem més acuradament perquè les proporcions de variació són ben distintes.

Les despeses de personal augmenten globalment un 6,06% i les despeses de béns corrents i serveis ho fan en un 5,39%, mentre que les transferències corrents només augmenten un 0,7% i els interessos i costos financers -que ja n'he parlat abans- es redueixen en un menys 14%. Les dues darreres xifres especialment la darrera, queda clar que no és el resultat de cap iniciativa andorrana sinó de l'evolució dels mercats. En aquest àmbit de les despeses de personal o de funcionament, el Partit Socialdemòcrata vol manifestar, ja d'entrada, la seva preocupació pel fet que el pressupost no planteja una necessària ampliació del nombre d'agents de Policia que puguin permetre el manteniment de la seguretat ciutadana, de béns i persones, en unes condicions adients. Actualment el servei treballa sota mínims, i hi ha moltes nits que en tot el país tot just hi ha dos patrulles. Aquesta situació, com la de la justícia -més endavant en parlarem- reclama decisions i actuacions que el pressupost no planteja.

Aquest és també un projecte que al nostre entendre s'ha fet a corre-cuita. Sembla com si el Govern l'hagués fet per cobrir l'expedient, convençut que no ens el mirariem. Comptat, mirat i revisat, hem trobat molts errors en la presentació del pressupost. En donarem uns quants exemples... concretament en donarem cinc i sis exemples:

Primer: El quadre que apareix a la pàgina 36 del Llibre 1 (Distribució de la inversió) està -als nostres ulls- mal muntat, i ens sembla poder dir que totalment equivocat. L'hem comparat amb el pressupost del 2001 (Llibre 1, pàgina 42) i hem comprovat que els números no quadren ni lliguen.

Segon: En el Llibre 1 del pressupost 2002 (Classificació administrativa i econòmica) no està inclòs el pressupost del Departament d'Obres Públiques i de Serveis Exteriors del

Ministeri d'Ordenament Territorial -...o no l'hem sabut trobar.

Tres: Els ingressos per "sol·licituds de treball" s'inclouen en l'article 32 (Venda de béns) del pressupost d'ingressos -semblaria més lògic que s'inclouessin en l'article 30 (Taxes).

Quart: En diferents fitxes descriptives es fa referència a una legislació que està derogada.

Hom veu així com el Llibre 2, pàgina 15, es fa encara referència a la "Llei d'organització de l'administració general" de 24 de maig de 1985 i en el Llibre 3, pàgina 16, hom invoca el "Reglament d'estructura i funcionament del Centre Hospitalari del 12 de juliol del 2000".

I cinquè i darrer exemple: No hem acabat de copsar quin pressupost del SAAS hem d'agafar per bo. Al Llibre 1, pàgina 56, n'hi ha un amb un total de 24.692,59 milers d'euros; en un altre document adjunt el pressupost específic del SAAS n'hi ha un altre total de 24.707,98 euros.

Més enllà d'això, ens hem mirat, també, el que podem qualificar com la revelació del misteri que és la situació pressupostària de Ràdio i Televisió d'Andorra, SA.

El pressupost del 2002 planteja un misteri i alhora comporta una revelació en relació a la RTVA. En el programa 5281 (Ordenació i Explotació de les Telecomunicacions) depenent del Gabinet del Cap de Govern, apareix pressupostada una transferència a RTVA, SA de 2.733.523 euros (uns 454 milions de pessetes). Entre, -i cito- les "... accions que s'han de dur a terme..." per a desenvolupar aquest programa, pel que fa a la Ràdio i Televisió públiques apareix, clar i català, la següent: "Divulgar i donar publicitat a les declaracions o comunicacions oficials d'interès públic". Tot un programa...

"La ràdio i televisió pública ha de donar publicitat a les declaracions o comunicacions oficials".

Ara entenem més bé el perquè de tot plegat! Ara entenem perquè la ràdio i la televisió públiques no podien pagar les despeses del viatge a París d'un equip d'Andorra Televisió, el passat mes de febrer, per a cobrir una reunió a l'Assemblea Nacional dels consellers generals Josep Dallerès i Jaume Bartumeu amb el president de l'Assemblea Nacional Francesa, Sr. Forni, i entenem, doncs, perquè vam haver de pagar, nosaltres, el bitllet d'avió i de l'hotel de l'equip d'Andorra Televisió.

Ara entenem, també, com i perquè el dilluns 19 de novembre un equip d'Andorra Televisió es va poder desplaçar a Barcelona per donar publicitat a l'entrega d'un premi al Cap de Govern i no va poder recollir imatges de la reunió que el mateix dia i en una hora diferent mantenien consellers del Partit Socialdemòcrata amb eurodiputats del PSC... És la diferència entre l'interès general de la comunicació oficial.

Bé, el pressupost ens planteja a més, a més altres qüestions. De manera especial la que fa referència a la insuficient despesa social.

El pressupost és l'eina bàsica de Govern. Examinant-lo hom pot esbrinar sense gaires dubtes quina és l'orientació política dels seus autors.

Aquest pressupost segueix el camí de portar Andorra vers una societat amb uns trets neolliberals cada cop més evidents.

Paradoxalment en un país, Andorra, on l'estat del benestar -amb les característiques europees més conegudes- encara no ha arribat del tot i només l'hem vist -per dir-ho gràficament- per un forat. Doncs, en aquesta situació el Partit Lliberal vol imposar el model neolliberal clàssic, el de la guineu lliure en un galliner també lliure.

Alguns exemples seran entenedors:

Primer: les despeses pressupostades per promoció i protecció social són, al nostre entendre, molt insuficients: 6,19 milions d'euros. Amb uns 1.029 milions de pessetes no n'hi ha pas prou per fer possible una major solidaritat social en aquest país.

Més concretament en l'àmbit de l'atenció primària

-programa 3121 (Llibre 2, pàgina 24 i següents del projecte 003, (Atenció primària, parròquies)- aquest àmbit concret compta amb la mateixa assignació que l'any anterior: eren i continuen sent 315.531,33 euros.

Pel que fa al programa d'inserció sociolaboral passa de 87.000 euros a 78.000 euros, és a dir, que es retalla un 10,34%.

Segon exemple: les beques -Codi 3211- passen de 1.163.460 euros l'any 2001 a 992.871 euros l'any 2002. És a dir, que el Partit Lliberal retalla, redueix l'assignació del 14,66% o, en xifres absolutes, de 170.000 euros -és a dir, 28 milions de pessetes.

Tercer: la inversió en infraestructures escolars -programa 4212- pateix també una retallada pressupostària del 3,89%.

Quart: la inversió en carreteres també es retalla. El programa 5121 -creació d'infraestructures de carreteres- experimenta una retallada del 28,23%. Passa de 33,1 milions d'euros el 2001 a 23,7 milions d'euros el 2002.

Cinquè: el programa 1421 (Organismes de justícia) té assignat un pressupost de 4.426.000 euros (736 milions de pessetes), per la qual cosa experimenta un augment del 0,45% en relació al 2001. No cal dir que un augment tan ridícul en una situació especialment delicada com la que pateix l'Administració de justícia demostra una clara voluntat política de no resoldre la situació.

Sisè: els plurianys. És molt instructiu observar l'evolució dels plurianys. Els pressupostos dels anys 2000 i 2001, anys electorals o a cavall d'eleccions l'un de l'altre, plantejaven moltes inversions en plurianys.

El pressupost d'aquest any, del 2002, ens porta la votació negativa de -27.303.000 euros de plurianys.

Ara deu ser que ja no cal generar il·lusió ni guanyar voluntats amb promeses electorals sense sentit.

Setè: en relació al pressupost de l'any 2001 pel que fa al Ministeri de Salut i Benestar Social hi ha un increment global del 13,76%. Així ens ho ha repetit insistentment la ràdio i la televisió pública aquests darrers dies en fidel compliment de la seva ja esmentada missió de "divulgar i donar publicitat a les declaracions o comunicacions oficials d'interès públic".

Ara bé, el que no ha dit ni diu la ràdio i la televisió públiques és que aquest augment notable és conseqüència directa de les despeses de personal -un 28,45%- i del consum de béns i serveis -un 60,93%- mentre que les transferències corrents augmenten únicament un 6,66% i les despeses d'inversió disminueixen un 10,97%. Les transferències de capital només augmenten un minso 0,48%.

Finalment, si ens concentrem en el departament de Salut, el pressupost per a l'any 2002 hi destina 5,9 milions d'euros -986 milions de pessetes- xifra que representa un 2,2% del pressupost global.

Però, convé tenir present que d'aquells 5,9 milions d'euros, 4,7 milions són destinats a finançar el SAAS. Per tant, únicament queden per a la resta de projectes 1,2 milions d'euros -és a dir, 215 milions de pessetes.

Una altra qüestió que ens planteja el pressupost és una especial despesa en estudis i treballs tècnics. El subconcepte 22760 "Treball realitzat per empreses. Estudis i Treballs tècnics" presenta una partida pressupostària de 3.581.000 euros -595 milions de pessetes- la qual cosa representa un 8,25% d'increment en relació al pressupost anterior. Efectivament, l'any 2001 la previsió pressupostària era de 3.308.000 euros, és a dir, 550 milions de pessetes.

Tot esperant que el Govern doni, un dia o altre, l'obligada resposta a la demanda d'informació formulada pel conseller general Francesc Rodríguez, el nostre grup ha de considerar que aquest subconcepte tan generós deu anar destinat a fer front als honoraris de la llista d'assessors del Govern.

Però, encara hem trobat un altre subconcepte digne d'esment. Es tracta del número 69910 "Estudi i projectes d'inversió".

Ens queixem que la inversió es redueix -ho he dit al principi d'aquesta intervenció- però, paradoxalment no succeeix pas el mateix amb els estudis d'inversió. El pressupost 2002 hi destina 6.045.881 euros -1.006 milions de pessetes- i altres 3.077.181 euros -és a dir, 512 milions de pessetes- en plurianuals.

Per exemple, els projectes de construcció de depuradores i construcció de col·lectors tenen assignats 901.518 euros -150 milions de pessetes- pel pressupost 2002 i 751.265 euros -125 milions de pessetes- pel pressupost de l'any 2003.

Posats a esmentar projectes se'm permetrà que fem referència al de la "Planta de tractament de residus" que disposa d'un interessantíssim pressupost de 150.000 euros -25 milions de pessetes- per a, i cito, "disposar de l'opinió d'especialistes en temes d'incineració per millorar la qualitat del seguiment del procés de licitació i d'adjudicació de la concessió" -Llibre 4, pàgina 64-... Tot un programa...

Finalment, pel que fa a les remuneracions, direm que hem vist que l'increment de remuneracions del personal funcionari del gabinet del Cap de Govern és del 12%, la qual cosa no critiquem, però, no ens podem estar de pensar que tal augment plantejarà greuges comparatius amb altres ministeris.

I parlant d'altres ministeris, parlarem breument del Ministeri d'Exteriors.

Hem posat en relació el pressupost de l'any 2001 amb el projecte que ara debatem, i ens sembla que hi ha alguna cosa que no lliga.

En el pressupost 2001, el programa 1311 "Direcció i Serveis Generals", preveu 11 persones (8 tècnics, 1 directora, 1 tècnic administratiu i 1 cap d'àrea) amb una despesa pressupostària de 40.302.878 milions de pessetes.

El programa 1321 "Relacions diplomàtiques" preveu

-continuo parlant del pressupost de l'any passat- 18 persones i una despesa de 139.867.635 milions de pessetes. I el programa 1332 preveia, l'any passat, una persona i una despesa de 8.316.850 milions de pessetes.

Total trenta persones per una despesa de 188 milions i escaig de pessetes -el que fa 1.132.000 euros.

En aquest projecte per l'any 2002 es preveu un total de 39 persones (35 que ja hi treballen, més 4 noves contractacions) amb un pressupost de 1.018,855 euros, és a dir, un 10% inferior al pressupost de l'any 2000. Com pot ser? Per això, deia abans, que aquí hi poden haver greuges comparatius: si en els serveis del Cap de Govern augmenten d'un 12% i el Sr. ministre d'Exteriors amb més personal ho redueix d'un 10% potser ens ho podran explicar.

Més enllà del contingut concret del pressupost parlarem, un moment, dels articles 3.1 i 5 del Projecte de llei del pressupost per l'exercici del 2002.

Aquests articles condicionen els límits del control pressupostari del Consell General, establert a l'article 50 de la Constitució, i, en concret, fan trontollar el principi d'especialitat pressupostària. Aquest principi, com és sabut, es descomposa en tres criteris: especialitat qualitativa: els recursos destinats a una finalitat han de ser invertits en aquesta mateixa finalitat i no en cap altre; especialitat quantitativa: sols es poden realitzar despeses per l'import fixat per a cada finalitat; especialitat temporal: les despeses han de realitzar-se dins del període pel qual s'han autoritzat.

L'article 5 preveu que el Govern pot autoritzar les transferències de crèdits pressupostàries que resultin necessàries a conseqüència de possibles reorganitzacions administratives. Es tracta, aquesta, d'una fórmula admesa en la doctrina pressupostària, i es justifica en la necessitat de donar resposta immediata als canvis derivats de

la potestat d'autoorganització burocràtica que, dins de la Llei, té l'Administració.

Però, tercer apartat: la transferència de crèdits de despeses corrents a partides també de despesa corrent prevista a l'article 3.1 no té en compte els límits establerts a l'article 26.2 de la Llei general de les finances públiques. Per tant, implica, al nostre entendre, una reforma d'aquesta Llei, admissible des del punt de vista constitucional, però amb la conseqüència política que es produeix una disminució de la potestat d'aprovació del pressupost que té atribuïda el Consell General.

També reforma la Llei general de les finances públiques l'article 3.5 del Projecte de llei. L'article 26.1 de la Llei general de les finances públiques preveia que les transferències relatives a despeses de capital es tramitarien com els crèdits extraordinaris i els suplementes de crèdit. El pre-citat article 3.5 permet que aquestes transferències les acordi, simplement, el Govern.

Altre cop hem de valorar aquest precepte com a disminució del control parlamentari.

Finalment, l'article 3.4 del Projecte genera un altre dilema de constitucionalitat. Diu així aquest text: "El Govern pot aprovar transferències de crèdit de despeses d'inversió real fins a un límit màxim de l'1% dels crèdits autoritzats per a les despeses d'inversió real del pressupost de l'exercici".

En efecte, pensem que aquí l'alteració governamental del pressupost no afecta només les despeses corrents -article 3.1 del que ja hem parlat- ni es fa dins d'un mateix programa -articles 3.3, 3.5 i 3.6-, al contrari, ara s'incideix en les despeses d'inversió real i, a més, sense cap límit material. Es vulnera, per tant, el principi d'especialitat pressupostària i s'adverteix una clara contradicció amb l'article 50 de la Constitució del Principat d'Andorra.

Ho deixem apuntat com a justificació complementària de la nostra esmena a la totalitat i com a explicació prèvia de les esmenes parcials de supressió dels articles 3 i 5 de la Llei que té presentades el nostre company conseller Josep Dallerès.

Per acabar, i per resumir el que defensa el Grup Parlamentari Socialdemòcrata, hem de dir que el que estem fent és postular una major solidaritat social, i per poder postular aquesta major solidaritat social hem de demanar un altre pressupost.

Hem de dir que la nostra esmena a la totalitat es recolza en el projecte que tenim com a força política, en contraposició amb el model neoliberal. Hi ha dues maneres d'entendre cap a on va, i cap a on ha d'anar la societat i l'economia d'Andorra.

Creixement sostenible i sostingut. Millor i més ampla oferta per a tots d'educació, sanitat, vivenda, transports i prestacions socials.

Millor distribució de la renda. Millor i més ampla cooperació amb els països pobres.

Aquests són els fonaments principals del model pressupostari que els socialdemòcrates defensem.

En conseqüència, no podem votar el pressupost presentat pel Govern, i votarem la nostra esmena a la totalitat.

El M. I. Sr. Síndic General:

Gràcies.

A continuació té la paraula el Grup Parlamentari Demòcrata per exposar la seva esmena.

Intervé el Sr. Jordi Mas.

El M. I. Sr. Jordi Mas:

Gràcies Sr. síndic.

El Projecte de pressupost que ha presentat el Govern lliberal denota perfectament quina és la seva línia política, i en quina direcció vol portar el nostre país. Evidentment el Grup Demòcrata considera que no és el plantejament més adequat pel bé d'Andorra.

Després de l'experiència acumulada per la gestió dels afers públics durant més de sis anys, el Govern no ha sigut capaç de dissenyar amb precisió, una política pressupostària tenint en compte la realitat del país.

Una realitat que exigeix dels governants la responsabilitat de coordinar les inversions a fi de crear les infraestructures realment necessàries, afrontant amb realisme una previsió d'aquestes, que no vol pas dir destinar més o menys volum de despesa, sinó que vol dir gestionar correctament l'existent.

Igualment, ens cal afrontar amb valentia el disseny d'un model tributari coherent adaptat a una proposta global, capaç de donar resposta a les necessitats reals del país.

Cal evitar que la recaptació de més recursos a través d'una major pressió fiscal, ens porti a un

desbordament de la despesa pública. No s'han de posar tributs únicament per cobrir el nivell d'endeutament del país.

El Projecte de pressupost pel 2002 no presenta cap novetat important en la seva estructura tant de despeses com d'ingressos, no presenta cap novetat que obeeixi a una planificació prèvia com dèiem anteriorment. Això sí, continua introduint elements de "maquillatge" que poden confondre l'opinió pública amb el pretès equilibri pressupostari, equilibri que com en els darrers anys, s'aconsegueix a través dels beneficis generats per les empreses parapúbliques, i que està produint un efecte perillós de descapitalització d'aquestes societats o d'aquestes empreses parapúbliques.

Aquesta mesura pot repercutir negativament en la capacitat d'aquestes empreses parapúbliques en la seva capacitat d'inversió, en no poder seguir la tendència del mercat amb una incorporació immediata de noves tecnologies, perdent d'aquesta manera, el tren de la modernització, així com un alt nivell de qualitat, tal com pot ser avui el cas del funcionament de la telefonia mòbil.

La partida que presenta el Govern en el seu Projecte de pressupost d'ingressos pel 2002, sembla no tenir molt en compte els darrers esdeveniments que han repercutit negativament en l'economia mundial. El creixement previst en el total d'ingressos que és del 3%, un increment que avui podem comptar d'exagerat, sobretot quan els països del nostre entorn rebaixen considerablement les seves previsions.

Només cal veure que les previsions i els creixements dels Productes Interiors Bruts als països de la Unió Europea se situen molt per sota del 2%.

Dins la mateixa partida d'ingressos del Projecte del pressupost, en el concepte "d'Impostos indirectes sobre el consum" l'increment previst és del 5% del global, per tant, molt superior a les previsions de creixement global també citades anteriorment. Aquest apartat rep una part important dels seus recursos o la major part del consum de béns i serveis, que en gran mesura també es nodreix dels ingressos per l'IMI i taxes d'entrada de mercaderies.

En l'apartat d'impostos indirectes figuren dos partides d'ingressos per un total de 4,74 milions d'euros, que fan referència a les recaptacions previstes en les lleis dels serveis indirectes sobre prestació de serveis bancaris i financers, i a l'ISI sobre assegurances. D'aquests dos

impostos, el primer d'ells sabem que vindrà a substituir els ingressos per mòduls que avui ingressa el Govern d'Andorra. Per tant, la previsió d'ingrés per aquest concepte es pot considerar correcta. La previsió de l'ingrés en concepte de l'ISI sobre assegurances és una figura totalment nova que, en el dia d'avui, no disposa del marc jurídic necessari per poder garantir la seva recaptació, per tant, és incorrecte preveure un ingrés per aquest concepte.

És cert, que el Govern ha tramitat els dos projectes de llei a què fem referència en el paràgraf anterior, projectes de llei que tot i que van ser publicats en el mateix número, en el mateix Butlletí del Consell General que el Projecte de pressupost, no són projectes d'acompanyament del Projecte de pressupost i, per tant, són projectes de llei independents.

En el moment en què hagin estat aprovats, i publicats al BOPA, seran part integrant de la legislació fiscal, i en aquell moment es podrà comptar amb les recaptacions previstes, però mai abans.

El Govern també ha entrat, igualment, a tràmit el Projecte de llei de dissolució del Centre Nacional d'Informàtica en tant que entitat de dret públic, amb la finalitat de què s'incorpori com un departament més dins de Govern. En aquest cas concret, el Govern ha presentat el Projecte de pressupost seguint el que era habitual, és a dir, el Projecte de llei de pressupost en tant que Centre Nacional d'Informàtica, en tant que entitat parapública, i no com un departament. Entenem que el Govern no ha tingut, en aquest cas, el mateix criteri que els dels projectes de llei de l'ISI.

En la partida destinada a inversió que presenta aquest Projecte de pressupost, reflexa també la manca de previsió i de rigor a l'hora de determinar les inversions en infraestructures.

Les necessitats més urgents, no han estat dissenyades en base a un pla de prioritats, sobretot pel que fa a les inversions en infraestructures viàries. El creixement que experimenta el volum circulatori necessita una resposta immediata i coherent en les inversions.

El fet de crear noves infraestructures és un factor necessari pel desenvolupament econòmic i social, però és obvi que s'ha de fer sota un plantejament global i sobretot amb una racionalització de les inversions.

Els esforços que s'han de destinar en el medi ambient, són, al nostre entendre, d'una prioritat

absoluta, ja ho eren, també, fa sis anys. El pla de sanejament de les aigües, dissenyat per millorar la qualitat dels nostres rius ja porta un retràs considerable en la seva execució, a més d'un increment pressupostari important. El tractament de residus i el nou forn incinerador, és un altre pilar essencial en la protecció del medi natural. Malauradament no ha sigut una prioritat pel Govern liberal els darrers anys, esperem i desitgem que sigui una realitat durant aquesta legislatura. En tot cas caldrà un plantejament realista i global sobre el destí de les cendres i el tractament dels abocadors per acabar d'una vegada amb la contaminació que provoca l'enterrament sense control d'aquestes cendres mal incinerades.

L'educació necessita una atenció especial en definir els objectius, per planificar en el temps les inversions en infraestructures escolars d'acord amb l'increment d'estudiants. És imprescindible fer una planificació per racionalitzar les inversions a efectuar i garantir uns espais dignes als escolars, que aniran, sense dubte, en benefici de la qualitat de l'ensenyament.

Un dels ministeris en el qual pensem que cal invertir més, és el de Justícia i Interior, i això per una raó molt clara, i és que, Andorra s'ha consolidat com un país que gaudeix d'un elevat grau de seguretat ciutadana, i aquest és un actiu molt important, tant per a tots els ciutadans que hi vivim, com per a tots els que ens visiten. Entenem, doncs, i el Govern també ho entén així, que aquest és un dels ministeris que mereix un esforç més significatiu per part de l'Administració, tant en despesa d'inversió, com en despesa de funcionament.

El departament de justícia reclama de fa temps, més inversions, no solament en noves instal·lacions sinó també en els recursos necessaris per desenvolupar correctament el seu treball.

El cos de Policia, és també un pilar essencial per la seguretat i reivindica també una millora en la seva organització per dur a terme amb les millors condicions la seva responsabilitat.

El Projecte de pressupost presenta, en canvi, partides destinades a projectes que el Grup Demòcrata qualifiquem d'il·lusionants, però irrealitzables en les condicions actuals, com són el metro aeri, que figura en el programa 7231 depenent del Cap de Govern, o la candidatura Jocs Olímpics, programa 4313 del Ministeri d'Educació, Joventut i Esports.

Entenem que aquestes dotacions podrien anar destinades a departaments o projectes en els que es trauria un millor profit.

Un dels pilars essencials que entén el Grup Demòcrata de política econòmica es basa en l'estímul de la iniciativa empresarial per promoure el creixement. Constatem i lamentem que un dels ministeris claus pel desenvolupament d'aquestes polítiques de creixement, com és el Ministeri d'Economia, sembla desaparegut a dintre del panorama del pressupost.

Igualment no s'aprecia en aquest Projecte una voluntat de potenciar una política social destinada a promoure una societat més justa i cohesionada, sinó tot el contrari, amb decisions com les d'allargar els horaris comercials sense anar acompanyades de mesures destinades a la millora del benestar de les famílies, afecten negativament a la unitat familiar.

En conclusió, direm que el Projecte de pressupost pel 2002 presentat pel Govern no respon, ben bé, al nostre model de país. El Grup Demòcrata vol una Andorra realista, amb una política valenta orientada a aconseguir el benestar dels seus ciutadans amb unes directrius que aconseguixin un país socialment acomodat i que fomenti l'economia productiva.

El Projecte de pressupost conté unes previsions d'ingressos excessivament optimistes, tenint en compte que, les condicions dels països de l'entorn europeu, i sobretot les dels nostres veïns més immediats, preveuen un creixement molt per sota del que ha estat previst en aquest Projecte de pressupost. Fins i tot hi ha algun país una mica més llunyà que preveu estar en rescissió.

En la partida de despeses d'inversió segueix el sistema de determinar les inversions a realitzar segons les oportunitats polítiques i no en base a un ordre de necessitats reals.

Pel que fa a la despesa corrent en relació al pressupost anterior, s'incrementa d'un 4%, molt superior al que preveu el Govern en ingressos i molt més del que els indicadors apunten com a creixement.

Tot i que preconitza la contenció de la despesa, incrementa considerablement les noves contractacions en departaments en els quals no s'aprecia la necessitat real d'aquestes.

Amb l'anàlisi d'aquestes dades podem afirmar que la política de "pressupost equilibrat" és fictícia, degut a que el creixement dels ingressos

es troba per sota del creixement de les despeses en, almenys, un punt.

Una altra dada que avala el que s'ha dit anteriorment és que el dèficit de caixa és de 18 milions d'euros, un 12% superior al de l'any anterior.

Per tot el que s'ha dit anteriorment, i en coherència amb el programa plantejat pel Grup i pel Partit Demòcrata en les darreres eleccions, es demana el retorn del Projecte de pressupost pel 2002 al Govern.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

Acabada l'exposició de les esmenes a la totalitat el Govern vol intervenir ara o al final?

El M. I. Sr. Cap de Govern:

Al final.

El M. I. Sr. Síndic General:

Al final Sr. cap de Govern?

Molt bé. Doncs, té la paraula el Grup Parlamentari Lliberal. Intervé el Sr. Antoni Martí.

El M. I. Sr. Antoni Martí:

Gràcies Sr. síndic.

Sr. Bartumeu, vostè ha començat dient que no està d'acord amb cap dels criteris del pressupost... S'ha de ficar molta voluntat negativa.

En un altre apartat de la seva intervenció parlava de la guineu, però en la seva intervenció la guineu semblava vostè, i suposo que les gallines devíem ser nosaltres.

Miri, Sr. Bartumeu! No ho volia fer, però, potser, és hora de fer alguns recordatoris, i agafi's tots aquests recordatoris en positiu.

El 10 de desembre de 1998 vostè començava la seva defensa contrària al pressupost de l'any 1999 recordant, aleshores, el president del Grup Parlamentari Lliberal -en aquell moment, Sr. Bartumeu, jo mateix- i deia, citant la meua intervenció -la qual cosa li agraeixo-, en defensa del pressupost de l'any anterior, el pressupost -deia jo- s'aguanta, i això la liquidació ho dirà i, en tot cas, aquest pressupost garanteix la nostra independència econòmica.

I continuava la seva intervenció -ja, sense citar-me- dient: "No tenim encara la liquidació, però, les darreres dades que tenim des de l'oposició ens permetran afirmar que al final de l'any mancaran als comptes públics més de 7.000 milions de pessetes", i estàvem, si se'n recorda, en plena crisi del tabac.

Les dades de l'oposició, com tantes i tantes vegades i avui, també, no es van, ni de molt, apropar a la realitat. I el pressupost de l'any 1998, vostè ho recordarà, una vegada realitzada la liquidació indicava per aquell any, no 7.000 milions de pessetes d'endeutament, sinó 2.000 milions de pessetes.

Vostè continuava dient que "L'exercici pressupostari del 1998 s'acaba sota el signe del fracàs de la política de les finances públiques de la majoria lliberal"... I, continuava parlant, ja del pressupost del 1999: "No porta cap novetat que ens permeti veure una espurna de confiança en la gestió de la majoria" -i fi de la citació.

L'any 1999, una vegada feta també la liquidació dels comptes públics, el dèficit era tan sols d'una petita espurna del 5% sobre el pressupost inicial i no entraven -tal com deia un altre apartat del seu discurs, Sr. Bartumeu- cap a les brases, sinó que garantia la nostra independència econòmica, tal com es deia des de les files lliberals.

No content de les seves poc contrastades afirmacions, el 16 de desembre de 1999, en el debat a la totalitat del Projecte de llei del pressupost per l'exercici del 2000 -i cito-: "En el pressupost que se'ns presenta ara pel 2000 no apareix cap novetat que permeti pensar que hi ha una nova orientació en la gestió dels cabals públics d'aquest país. Si el pressupost de l'any 1999 era desequilibrat, l'origen dels ingressos públics, el pressupost que ara s'examina, no ha millorat la situació", i continuava: "Els projectes de llei presentats a corre-cuita -expressió que també utilitza ara- no amaguen les vergonyes de la creença lliberal". Avui, també utilitza expressions com: "Ho pagarem molt car"... que..., Déu n'hi do...

Sr. Bartumeu, aquell any el dèficit va tornar a ser del 5% sobre el pressupost inicial, i de les inversions pressupostades es van realitzar el 80%, tal com es pot comprovar també en les liquidacions.

Inversions com en cada un dels pressupostos lliberals bàsicament dedicades a l'educació.

La modernització de les nostres infraestructures viàries i, també, i no menys important, sinó que, ans al contrari, dedicades a mantenir i reforçar el nostre estat del benestar amb un lliberalisme que no és el neoliberalisme que vostè defensa o que ens atribueix, en tot cas...

Les vergonyes lliberals, un any i dos mesos més tard, permeti'm que li recordi, van rebre el suport de la majoria del poble andorrà.

Rellegint la seva intervenció de l'any passat un se n'adona que va ser una mica, però, tan sols una mica més prudent. Segurament era conscient que les eleccions s'apropaven, i vull pensar que es va rendir a l'evidència que no hi havien hagut ni tantes vergonyes, ni tanta irresponsabilitat en la gestió dels diners públics.

Llàstima que hagi durat tan poc aquesta tan preuada prudència en política al escoltar la seva intervenció, avui, fa uns moments. I de la realitzada el dia següent a la presentació de l'esmena a la totalitat o com avui, en una de les seves constants aparicions en la televisió pública andorrana... "televisió PÚBLICA", tal com tant li agrada comentar, i té raó, deia que en el pressupost d'aquest any hi faltava inversió i una política social decidida.

Senyors consellers del Partit Socialdemòcrata, sense cap ànim de donar lliçons a ningú cal, no obstant, recordar algunes xifres que per la seva importància podrien, si vostès, Molt Il·lustres Senyories em fan l'honor d'escoltar-les atentament, i amb bona voluntat, fer reconsiderar la seva posició a l'hora d'emetre el seu vot.

En primer lloc, des que els afers públics de l'Estat estan gestionats per una majoria lliberal els indicadors econòmics disponibles mostren una evolució que va en línia amb el creixement del pressupost de l'Estat. Per exemple, les importacions des del 1996 al 2000 han crescut un 29% de mitjana, i es pot preveure o estimar un tancament del creixement del 2001 de les importacions del 10%. Això interessarà, segurament, als Socialdemòcrates: els salaris mitjans dels assalariats s'han incrementat un 3,5% de mitjana, també, en el període del 1996 fins el 2000, i aquest any es preveu un increment del 4,5.

L'índex al preu del consum serà a final d'any del 3,1, sensiblement inferior a l'increment dels salaris de l'any 2001, evidenciant que la ciutadania no ha perdut poder adquisitiu.

L'any 1995, cal recordar-ho sovint, l'Estat estava endeutat de 21.788 milions de pessetes -

segons dades oficials... no dades parlamentàries mal informades o volgudament poc contrastades. L'endeutament real, avui en dia, sis anys més tard, és el mateix. I això cal dir-ho.

I em demano: no és això la demostració de la bona gestió dels governs lliberals?

El pressupost de l'Estat que vàrem heretar era de 24.990 milions amb un dèficit pressupostat de més de 6.000 milions de pessetes. Pressupost que va rebre -cal indicar-ho- el vot favorable de tres de sis consellers que avui formen en aquesta Cambra el Grup Parlamentari Solcialdemòcrata.

I em demano: què tenia aquell fabulós pressupost de tan extraordinari? I que és el que no té el pressupost que avui es presenta de més de 43.322 milions de pessetes. Que realitzant el 80% de les inversions pressupostàries, com és habitual en els darrers anys, quedarà una vegada més equilibrat a l'hora de la liquidació dels comptes del present exercici.

Curiositats de la política, o falta de coherència... Cadascú pot fer la seva interpretació, però, que no es digui, si us plau, que en aquell pressupost que vostès varen votar es destinaven més diners en conceptes socials que en els pressupostos presentats pels lliberals, perquè, això sí que seria faltar a la realitat i a la veritat.

El pressupost del 2002 segueix en la línia inversora de l'Estat d'aquests darrers set anys, i es pot demostrar en xifres l'esforç per augmentar la competitivitat de l'economia en el sector turístic i comercial gràcies a unes inversions en infraestructures viàries que faciliten més, dia darrera dia, la circulació de les persones i els béns. En aquest concepte, des de l'any 1995 fins el 2001 el Govern lliberal ha invertit en infraestructures i conservació de vials més de 29.421 milions de pessetes, i per aquest any s'ha previst una dotació de gairebé 6.000 milions de pessetes.

Hem treballat, conscients, que un dels nostres majors capitals és el nostre entorn natural -amb això estarem tots d'acord-, i per això invertim en la conservació del medi ambient amb una dotació en el present pressupost de més de 3.800 milions de pessetes, amb el continu esforç iniciat des del 1996 quan es va aprovar el Pla de sanejament. Segurament s'han oblidat de sumar alguna partida dels diferents volums, volums que cal reconèixer que s'han estudiat amb molt de detall...

A títol d'exemple cal mencionar les partides més importants, tal com l'estació de depuració

d'aigües residuals de Canillo: més de 1.000 milions de pessetes. La realització de col·lectors des de la Margineda fins a l'estació depuradora sud; el col·lector d'Encamp a Escaldes-Engordany, projectes amb assignacions pressupostàries de més de 2.600 milions de pessetes.

Cal, també, indicar que l'any 2002 serà el primer any de funcionament de l'estació depuradora de la Massana i es preveu adjudicar, abans d'acabar l'any, la realització de la depuradora sud.

Ningú, doncs, pot negar que amb aquestes noves infraestructures estem complint l'esperit del conveni de col·laboració que van signar el ministre responsable de medi ambient de l'Estat espanyol i el del Govern d'Andorra.

Unes novetats en el pressupost 2002 és la creació d'un nou projecte titulat desenvolupament sostenible. Efectivament, sabem que l'any 2002 és l'any internacional de la muntanya, a més del desè aniversari de les conferències a Rio de Janeiro sobre el desenvolupament sostenible, i es preveu la realització de varis informes sobre les possibilitats que té Andorra d'aplicar els principis de desenvolupament sostenible en una zona de muntanya que no sigui del mateix procés de desenvolupament que altres zones més deprimides.

Cal, finalment, recordar que ja s'ha invertit més de 10.000 milions de pessetes des del 1996 en depuradores, col·lectors i reparacions d'espais malmesos.

Hem, també, treballat i hem invertit per la consolidació i millora constant de la societat del benestar.

Que no ho dubti ningú, Molt Il·lustres Senyors, que som conscients que independentment de les dotacions pressupostàries destinades a aquest gran objectiu -dotacions cada dia més importants- cal, també, legislar en molts temes socials i modernitzar mitjançant lleis aquells reglaments tant de la Seguretat Social com laborals per adequar-los al que són els principis bàsics del nostre liberalisme, Sr. Bartumeu, a saber economia de mercat, sí, però, lluita contra les igualtats i la protecció de l'Estat fins on sigui possible per a totes aquelles persones desfavorides, dues vegades: sí, Sr. Bartumeu.

Cal, no obstant, també recordar algunes dades dels darrers set anys: 8.400 milions de pessetes en construccions d'infraestructures escolars, i aquest any es preveu 2.300 milions més. Més

de 4.100 milions de pessetes en ajudes i subvencions destinades bàsicament a les persones més necessitades.

Cal indicar que en la última sessió del Consell, tant el nostre Grup Parlamentari com el Govern, es van comprometre a presentar molt aviat una nova Llei de beques destinada a augmentar les quantitats econòmiques d'ajut a aquelles persones que realment ho necessiten, i no com actualment s'atorguen de forma generalitzada, la mateixa ajuda, econòmicament independentment del seu estatus social. Nosaltres no defensem als grans capitalistes, nosaltres estem a l'escolta de les problemàtiques del nostre poble i de la societat en general.

Evidentment, aquesta política imminentment social ja ha tingut un primer efecte: és el de fer despertar al Grup Socialdemòcrata que ha intentat passar de les paraules als actes -qual cosa felicito perquè per una vegada ha sigut així- i ha presentat una modificació en la Llei de beques a corre-cuita -jo també la sé *emplear*, aquesta paraula, Sr. Bartumeu.

Que no es pugui dir el que moltes persones ja saben, que el Grup Lliberal té més sensibilitat que el mateix Grup Socialista.

Ara bé, la nostra Llei de beques que presentarem, evidentment, no és tan sols la modificació d'alguns articles per quedar bé davant de la ciutadania, i de l'opinió pública i, a l'ensens, a contentar l'impulsor de la llei actual, sinó que se sosté en un canvi radical en la seva filosofia.

Un queda perplex quan es diu que en aquest pressupost no hi ha una voluntat política a nivell social, i, permeti'm que amb la meua intervenció intenti demostrar-li el seu gran i greu error d'apreciació comentant els projectes més significatius. Queda molt bé el de l'ascensor social, per uns quants, però, aquí intentaré demostrar-li que l'ascensor, amb el govern lliberal, intentarem que l'agafi la majoria de la gent.

Inserció i reinserció al món laboral de les persones afectades per una problemàtica sociolaboral ampliant la població actual a la que anava destinada sense límit d'edat, ampliant també la prestació econòmica en funció del rendiment i necessitats familiars: 62,5% d'augment de diners destinats a aquest objectiu respecte a l'anterior pressupost.

Pla d'atenció i promoció de la gent gran pensat perquè la qualitat de vida de la nostra gent gran

sigui millor mitjançant el desenvolupament d'actuacions de caràcter integral que assegurin la cobertura socio-sanitària d'aquest sector de la població així com potenciar la seva participació activa: 110% d'augment de diners destinats a aquest objectiu respecte a l'anterior pressupost.

Un altre apartat és el d'impulsar la participació a les ONG's amb el Departament de Benestar, així com contribuir a les ajudes a països en vies de desenvolupament: 24% més que l'any passat.

Semblaria que en aquest sentit el Grup Socialdemòcrata ha presentat una esmena per augmentar encara més aquesta partida, tot i que no han tingut encara, avui, la deferència de lliurar-nos les esmenes presentades, i caldrà, doncs, esperar per poder-les examinar en la discussió en comissió, o bé, que els mitjans de comunicació tinguin a bé d'informar-nos del seu contingut aquesta tarda... Curiosa forma de procedir del grup que tant i tant es queixa del tracte que rep... Què hi farem?... Què hi podem fer?...

(Se senten veus)

...No, aquest no és un moment per plorar Sr. Rodríguez.

Sabran, segur, Molt Il·lustres Senyories, que en aquesta legislatura la Secretaria d'Estat de la Família és una realitat, i a tal efecte el Govern lliberal està treballant en el Pla d'atenció a la dona per garantir l'atenció social a les dones maltractades, per potenciar la millora de la seva posició dins del mercat laboral entre moltes altres coses; i, no se'ls hi haurà escapat que s'hi ha destinat una nova partida pressupostària amb importants recursos econòmics. Cal que tots tinguem consciència i, avui hi havia un article d'actualitat que deia que s'han, encara, de fer esforços perquè les diferències entre homes i dones siguin cada dia més petites i, també, a l'hora d'ocupar càrrecs de responsabilitat política... i, si se'm permet i vista la configuració de l'arc parlamentari aquest esforç no costaria gaire, si també el fessin els companys del Grup Socialdemòcrata.

En aquest pressupost es creen nous conceptes pressupostaris i altres ja creats es doten de quantitats més elevades. Tots ells destinats a millores socials com projectes per a les famílies d'acolliment, per la mediació familiar, per les guarderies, per la valoració i seguiment de la infància, per les guardes d'infants a domicili, per l'acolliment d'infants de famílies extenses i molts altres projectes... És curiós que no s'hagin

nomenat tots aquests projectes en la seva intervenció...

Tots aquests projectes, al nostre entendre, són molt importants. Cal recordar els greus incidents ocorreguts a l'escola espanyola de la Margineda, recentment, i en altres sistemes educatius.

L'augment de la violència en un sector dels nostres joves no deixa de ser, i amb això estarem tots d'acord, el reflex d'una problemàtica social i evident que cal analitzar i, per tant, totes aquestes mesures i segurament d'altres són més que necessàries per preservar la convivència social que sempre ha sigut i ha de continuar sent un signe inequívoc de la fortalesa de la nostra societat.

Evidentment, sempre es pot fer més, però el que no es pot dir és que el pressupost d'enguany no tingui un marcat signe social. En tot cas, és segur que té un signe infinitament més social que el pressupost que alguns de vostès varen votar quan, entre cometes, "donaven suport a l'últim govern del Sr. Ribas abans de l'arribada dels lliberals". El Sr. Jordi Mas en té una trista experiència.

Passant a un altre apartat, continuem defensant que els diners públics són públics independentment... -i vostè em dirà que això és una frase molt senzilla, probablement... independentment que vinguin de les nostres parapúbliques o per altres conceptes: impost sobre mercaderies, sobre serveis... i per tant, ningú no pot recriminar al Govern d'invertir diners de l'STA si aquests diners estan destinats a millores públiques per als nostres ciutadans, sabedors, a més, que cap ni una d'aquestes parapúbliques tenen els seus plans de creixement compromesos, i cal recordar que els resultat de les nostres parapúbliques FEDA i STA no han estat mai tan bons que des que el poble andorrà ens va atorgar la seva confiança.

(Se sent riure)

...Estic, segur... -no riguin-... estic segur que la professionalitat i la gran quantitat d'hores esmerçades d'algun polític de l'oposició, examinant minuciosament els pressupostos, ja s'haurà adonat de la veracitat de la meva afirmació... per això deia que no riguessin, que no calia riure...

A més, cal recordar que les tarifes elèctriques han baixat del 1996 al 2001 de més del 30% en la majoria de les ofertes, i que les tarifes de telefonia estan dins de les millors i de les més competitives d'Europa.

Tots aquests anys hem tingut una política inversora expansiva. A títol d'exemple, les inversions reals sense les transferències als comuns eren de 5.300 milions de pessetes l'any 1994, i són en l'actualitat de 15.800 milions de pessetes, a saber, un augment de més del 300%, xifra que podria entrar -si se'm permet una petita broma- al llibre rècord de la bona gestió de les finances públiques.

El total liquidat per inversions reals en el transcurs dels diferents governs lliberals, evidentment, és de 55.000 milions de pessetes.

Molt Il·lustres Senyories, si estan fent l'honor d'escoltar-me, hi ha hagut moments de tot, i amb bona voluntat segur que estan a punt de reconsiderar la seva posició a l'hora d'emetre el seu vot.

Tornant a la defensa del present Projecte de pressupost indicar, també, que els lliberals som conscients que cal garantir que els futurs pressupostos continuïn en la mateixa línia de creixement, i més encara si entréssim en una espiral de rescissió. A tal efecte, el Govern liberal, en coherència amb la seva política pressupostària, aposta per una imposició indirecta generalitzada, desenvolupant la Llei d'impost indirecte sobre la prestació de serveis que ve a completar la imposició indirecta sobre el consum que ja s'aplica des de l'any 1991.

Els Molt Il·lustres Consellers saben que està en curs de tramitació parlamentària el desenvolupament de l'ISI amb l'aplicació de dues lleis que mitjançant un sistema de mòduls gravaran, des de l'any vinent, les entitats bancàries i financeres així com les asseguradores.

Estem segurs que tots els consellers votaran afirmativament totes dues lleis com no pot ser d'una altra forma en compliment i en coherència amb els seus respectius programes electorals.

Senyor síndic, ja estic acabant, i acabaré tornant a un apartat de la meva intervenció, perquè en aquest pressupost s'hi han presentat dues esmenes a la totalitat, i en altres pressupostos, bastant menys estructurats, s'hi va donar suport des d'una part de l'oposició d'avui en dia. Segurament estan sols, perquè l'opinió pública ha de saber que hi ha una oposició perquè, al nostre entendre, no hi ha motius suficientment sòlids per criticar el contingut del present Projecte de pressupost, i, això deu fer part de la política... ho podem entendre, però, vostès entendran que la nostra

comprensió no pot anar tan lluny, i votar a favor de les esmenes, i deixar el poble andorrà sense un pressupost que tan sols pot beneficiar a la ciutadania.

L'any vinent, l'altre i l'altre, tornarem a rebre, segurament esmenes a la totalitat... I l'any vinent, l'altre i l'altre, tornarem a intentar convèncer-los sense èxit, segurament, de la bondat dels nostres pressupostos... o, potser no. I, tindrem una grata sorpresa, però, si sorpresa hi ha d'haver segur que vindrà dels que s'asseuen a la dreta del Grup Socialdemòcrata, una vegada que hagin entès que cal, evidentment, estudiar els projectes, però, també cal en algun moment o altre, donar respostes a la problemàtica de la societat andorrana.

No voldria acabar sense fer referència a les futures negociacions amb la Comunitat Europea que, evidentment, tindran les seves repercussions directes o indirectes amb els pressupostos nacionals.

Tot i els esforços realitzats per cada un dels tres grups parlamentaris, el tan anhelat consens no ha sigut possible per, públicament, avui...

El M. I. Sr. Síndic General:

Sr. Antoni Martí, perdó, no voldria que ens allunyéssim del debat, que és el pressupost.

El M. I. Sr. Antoni Martí:

...Sí, simplement dir que -i, això és de justícia reconèixer-ho-, el tan anhelat consens no ha estat possible, però, públicament avui, aquí, en nom del Grup Parlamentari Lliberal vull agrair tant al Grup Socialdemòcrata com al Grup Demòcrata la predisposició demostrada per, almenys, intentar arribar a un acord.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

Bé, a continuació passarem a la intervenció del Govern.

Sr. Cap de Govern teniu la paraula.

El M. I. Sr. Cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

La veritat és que després de la intervenció del Sr. Antoni Martí...

El M. I. Sr. Síndic General:

Perdó, Sr. cap de Govern...

Sí us plau, Sr. Bartumeu.

El M. I. Sr. Jaume Bartumeu:

Quan podrem votar?

El M. I. Sr. Síndic General:

És després de la intervenció del Sr. cap de Govern. Com que el Govern no ha intervingut de moment, llavors passarem a les altres intervencions dels grups parlamentaris. D'acord Sr. Bartumeu?

Sr. cap de Govern continuï amb la seva intervenció. Teniu la paraula.

El M. I. Sr. Cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

Anava a dir, i deia que després de la intervenció del Sr. Antoni Martí, president del Grup Parlamentari Lliberal, que amb pocs més dels que són en aquesta sala hem compartit l'honor de fer representar el país des de fa set anys i, alguns, més fins i tot.

Poca cosa em quedaria a afegir perquè la defensa que ha fet ell dels nostres pressupostos ha quedat prou palesament clar que compten naturalment amb el suport del Grup Parlamentari Lliberal, i que a més a més, també, compten amb un treball acurat per part dels nostres consellers generals que han trobat... i han trobat allò -i hem fet conjuntament- allò que ens portava, i que ens ha aportat durant set anys -d'aquí pocs dies- en el cas meu, està assegut en aquesta cadira, junt amb el suport dels primers aliats nostres que vam tenir, alguns dels quals seuen a l'esquerra meva d'aquesta taula, i després de la Unió Liberal i del Partit Liberal.

Però, sí, que afegiré quelcom. I, el primer que voldria dir és que repassades les referències que ha fet el Sr. Martí de les intervencions de l'anterior pressupost, sobretot del Sr. Bartumeu que el defensava en diferents ocasions, i en diferents partits referits el d'avui dia, jo he d'observar que els qualificatius, els adjectius dels quals eren molt prolífics els altres anys, han disminuït una mica amb virulència -i ho celebro- perquè jo també crec que a Andorra es necessita una política, segur, potser una altra no -jo crec que la nostra és la bona, i per això els

electors ens la confirmen els últims anys, les dues vegades seguides amb majoria absoluta-però, que també sóc partidari com tots nosaltres -per això són aquí- de la discrepància política i del dret a aquesta discrepància, i aquest és el primer deure de l'oposició, sense cap dubte. I, li vull dir això al Sr. Bartumeu perquè si ell ho vol constatar segur que ho veurà que la seva, dient-ne, virulència política verbal en alguns casos es concretava a una sèrie de qualificatius... en té alguns que no pot evitar de dir-los, no? I, té algunes referències que sempre li surten potser del seu passat, molt més esquerralista que ara -com tots hem tingut, segurament-, els grans capitalistes que afavorim sempre... i vostè s'hi torna a referir, això no ha pogut evitar de dir-ho, també, avui, i el Sr. Martí li ha contradit molt adequadament, el nostre pressupost demostra que això no és així.

En tot cas, em congratulo que el debat estigui situat en aquests termes, i no cal dir en els termes que l'ha situat també el Sr. Jordi Mas, representant del Partit Demòcrata.

En alguns dels punts que vostè ha senyalat, Sr. Bartumeu i, també, després el Sr. Mas, sí que hi entraré. Una vegada més es parla, sobretot per part del Partit Socialdemòcrata de la descapitalització d'STA i de FEDA, i això, una vegada més, no és veritat perquè les inversions de FEDA i de l'STA s'han continuat mantenint en tot el que han necessitat. Pel que fa FEDA aquest any vostès han observat que no hi ha cap aportació en el pressupost de l'Estat però, sí, que n'hi ha de l'STA. No per FEDA per la senzilla raó que aquest any està fent unes inversions per als dos pròxims anys molt més importants que mai perquè el seu pla d'inversions ho ha permès, i els plans d'inversió d'una gran companyia es fan quan hi ha els projectes fets, i quan hi ha les possibilitats de fer-ho. Vostès saben que es canvia la canalització, i que es farà la tercera línia, amb un altra, per l'entrada d'energia a Andorra, i això representa poder fer en dos anys una concentració d'inversions enorme que permet, igualment, a l'Estat de continuar comptant amb la participació de l'STA i no de FEDA en aquests anys, però després es podrà continuar amb l'aportació de FEDA perquè seguirà produint beneficis, n'estic segur.

Pel que fa a l'STA s'ha de dir que no s'ha descapitalitzat i els fets ho demostren perquè els fets són tossuts, les paraules, de vegades són grandiloqüents però els fets són tossuts. Quan jo vaig tenir l'honor d'entrar al Govern el 16 de

desembre del 1994, el primer acte públic que vaig fer va ser inaugurar la central de GSM de telèfons de l'STA, i les previsions fetes llavors eren en un començament 800... 1.200 telèfons el primer any, el segon any, etc., i no puc pas recriminar que la previsió fos tan poc optimista perquè això era absolutament imprevisible. Tenim avui dia més de 28.000 telèfons mòbils, i el que és millor encara o si no és millor és igual de bo, l'altre dia -això s'ha dit avui per part del nostre portaveu, que el Sr. Bartumeu tan sovint s'hi refereix també- s'ha comentat que hi havia -em sembla que ho ha comentat avui...- que hi havia uns 65.000 telèfons de l'Estat espanyol funcionant el dia 8 de desembre o el 7 de desembre, i això funcionava sense el bloqueig de la central. Per què es va doblar la central? Perquè la previsió d'aquella central inicial era per deu anys i en canvi, al cap de quatre anys vam haver de preveure ja el desdoblament del servei de GSM telèfon mòbil. I sortosament es va fer adequadament per part de l'STA -que havia fet bé les previsions inicialment amb governs anteriors al meu- i que les havia fet bé amb les dades que tenia llavors, i que amb les dades que van anar caient a través del brutal desenvolupament del telèfon mòbil s'han posat al dia.

Per tant, no hi ha descapitalització de l'STA que està fent -ho recordo avui, aquí- està construint el seu edifici nou, està construint un edifici modern per encabir-hi tota la instal·lació tècnica, a més a més del de la Comella; FEDA, al mateix temps, estarà a punt, també, d'invertir en la central transformadora de la Margineda que la necessita per equilibrar el consum del país, i a més a més està fent projectes, també, i que pot desenvolupar d'altres energies alternatives, i no solament el 16% de la part que es pot recuperar quan estigui acabat el centre de tractament d'escombraries d'Andorra, el centre de tractament de residus sòlids.

El Sr. Bartumeu ha dit... vostè ha dit que no hi havia previsió de noves contractacions de policies... Si ho he sentit bé... Em sembla que n'hi ha quinze en aquest pressupost...

(Se senten veus)

... "Que no n'hi havia prou" molt bé... jo he entès que no n'hi havia... Perdoni! N'hi ha... n'hi ha quinze.

La veritat és que el ministre quan ens presenta les demandes en va presentar vint-i-cinc o més, no?... El que passa és que vistes unes circumstàncies com són les últimes

contractacions, i els últims concursos vam haver de concloure que no calia ser tan optimista com per intentar demanar-ne vint-i-cinc, i en demanem quinze. Però, si es donés el cas que hi hagués més gent als concursos per anar al cos de Policia, que és el més important dels cossos especials de l'Estat sense cap dubte, trobaria una altra manera de fer-ho amb crèdits ampliables perquè crec que valdria la pena si es pogués fer, i segurament estariem d'acord tots en fer-ho.

Malgrat això tenim en projecte, i espero poder-ho comentar aviat a tots els grups parlamentaris, la creació d'algun cos com un cos de guàrdia, per exemple, -que en vaig parlar l'altre dia a Presidents amb tots vostès-, per evitar, per exemple, que els policies hagin d'estar totes les hores del dia i de la nit al Govern i també per permetre que aquesta casa -i tots els seus annexes i els que vindran després- tinguin una guàrdia dedicada en la forma que entre tots decidim. Probablement, aleshores, de dia hi podrà haver la presència policial també al Govern perquè li correspon, però, a les hores nocturnes es podria crear un cos de guàrdia complementari, que evitarà que els efectius de policia disminueixin i per tant que augmentin.

Ja ho ha dit el Sr. Martí abastament: la sensibilitat social es demostra amb els projectes que hi ha, i aquests hi són. També es demostra la sensibilitat social fent les coses que s'anuncien que es faran. Hi ha una sèrie de puntualitzacions que podria donar, per exemple, des del punt de vista d'educació -i això val també pel que ha comentat el Sr. Mas. Les infraestructures escolars que s'estan fent en aquest moment, al 2002-2003 s'acabarà el centre de batxillerat de la Margineda com vostès ja poden veure. S'estan fent i acabant, ja, les escoles d'Ordino, i la Universitat s'està fent, i el centre de formació professional d'Aixovall es farà... ara ja tenim la disponibilitat, em sembla, dels locals en els quals abans hi havia l'Institut Espanyol, i allà es farà el centre de formació professional d'Aixovall; i l'escola de la Massana es farà entre el 2004 i el 2005. Aquestes són inversions, naturalment, de caire social des del punt de vista escolar.

També s'ha de dir que quan es parla d'inversió, en justícia... -i això val pel que han dit, també, vostès dos- la prioritat absoluta del Govern en la remodelació de l'entorn de Casa de la Vall per la part que ens correspon és justícia- ja ho vaig dir una vegada, no sé si aquí mateix. Una obra que farà el Govern en aquest entorn serà el

Palau de justícia abans que cap altre, abans que l'ampliació del nostre propi espai del Govern que prou ho necessita, però que podem fer-ho d'una altra manera perquè els ministeris són possiblement més fàcils d'encabir en altres llocs. En tenim un exemple, el Ministeri d'Agricultura i Medi Ambient que ha acceptat -no de vegades fàcilment, cal dir-ho- anar-se'n a un altre lloc així podia habilitar més espais pel Govern, degut al creixement d'alguns altres departaments, i per més cohesió dels grups perquè era un ministeri que estava repartit per tres plantes.

Això seguirà sent així, però, insisteixo, la prioritat serà fer el Palau de justícia abans que res, perquè és molt important que una administració de justícia compti amb uns espais adequats i avui no ho són... Però, avui estem fent una ampliació dins del possible en els actuals locals de l'edifici que se'n diu, popularment, de "les columnes".

Jo, el que vull dir és que em sorprèn que el Sr. Bartumeu digui que no comparteix cap criteri... cap criteri del nostre pressupost... Això, sí, que ho ha dit al principi. I, jo crec que no és així, no m'ho crec que no comparteixi cap dels criteris del pressupost. Hauria d'entrar en un debat molt més detallat del que ja s'ha fet aquí per trobar punts de coincidència, segurament, en els nostres programes respectius com, sens dubte, en trobem en els programes del Partit Demòcrata. Però, el que també s'ha de dir és que, per exemple, si les companyies parapúbliques tenen uns beneficis que van molt més enllà del que necessiten per al seu pressupost, i que les tarifes i els preus són més baixos que al nostre entorn, tampoc s'han de dedicar a capitalitzar diners, em sembla a mi, i la inversió que pugui fer STA o FEDA és igual de bona per l'Estat si representa, per exemple, la readquisició de l'hospital o les inversions importantíssimes que fem aquests pròxims anys en medi ambient que hem prioritzat d'una manera claríssima, i per demostrar-ho, i perquè quedi clar el que s'ha dit, també, referent al que han dit tant el Sr. Bartumeu com el Sr. Mas..., a veure, el que s'ha fet amb el centre de tractament de residus, és una inversió que es farà en concessió, però, l'Estat -el Govern- es guarda la possibilitat d'intervenir fins a un 20% -si no vaig errat- en el capital d'aquesta empresa que gestioni aquest centre. I, em fa l'efecte pel que tenim vist que valdrà la pena que sigui així. Quan sigui així, evidentment, hi haurà una inversió complementària que s'haurà

de presentar en aquesta casa mitjançant un crèdit extraordinari, si pensem que és una bona política de participar en l'accionariat de la societat de gestió del centre de tractament. Això, en el moment adequat, ja veurem si serà així o no, ara no vull avançar més del que he dit.

Pel que fa als residus al Pla de sanejament d'aigües, segur que el nostre -el que hem fet nosaltres-, és molt més important i seriós que el que s'ha fet mai, perquè no se n'havia fet mai cap. L'hem fet nosaltres, l'ha fet el govern lliberal i s'ha fet, sobretot, durant la darrera legislatura, que s'ha fet i s'ha posat en marxa a més a més; perquè abans no hi havia res... la veritat és que abans no hi havia res. Llavors... sí, és clar... es pot parlar sovint que anem una mica retardats en algun tema. És clar, portàvem un retard de cinquanta anys com a mínim, entre tots... ho portava tot el país aquest retard, tota la gent que va governar Andorra en qualsevol moment, els uns i els altres, els nostres amics i els amics comuns que tenim -perquè tenim amics comuns tots nosaltres: polítics, vull dir, naturalment- i els que no hem sigut amics sinó adversaris durant molt temps. Aquest retard el tenim acumulat, i s'ha de dir. Nosaltres l'hem subsanat força de pressa i, en fi, em sembla que val la pena dir que estem contents que l'oposició en aquest tema es doni compte, malgrat tot, que s'està fent feina, concretament el Partit Demòcrata.

Malgrat això... a veure, els resultats estan aquí. Les depuradores s'estan fent, s'està construint, s'està a punt d'adjudicar la planta de depuració, la planta de tractament de residus, i em fa l'efecte que en aquest tema seria molt més fàcil trobar consens que en qualsevol altre, no sobre el que farem sinó sobre el que estem fent, ja, ara, i, em sembla que no vaig gaire lluny amb això perquè no cal.

També s'ha de recordar que si el forn incinerador d'escombraries actual, el centre de tractament de residus -que és com s'ha de dir-ha seguit funcionant durant aquests anys és perquè ja vam procurar, tots plegats amb l'ajut dels comuns, a treure-li la incidència excessiva de vidre que hi havia -i encara no ho hem aconseguit del tot- però que era fonamental -com se'ns va explicar fa tres dies, només-poder-ho treure de dins del forn incinerador. En temps del ministre Sr. Pujal ja es va començar aquest Pla per evitar que aquest forn quedés saturat encara més aviat del que estava sent-ho.

Jo, voldria dir, també, pel que es refereix al Partit Demòcrata només que els projectes il·lusionants

-com ha dit el Sr. Mas- com són el transport segregat -el metro aeri- i els Jocs Olímpics són, certament, projectes il·lusionants... D'aquí a pocs dies en parlarem novament, concretament amb el Comú d'Andorra la Vella, però també amb el Comitè Olímpic en parlem contínuament... A mi em sembla que aquests projectes són els que defineixen el futur d'un país si es vol que aquest futur tingui un creixement raonable i sostenible, ja que nosaltres ho volem així. Per tant, per tot això, es necessiten estudis previs.

Una bona part del que se'ns ha criticat sobre el creixement d'estudis -que ho ha dit el Sr. Bartumeu- resulta que està assignat en un capítol que l'ha tractat de generós. Però és clar, és que són estudis que de vegades afecten a diferents ministeris, i s'han de fer de manera que cada ministeri pugui tenir assignació suficient, però, de vegades és difícil de definir a quins ministeris els hi correspon i, per tant, de vegades queden assignats al cap de Govern. No obstant, quan es fan els projectes es pot considerar que pertanyen a un ministeri més concretament que a un altre, però el que importa és que el projecte definitiu arribi a la realització.

Pot semblar que quant a inversions... -també s'ha dit això- quant a inversions de carreteres, per exemple, hi hagi una disminució... és clar, és que el resultat de l'esforç que es va fer en la legislatura anterior ha portat a totes les empreses a treballar en projectes de Govern sense parar -em sembla que el 30% de la inversió que es fa al país avui en dia és la que fa Govern en carreteres, sobretot, i en obres públiques d'edificis com les escoles, per exemple- i, és clar, hi ha també un límit en la capacitat de treball de les empreses d'Andorra de tot tipus, un límit per la pròpia capacitat, límit de personal també, i un límit de temps dins del calendari andorrà prou compromès per la climatologia.

Per tant, hi pot haver dins d'un programa, dins d'uns projectes lliberals que tenen l'extensió d'uns quants anys, ara ja que portem set anys d'estabilitat política, hi pot haver uns anys en els quals imperi més la importància dels projectes que no la de les realitzacions. No obstant, les realitzacions que s'estan fent són les que són, i vostès ho han pogut comprovar i, ja ens agradaria, Sr. Mas, que es poguessin

coordinar millor determinades obres, ens agradaria molt, i sap vostè que ho estem fent en molts aspectes amb els comuns concretament. Ens agradaria, per exemple, que una vegada que s'obri la desviació d'Encamp de manera provisional ja hi hagués l'enllaç fet pel comú per entrar al poble, però, de moment el desviament ja hi és, i estem treballant amb tots els altres que s'han de fer, i els fem de manera que em sembla que tenim la franca cooperació dels comuns afectats per cada un d'aquests casos. Per tant, aquesta coordinació en una bona part ja hi és.

Si jo he considerat sempre i el Govern ha considerat, també, amb mi, que projectes com la candidatura futura en els Jocs Olímpics és un projecte il·lusionant, també ho és perquè pot portar aquest element de cohesió i de coordinació d'esforços que tothom destaca. Si es va amb una candidatura així s'ha de fer de cara a què les inversions de l'Estat i les dels comuns es puguin pensar de manera... de l'endemà de la possibilitat de què es facin aquells jocs... no del dia abans sinó del dia després. I, això, si s'arriba a fer es farà així, però, pensin que avui en dia l'Estat espanyol té dues candidatures possibles de jocs d'hivern que el Comitè Olímpic Espanyol haurà de descompartir, i n'haurà de presentar una només. Nosaltres només en podem tenir una, però, ens fa l'efecte -i amb això sí que vull acabar- que no podem deixar de ser candidats aquí al pirineu com a lloc més important per l'esquí que és el nostre país.

Un detall per precisar, que la disminució a la qual es refereix el pressupost del Ministeri d'Exteriors -que ha dit el Sr. Bartumeu- es deu a una estructura diferent que s'ha posat en marxa aquest any. No hi ha disminució d'efectius de cap manera sinó que s'ha redistribuït d'una altra manera.

Una cosa important era que l'Ambaixada d'Espanya tenia assignades una sèrie d'ambaixades d'altres llocs en el seu pressupost. És a dir, gestionava així els altres pressupostos; es va fer així durant un temps perquè l'ambaixador, avui ministre, era també el que feia d'ambaixador en tots aquests altres països, i era molt més senzill fer-ho així. Ara s'han fet racionalment les coses tal com s'havien de fer, i podem donar-li més detall de les fitxes perquè és prou feixuc, i mirar-les amb detall, però no hem de patir per una disminució de la representació internacional, al contrari, el que sí hem de dir és que totes les persones que treballen a exteriors han de fer un esforç

augmentat cada vegada pels nous compromisos que anem agafant.

I ara ja no voldria dir res més, Sr. síndic, que el que he dit al principi perquè el Sr. Antoni Martí ha fet una defensa del nostre pressupost, com la podria fer, si fos ell cap de Govern, ho faria millor que jo segurament, perquè ha entrat en detall d'una manera... i a més a més de la manera que li correspon, penso jo, a un parlamentari de cara als altres companys seus parlamentaris. Nosaltres som, aquí, els convidats d'aquesta casa, i jo procuro, doncs, -he procurat, almenys- aclarir alguns dels dubtes que hi ha hagut, i continuaré fent-ho en el curs del debat, si continua aquest debat.

Gràcies Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

Bé, acabat aquest primer torn d'intervencions passem a altres intervencions dels grups parlamentaris.

Sr. Bartumeu, pel Grup Socialdemòcrata, heu demanat la paraula abans.

El M. I. Sr. Jaume Bartumeu:

Sí, gràcies Sr. síndic.

A veure, Sr. Martí! La història dels nostres debats parlamentaris podria ser, probablement matèria d'un treball acadèmic que per alguna persona molt estudiosa dels texts li arribés a semblar interessant.

No estic convençut que tingui gaire interès pels ciutadans que avui tinguin la paciència d'escoltar-nos i, en tot cas, jo sí que li puc assegurar que nosaltres hem vingut, aquí, a discutir el pressupost del 2002, i sort que el cap de Govern ara ens ha contestat alguna de les coses que havíem dit, perquè sinó ens hauríem pensat que ens hauríem equivocat de debat.

Jo no he tingut temps, Sr. Martí, de tornar-me a llegir tots aquests discursos; també els tinc arxivats i ben arxivats com vostè, però he hagut de treballar totes les tardes i bastantes nits per llegir-me el pressupost aquest amb els meus companys... no he tingut temps de fer una mena de túnel del temps per anar mirant a veure que ens vam dir o que ens vam deixar de dir.

Ens ha parlat dels salaris, i ens diu que els salaris han tingut un creixement molt bo, i que els indicadors econòmics disponibles ens permeten dir que anem molt bé. Miri, li recordarem que el salari mig declarat a la Caixa

Andorrana de Seguretat, que és el qual hem de suposar que vostè ha fet referència com a indicador econòmic disponible, és un salari mig que inclou no solament el salari base sinó les hores extraordinàries, les eventuais indemnitzacions que hi hagi per acomiadaments i, també, la retribució de dies festius dels anomenats recuperables. Incloent-hi tot això, aquest salari base és encara lleugerament inferior al salari base espanyol, i notablement inferior al salari mig francès.

Pel que fa a la qüestió, que també insistim molt, de l'endeutament... A veure! Les liquidacions de comptes del 1999 i del 2000, vostè potser ja les dóna per tramitades i aprovades, però, que recordem encara no han passat per aquí, pel Consell General; el dia que passin per aquí, pel Consell General, ja el tornarem a escoltar amb atenció, però, crec que com deia abans, s'ha equivocat de debat... l'hauria de guardar pel dia que passin aquestes liquidacions de comptes per, aquí, perquè encara no han passat.

Pel que fa al seu ascensor social... és clar, aquí comentàvem que segurament el seu ascensor social, ja que vol iniciar fa dies -no avui- una competició amb el Partit Socialdemòcrata, deu ser de color rosa, però, no de color rosa com la rosa socialista, sinó més aviat de color rosa com els papers rosa del Servei d'Immigració... aquest deu ser el seu ascensor social, Sr. Martí.

La falta de coherència a la qual ens ha fet referència repetides vegades és l'aplicació -això, sí, que ho trobarà als meus discursos quan els faci mirar- ja ho he dit alguna altra vegada això, així, aquí: "Consejo os doy y para mi no tengo"... A veure! Lliçons de coherència, ja ens en va donar una vostè de molt important el divendres, al córrer a desmentir, el seu portaveu, en les seves declaracions de premsa que havia fet d'un tema que vostè ha volgut introduir, aquí, en el debat pressupostari, com és el de les relacions amb Europa. Jo crec que, això, era un tema una mica desafortunat de treure aquí, en aquest moment... eh? Segurament n'hem de discutir, però, potser no tocava avui.

La referència a la manca de deferència que nosaltres tindríem pel fet de no haver-li facilitat directament les esmenes parcials al pressupost... A veure, això si ho diu a algú que no conegui el procediment d'aquesta Cambra, fins i tot potser se'l creurà. Però... a veure... siguem realistes, les esmenes passen per Sindicatura, Sindicatura és un organisme en el qual més enllà dels síndics que, fins a prova del

contrari, també són membres del Grup Parlamentari Lliberal, com ho demostren en les votacions, més enllà dels síndics, i salvant la figura dels síndics, hi ha dos secretaris de la Sindicatura que representen: un a la majoria i l'altre a l'oposició. Per tant, Sr. Martí, si nosaltres, el Grup Socialdemòcrata tenim accés a través del nostre secretari a les esmenes que es presenten abans de la seva tramitació en comissió, jo no vull fer aquí interferència en la disciplina del seu grup, però, potser que abans de fer-me greuge d'aquesta falta de deferència parli amb el Sr. Marcel Llovera, i s'entenguin entre tots dos a veure que passa aquí.

Després, ens ha fet una llarga disquisició, i durant molta estona, aquí, ens anaven preguntant si el pressupost l'havíem presentat nosaltres? Perquè és clar, vostè ha aconseguit millorar el ministre portaveu exercint el paper de cap de l'oposició de l'oposició, perquè és clar, només ha fet que intentar desmuntar les propostes del nostre Grup Parlamentari la qual cosa, doncs, ens honora, però em sembla que nosaltres som els de l'oposició i vostè és el portaveu de la majoria.

Pel que fa a les respostes del Sr. cap de Govern... Primer, una petita referència personal ja que m'ha obligat... La meua pretesa virulència de la qual vostè ha contribuït, jo diria decisivament a edificar i a construir com una imatge volgudament negativa per veure si així m'aconseguia portar en algun armari, doncs, és la que és, i és clar, el problema és que ara no li funciona això, i com que no li funciona, doncs, li fa una mica... és allò de la cama del mal, no?... Però, miri, que hi farem... Jo, només li diré dos coses a això: primera, que jo no tinc per costum ni d'amagar, ni de renegar del meu passat polític, no tinc consciència de què vostè ho faci, en tot cas, jo no ho faig ni ho faré, ni ho he fet.

I, pel que fa referència als grans capitalistes... a veure, vostè ha volgut dir "... No, és que això, és que és clar, no s'ha pogut aguantar..."... No, no... miri, això no... ho he dit jo perquè sóc el portaveu... però, això és una referència volguda, pensada, discutida en els organismes del nostre Grup Parlamentari i del nostre partit més enllà del comitè executiu i, per tant, doncs, hem dit el que volíem dir... el que volíem dir, i no el que el negatiu, el destructiu i el virulent se li ha escapat de dir. Hem dit: som conscients del que hem dit. I no solament som conscients del que hem dit, sinó que potser algun dia n'haurem de tornar a parlar, si vostè aconsegueix convèncer

al seu Grup Parlamentari que es tramiti la Llei dels casinos.

Pel que fa a la concreta referència que no m'ha fet el seu portaveu d'algunes coses que nosaltres hem dit del pressupost. La policia, ja ho hem aclarit, jo deia que en faltava. Vostè ens ha donat les xifres, n'hi ha quinze, i el ministre en demanava vint-i-cinc, doncs, nosaltres -ja, rectifico, i no comparteixo cap criteri- doncs, comparteixo un criteri que no està en el pressupost, que és el del ministre d'Interior, crec que amb vint-i-cinc policies hauríem anat més bé que no amb quinze.

Referent a la justícia, les obres ja ho sabem, però jo no li parlava de les obres, jo, el que constato és que hi ha un pressupost que no es mou, i que la justícia necessita mitjans, al marge dels locals i, per tant, no hi ha els mitjans, creiem nosaltres, que hi hauria d'haver.

Tampoc m'ha contestat, ja que estan fent tantes obres, per què desapareixen aquests 27 milions d'euros de votació negativa de plurianys.

I, finalment i amb això acabo, Sr. síndic, la qüestió d'exterior és que continuo no entenen-la, perquè l'explicació que vostè em dóna no quadra amb el fet que si hi ha més personal, i s'ha redistribuït, jo no entenc per què hi ha menys assignació pressupostària... és que no és cap crítica, això és una cosa que no entenc, ja mirarem a les fitxes a veure com s'entén. L'explicació que vostè dóna és absolutament lògica i raonable, perquè s'han redistribuït les ambaixades, però no quadren, em sembla a mi, els números, eh?...

El M. I. Sr. Síndic General:

El Grup Demòcrata vol intervenir?

Sí, Sr. Jordi Mas teniu la paraula.

El M. I. Sr. Jordi Mas:

Gràcies Sr. síndic.

En primer lloc, bé, l'economia evoluciona, veig que tot evoluciona *includs* els debats pressupostaris en aquesta Cambra, també evolucionen perquè l'última vegada estava assentat aquí a baix, l'última vegada que vaig assistir a un debat pressupostari i, realment, era molt diferent d'aquest, i avarca molt més tota la temàtica pressupostària de l'exercici en curs, i no pas d'altres exercicis. Per tant, com que

aquests últims anys no hi era, no sé el que va ocórrer, aquí, i en tot cas ho podré llegir.

Començaré contestant al Sr. cap de Govern amb els quatre o cinc punts amb els que hem tingut una mica de debat o de discrepàncies.

Quan nosaltres parlem de les parapúbliques, i concretament d'STA no parlem que totes les inversions o tot el capital que estigui disposat a... o que disposi a aquestes empreses s'hagin de destinar a fer certificats de dipòsit sinó que puguin intentar ajudar a l'Estat andorrà, però, és clar sempre tenint en compte la prioritat de les inversions, i vostè ha fet un llarg exposat sobre la telefonia mòbil, i justament la telefonia mòbil des de fa un any cap aquí és un dels problemes, almenys jo m'hi trobo, i molta gent també m'ho ha dit, de què cada vegada que l'utilitza molta gent, tot això queda bloquejat i, per tant, no funciona, no hi ha cobertura... és a dir, és un tema... per això nosaltres ho traïem, i això continua des del temps de les eleccions, estem exactament en la mateixa situació.

No entrem en la valoració de fons de les capacitats d'inversió o dels moviments de capitals que puguin tenir aquestes societats cap a l'Estat. Si hi ha disponible, hi ha disponible.

Amb el tema dels centres escolars, efectivament, els centres escolars és un tema en el qual s'està invertint, però, quan nosaltres parlem de racionalització, i sobretot de previsió en aquestes inversions és perquè vostès, i nosaltres, ja ho hem viscut, aquí, cada vegada que s'aprova algun edifici escolar, cada vegada que s'inaugura ja queda curt... ja queda petit. Per tant, això vol dir... denota que hi ha un problema. No és nou, no és d'ara sinó que ja fa dies, però existeix i, per tant, val la pena tenir-ho en compte perquè, és clar, no són inversions de poca quantitat sinó que són inversions considerables.

Ha fet vostè al·lusions al tema del medi ambient i, efectivament, escoltant-lo sembla que a partir del moment que van arribar vostès el Govern, va començar tota la política mediambiental d'Andorra, la qual cosa, a veure en honor a la veritat... anteriorment a l'any 1993 hi van haver altres governs, *inclús* des de la creació del primer govern l'any 1982, que eren conselleries en aquell moment, que van aportar una política prou important i, vull recordar que l'any 1994 va ser la primera vegada que es va crear una Secretaria de Medi Ambient justament per coordinar les polítiques orientades a la protecció del medi i, per tant, ja es va incidir

moltíssimament en aquest tema. Era un tema sensible ja a l'època i, per tant, la paternitat d'això no l'ha de tenir ningú, i penso que és important que la tingui el país perquè finalment és el que se'n beneficia.

Bé: justícia, jocs olímpics... Els jocs olímpics són un altre tema que també hem discutit moltes vegades. A veure, és molt apassionant, és molt maco però tots sabem el que representen el jocs olímpics: en primer lloc, ha de ser una ciutat que ha de fer la demanda; ha d'estar emparat pel Comitè Olímpic Andorrà, en aquest cas si és d'Andorra. La creació o la candidatura als jocs olímpics no representa res, el que, sí, representen són les inversions necessàries que s'han de realitzar, i països tan importants com França i altres països que han tingut unes repercussions econòmiques brutals després de la celebració dels jocs olímpics que no han arribat a cobrir, és un tema que, primer: les possibilitats d'Andorra d'obtenir una candidatura ja són molt precàries, però si realment fossin possibles ens hauríem de mirar de quina manera s'ha de fer, i de quina manera s'ha de finançar.

Acabo dient que, tal com deia el Sr. Martí, jo, de l'any 1994 en tinc molt bon record, i a més a més, un bon servei al país perquè penso que va ser la decisió política que va agafar el camí que havia d'agafar en aquell moment, però, els que hi érem -i vostè també hi era des d'un altre lloc- penso que vam posar el nostre servei al servei del país, i penso que això sol ja ens ha de vanagloriar a tots nosaltres.

Moltes gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

El Sr. Garrallà havia demanat la paraula. Voleu intervenir per al·lusió, Sr. Garrallà? Sí?

Doncs, per al·lusió Sr. Garrallà si us plau.

El M. I. Sr. Josep Garrallà:

El Sr. cap de Govern, i el Sr. Antoni Martí han fet al·lusió des que van aprovar els pressupostos, jo li diré que mai, Sr. Martí i Sr. cap de Govern, jo no he aprovat un pressupost que hi hagués un augment de personal en l'Edifici Administratiu com el que està previst en aquest.

Mai he aprovat un pressupost on hi havia uns plurianuals tan negatius com estan presentats en aquest pressupost, i, aquí, demostra la poca racionalització i la poca coherència que tenen.

No he aprovat, jo, pressupostos que han donat obres que es comencen, i no saben quan s'acaben, com està passant en aquests moments. S'han adjudicat obres que no es poden ni començar... És a dir, que si això és la coherència, Sr. cap de Govern... ja em perdonaran... i pensí que això jo no ho he fet mai, el d'aprovar un pressupost d'aquestes maneres.

El M. I. Sr. Síndic General:

Bé, doncs, acabada la intervenció del Grup Demòcrata passem a la intervenció del Grup Liberal.

Sr. Antoni Martí teniu la paraula.

El M. I. Sr. Antoni Martí:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, jo començaré per les dos petites intervencions que han tingut tant el company Jordi Mas com el Sr. Garrallà i, començant pel final, el Sr. Garrallà... No anava per vostè, miri! No anava per vostè perquè vostè i jo hem tingut ocasió de votar conjuntament i, per tant, jo penso que vostè té la suficient coherència, com jo mateix, per votar pressupostos que entenem que són positius. En tot cas no ens hem vist aquí per votar pressupostos en sentit contrari perquè vostè se'n va anar, i jo em vaig quedar, i lligant una mica amb això, Sr. Jordi Mas... miri! jo vaig dir... jo vaig utilitzar el qualificatiu que va ser trist, no? Vull dir que jo celebro que vostè va fer el servei com tots els que estem electes aquí, ho fem millor o pitjor, per tant deia trist perquè va ser curt, bàsicament. Per tant, de vegades val més que no sigui massa llarg però que hi hagi qualitat. En tot cas, la responsabilitat que vostè indirectament estigui a dalt i no estigui a baix -no anava per vostè, Sr. Forné... que no estigui a dalt que estigui a baix, diria, en tot cas, miri al seu costat perquè no és pas responsabilitat nostra, perquè nosaltres, sí, que vam ser coherents des del començament, són d'altres que potser s'ho haurien de fer mirar des del punt de vista de la coherència al cap d'un any, no?

I, ja, passant al Sr. Bartumeu que és el gros de l'artilleria...

(Se sent riure)

... Miri! quan diu: "El Sr. Martí s'ha equivocat de debat"... És que quan vostè no li agrada el debat significa que els demés s'equivoquen... Això va així d'una manera general, no?

Quan parla de salari mig, a mi em sap greu que vostè no trobi agradable que li pesés que li digui que el salari mig o no mig estigui per sobre, i que hi hagi un poder adquisitiu per als ciutadans i, això no vol dir, Sr. Jaume Bartumeu, que per a tothom hi hagi aquests augments. Per això, la meva intervenció anava en aquest sentit, sabent que també s'ha de millorar molt en uns sectors de la població i, per tant, el meu discurs anava també per advertir, i ser conscient que al Govern no tot és fàcil, i que per tant s'haurien de preparar per fer reformes socials en aquests dies i, en tenim la voluntat, i ho farem.

Dit això, doncs, bé, la falta de coherència... suposo que vostè... i això digui-m'ho clarament. Miri! És una llàstima perquè el Sr. Càndid Naudi no hi és... vostè parla de la desautorització del Sr. Càndid Naudi, suposo que deu de parlar d'això. El Sr. Càndid Naudi i jo mateix, no es preocupi, anem la mar de bé, i vostè ho veurà al llarg d'aquesta legislatura.

En tot cas, i sense citar noms, jo no els cito perquè sóc company, i vostè ha tingut la deferència de no citar-lo, però ja el cito jo perquè així l'opinió sàpiga per on anava la meua falta de coherència o la meua suposada falta de coherència. Avui llegia un article que Déu n'hi do la falta de coherència d'uns articles firmats per membres bastant distingits del Partit Socialdemòcrata, i que em sembla que donaven no una desautorització, però, sí, una bona plantofada a una, també, companya del Partit Socialdemòcrata. Per tant, cadascú a casa seva se sap el seu, i val més no donar gaires lliçons quan a més és tan fresc l'article que acaba d'aparèixer aquest matí.

El M. I. Sr. Síndic General:

Sr. Antoni Martí, si us plau, ateneu-vos al debat del pressupost. Contestant, però, atenent-se al debat del pressupost.

El M. I. Sr. Antoni Martí:

És un tema personal tant la consolidació del grup parlamentari com sobre el Sr. Càndid Naudi.

El M. I. Sr. Síndic General:

D'acord, fet aquest aclariment continueu amb el debat del pressupost.

El M. I. Sr. Antoni Martí:

Puc, en fi, si vostè em permet contestar...

El M. I. Sr. Síndic General:

Continueu.

El M. I. Sr. Antoni Martí:

Quasi bé li diria, Sr. Bartumeu, a vostè li agradaria però, no li diré, m'entén? Llavors, és clar, em diu: "Són desafortunades les relacions amb Europa"... que jo hagi tret el comentari de "relacions amb Europa"... pot ser desafortunat - és la seva opinió i li puc respectar- però també li haig de dir que en la lectura de moltes defenses de pressupostos en contra, evidentment, des que els liberals governem, vostè feia molt sovint referència i, en tot cas, jo, no vaig tenir aquest qualificatiu quan em va tocar defensar el pressupost perquè vaig trobar que amb un règim parlamentari, a la defensa d'un pressupost -com vostè ha fet que, també, en algun moment s'ha allunyat del pressupost- no s'hi val tot però, evidentment, aquí estem per expressar, doncs, les nostres opinions que vostè les pot trobar desafortunades... si jo les hagués trobat desafortunades no les hagués dit, no?

I ja per acabar sense anar més lluny dir-li simplement dues coses: Miri! quan jo li parlo de la deferència a les esmenes del pressupost, el Sr. Garrallà també ho sabrà perquè ja no parlem de l'última legislatura sinó que en l'anterior hi havia -cosa que s'ha perdut, aquí, avui, en aquesta casa, i que és una llàstima, i que entre tots hauríem de mirar de retrobar- que hi havia la deferència amb totes les nostres divergències de quan es presentaven esmenes abans de publicar-les a la premsa o abans mateix de fer Sindicatura, hi havia aquella deferència normal de la cortesia parlamentària de donar-les als companys de l'oposició de la majoria, i el Sr. Garrallà no em dirà pas d'això que no, i el Sr. Bartumeu tampoc i, ja, acabant... miri! acabaré amb en un sentit positiu, així tot anirà bé.

És gairebé impossible millorar al ministre portaveu, per tant no ho intentaré.

Gràcies Sr. síndic.

(Se sent riure)

El M. I. Sr. Síndic General:

Abans de continuar el debat si el Govern vol tornar a intervenir...

Sr. cap de Govern teniu la paraula.

El M. I. Sr. Cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

Breument per puntualitzar alguna qüestió, també, com ha fet el Sr. Martí referent al salari base andorrà i al d'Espanya -al del país veí- el que també s'ha de constatar, i això és la certesa, és que a Andorra, avui en dia, no hi ha persones que treballin més de vuit hores, majors d'edat que cobrin vuitanta mil pessetes com passa en d'altres països amb contractes d'aquests "basura" que en diuen ara, i això a Andorra no passa, sortosament. Per tant, és molt fonamental això, que el nivell mínim del que realment percep la gent que comença a treballar a Andorra, essent major d'edat, és molt superior al d'Espanya en aquest cas. Clarament hi ha diferències amb regions autonòmiques, segur que hi són, però, en tot cas estem més amunt de les més afavorides, perquè això no passa... no passa que hi hagi persones a Andorra que hagin de treballar a vuitanta mil pessetes, primer perquè és il·legal, ja que estaria molt per sota. En canvi passa amb contractes d'aquests que s'han fet a Espanya i que han representat una millora en l'ocupació del país, sense cap dubte.

Alguna altra petita puntualització: el Sr. Jordi Mas, sí que va arribar fins al ministeri, poc temps -també penso que va ser una llàstima que fos poc temps per la crisi política de l'any 1994- i, sí que va començar a encetar una política de Medi Ambient que anteriorment es reduïa a un forn incinerador que ja feia anys que estava funcionant, doblat en un cert moment, i enterrades totes les escòries a les muntanyes del país -recordo, aquí, que el nostre govern ha estat el primer que ha precintat un abocador degudament, el de Juberrí, que farà el segon, aviat, també, a Encodina i el tercer a Setúria... i el del Maià -perdó- que serà el següent quan marxi la neu. Són coses que eren imprescindibles de fer perquè tots estem d'acord que el sistema que s'havia emprat en aquell moment, en el moment inicial perquè no es donava la importància que s'havia de donar al fet i, en tot cas, perquè el forn incinerador quan va començar a treballar, segurament treballava amb unes condicions molt més adequades, i devia cremar a mil dos-cents graus i no a vuit-cents, no hi havia tan vidre -encara que n'hi havia- i probablement les escòries inicials no eren tan dolentes malgrat el que, com tots recordem, aquí, o tots podem saber, hi

va haver moments en què en els abocadors s'hi va abocar deixalles, tal com eren sense haver-les ni tan sols incinerat. Llavors, ara què ens falta? És una cosa que fa el Govern i malgrat... -ara m'apunta la ministra molt encertadament- no solament ho fa el Govern, sinó que no ho hauria de fer el Govern, perquè la restauració dels abocadors correspondria als comuns, i el Govern ha decidit de fer-ho perquè no ho feia ningú... cap comú no ho feia. Nosaltres ho hem començat a fer allà on era més punyent, que és a Sant Julià, perquè l'abocador de Juberrí ha suportat durant cada any quatre mesos les deixalles per compensar la inexistència pactada i volguda d'abocadors a la parròquia d'Andorra i futura parròquia d'Escaldes-Engordany i d'Andorra la Vella, les dues parròquies. Per tant, això és un fet en el qual ens hem trobat ara, i nosaltres ho hem hagut de resoldre. No és que hi hagués res abans, però, el que hi havia no era exemplar. Hi havia el forn incinerador, tant de bo ja era molt, però la continuació del tema estava molt lluny de fer.

Pel que fa a les aigües, sí que no hi havia res, això sí, col·lectors... s'havia anat fent col·lectors d'una manera anàrquica sense cap previsió, aquí sí que no hi ha hagut cap previsió, en cap moment, perquè no arribaven enlloc, hi havia col·lectors que l'únic que feien era treure del centre de les viles, doncs, les aigües residuals, i les portaven al final de la vila, però no a cap depuradora, fins que es va fer al Pas de la Casa la primera... -perdó, que aquesta sí que es va fer molt aviat- i es va haver de refer després quan ja havia quedat saturada, però, la següent ha estat la que inaugurarem d'aquí pocs dies a Anyós i la següent serà la central i la de Canillo, amb les quals quedarà el país completament equipat amb tots els col·lectors, aquesta vegada sí, ben acabats.

Això és el que volia dir, llavors són detalls que val la pena dir-los perquè pot semblar que nosaltres hem fet moltes coses, les hem fet perquè vam trobar el que vam trobar, i ho hem fet de la manera que es fan avui en dia les coses: amb previsió. Per exemple, un detall de previsió: és tan difícil fer una planificació a les escoles quan resulta que tens un sistema amb vint-i-set centres escolars. Jo vaig tenir l'honor amb el Sr. síndic Dallerès, quan ell ho era, d'anar a inaugurar, també, molt aviat, l'escola d'Escaldes en la qual hi ha l'Escola Andorrana, i l'Escola Espanyola. Feia molts anys que no es feia un centre escolar amb dos sistemes; a l'inici quan no hi havia el sistema andorrà només hi

havia la francesa i l'espanyola, i es feien juntes per exemple a Ciutat de Valls i en altres llocs s'havien anat fent escoles conjuntament quan es va poder. Malauradament pel que fos no es va continuar en aquesta línia, i al crear-se l'Escola Andorrana va arribar, inicialment com a parent pobre amb inversions, certament, i es van haver de fer centres suplementaris.

La primera vegada que s'ha fet un centre amb tres sistemes és a Ordino, que s'està fent ara, i continuarem així, però, és clar aquesta previsió l'hem hagut de fer quan ja veníem d'un passat en el qual realment no s'havia previst, i vam tenir la mateixa sorpresa, el Sr. síndic de llavors i jo mateix, de constatar que l'escola, aquella, d'Escaldes-Engordany és una escola feta amb un espai molt vertical, i sort n'hi ha que es va poder fer, i hi ha dues cuines. Els asseguro que a l'escola d'Ordino hi haurà una sola cuina perquè per a mi mengen igual els nens de l'Escola Espanyola, de l'Andorrana i de la Francesa, però, això, durant molt temps no ha estat així... Durant el temps que no governàvem nosaltres, segur, per tant, són detalls que val la pena que també recordin aquí, i a mi em sembla que el debat del pressupost és un bon moment per fer-lo, perquè jo penso que aquest debat pot estar obert a qualsevol tema, i em fa l'efecte que és un dels debats més importants que es fa, i així i tot són debats que no duren un dia i mig com en alguns altres parlaments que s'hi esmercen molt més.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

Pel Grup Socialdemòcrata han demanat la paraula el Sr. Dallerès i el Sr. Bartumeu.

Sr. Dallerès teniu la paraula.

El M. I. Sr. Josep Dallerès:

Gràcies Sr. síndic.

He entès que l'al·lusió, en tot cas, potser, anava per mi si no anava pel Sr. Garrallà... no havia demanat la paraula per això l'he demanada.

Formo part dels consellers que van votar el pressupost del 1994. La veritat és que no havia vingut amb la intenció de tornar a parlar de pressupostos passats. Però sí que el vaig votar, i el tornaria a votar, i no recordo les xifres perquè no me l'he mirat, i tampoc que ara interessi, però ja me'l miraré, aquesta nit quan arribi a casa me'l miraré. El que sí que voldria recordar, en tot cas, és que aquell pressupost tenia alguna

cosa de bo, i és que venia al darrera del pressupost del 1992, del 1993, del 1991, del 1990, del 1989... i, recordaré que en aquell moment eren tots pressupostos amb desequilibri pressupostari, que va venir creixent des de finals dels anys 1980 fins a l'any 1992, quan es va començar a invertir la tendència, i a l'any 1993 es va continuar, a l'any 1994 es va continuar, a l'any 1995 es va continuar en gran part gràcies a unes lleis que es van entrar per part de la gent que avui estem assentats, aquí, en aquest costat. Hem hagut d'esperar sis anys i escaig, perquè el Sr. cap de Govern en reconegui el que havíem dit en alguns debats parlamentaris. Ens ho va dir el dia del debat d'investidura, ens va reconèixer coses que se'ns havien negat durant temps -en tot cas, ja els faré passar si ve el cas- perquè, en tot cas, el debat s'havia de centrar sobre el pressupost d'aquest any i el Sr. Martí ha donat una xifra que és la de l'endeutament que jo no he sabut trobar dins del pressupost... Demanaria si allò és l'endeutament consolidat del Govern... jo no l'he sabut trobar. Llavors, aprofito la paraula i l'al·lusió aquesta per posar aquesta pregunta. En tot cas, ja em tornaré a mirar el pressupost, i aprofito l'al·lusió del Sr. cap de Govern sobre el tema de les escoles. Celebro que segueixi l'exemple d'aquesta escola amb diferents centres que va costar prou tirar endavant, i voldria recordar, aquí, fent història endarrera, que el sistema, el sistema que funciona aquí, en aquesta casa, va canviar l'any 1993, i que no era possible -molts... alguns, encara, estan en aquesta sala- el debat de pressupost on es pressupostava aquesta escola famosa d'Escaldes, es va haver de discutir, no la xifra global dins de... -o sigui, no fer el que es pot fer ara, que és el Govern que dóna una xifra, i després un cop votada no es decideix que es fa o que no es fa- sinó que es va haver de discutir aquí, en aquesta casa, el projecte, que s'ha canviat molt. Llavors voldria recordar i anant cap endarrera, recordar en quines condicions es treballava, i des de quants anys es pot treballar amb unes altres condicions.

Només això. Gràcies Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

Continuarem amb el Grup Socialdemòcrata. Sr. Jaume Bartumeu teniu la paraula.

El M. I. Sr. Jaume Bartumeu:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Primer: jo no he dit que pel que fa als salaris... Jo crec que el Sr. Antoni Martí ja m'ha entès... jo no he dit que no trobéssim bé l'augment, he dit que no el trobàvem suficient, eh?

Si jo no he parlat del Sr. Càndid Naudi -i vostè l'ha citat aquí, al Sr. Càndid Naudi que està absent per una qüestió familiar- i, per tant, no he cregut oportú esmentar-lo però, em sembla que ja ens havíem entès tots, que ara em vulgui portar aquí un article d'opinió que no té res a veure... Miri! és com si jo algun dia li hagués portat, aquí, les polèmiques, també, epistolars a la premsa entre un conseller del comú d'Escaldes-Engordany -de circulació- i un ex-conseller, i li digués: "Miri, és que aquí hi ha molta contradicció dintre del seu partit...". Jo crec que les coses s'han de mantenir al nivell que toca, i l'article que vostè citava està més aviat en relació al que jo ara li parlo.

En tot cas, jo no sóc ningú per dir si toca o no toca parlar d'una cosa, jo he dit que em semblava que no tocava, però fixi's que el Sr. síndic li ha dit primer que jo. Per tant, abans, era l'opinió del Sr. síndic, que li ha dit que, aquí, no havíem de parlar de segons que... No li havia dit jo, per tant, jo crec que amb el que hem dit, i hem deixat de dir els uns i els altres ha sobrat una mica de virulència en les seves manifestacions. Sembla com si, aquí, estiguéssim canviant els papers.

Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

Sí, pel Grup Demòcrata, Sr. Jordi Mas, teniu la paraula...

Havia demanat primer el Sr. Mas... vull dir... Si us plau, només és per fer respectar un ordre, simplement.

Sr. Jordi Mas.

El M. I. Sr. Jordi Mas:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Seré breu, només per posar una mica els temes al seu ordre -tal com ha dit el Sr. Dallerès. S'hauria de traslladar en el temps parlant del medi ambient, i les contestes que ens feia sobre els abocadors, si eren competència dels comuns o no i, s'ha de recordar que quan es va crear el forn incinerador -el primer forn va ser l'any 1975- i a partir d'aquell moment va ser quan es van fer aquells pactes famosos que eren els comuns que cedien el terreny per enterrar, però

era el Govern que se'n ocupava -en aquell moment el Consell Executiu se'n ocupava, o els consellers delegats del 1975, perquè no hi havia Consell Executiu ja que eren els consellers delegats de Casa de la Vall que s'ocupaven del tractament de residus- i, per tant, els comuns amb l'acord institucional posterior feia la recollida de totes les deixalles, que era competència comunal.

Bé, només era per situar una mica aquest tema i, efectivament, abans hi havia hagut la depuradora al Pas de la Casa, però també ho hem de posar a dintre de les dimensions que hi havien als anys 1970 i 1980: la població d'Andorra era molt inferior a la que hi ha avui, i la capacitat de gent o d'acolliment de gent que venien al Pas de la Casa, concretament la depuradora estava prevista per una capacitat de mil cinc-cents persones, i avui n'hi ha deu mil... És a dir, que era impossible que aquestes depuradores poguessin funcionar, per tant, l'únic que hi ha hagut, potser, és aquesta falta de seguiment en tots aquests aspectes.

Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

Bé, passem a la intervenció del Grup Lliberal, Sr. Antoni Martí heu demanat la paraula.

El M. I. Sr. Antoni Martí:

Sí, molt breument Sr. síndic.

Miri... A veure...

Li passaré després, Sr. Jaume Bartumeu així com a tots els companys de l'oposició i de la majoria -els de la majoria ja tenen el meu discurs ha defensat el pressupost del 2002. Ha recordat dades pressupostàries, i ha fet al·lusions a comentaris d'una política que vostès sostenen -que puc respectar però que no comparteixo- diguem-ne d'aquesta manera que vostè -i ben fet que fa- moltes vegades ho ha fet a la inversa en altres ocasions.

I, simplement dir-li una cosa sense voler fer més polèmica: quan jo l'he citat en intervencions d'anys anteriors, em sembla que la ciutadania ha de saber d'on venim, com ho hem deixat, i com comencem i, a partir d'aquí les citacions són l'origen -i, així he començat la meva intervenció. És el primer que s'ha fet entre vostè i jo, i té raó. Potser penso que no passaran a la història com a grans debats parlamentaris, segurament que sí per la seva gran aportació, però no per la meua. Doncs,

vostè que repetidament, i en moltes ocasions cita les meves frases amb motiu de qualsevol cosa que vostè estimi oportuna, en les meves intervencions en alguna llei o en defensa d'alguna llei.

I, Sr. síndic, no tinc res més a dir. Evidentment el Grup Parlamentari Lliberal ha defensat el que creu que és un bon pressupost pel 2002, i l'ha defensat perquè pensem que és un pressupost que va en la línia de, també, grans pressupostos que s'havien votat anteriorment i, per tant, ens felicitem.

Gràcies Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

Bé, alguna altra intervenció?

Sr. cap de Govern teniu la paraula.

El M. I. Sr. Cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

Per contestar el que m'ha demanat el Sr. Josep Dallerès, la renovació del deute públic s'ha fet l'any 2001, per tant, a l'any 2002 no es renovarà, i la Llei del pressupost sí que contempla l'article 20 les "Operacions d'endeutament", tant la possibilitat d'endeutament corrent de dèficit de caixa previst com el deute públic que hagi d'aprovar per a l'any que ve. Això és tal com està previst aquí i jo tampoc ho recordava quan vostè m'ho ha demanat.

El M. I. Sr. Síndic General:

Per part dels grups parlamentaris alguna altra intervenció?

Cap altra intervenció?

Doncs, dono per acabat el debat. Procedirem, doncs, a la votació de les esmenes a la totalitat votant sí o no a aquestes.

Sr. secretari general, si us plau.

El secretari general:

M. I. Sr. Jordi Daban Alsina : No

M. I. Sr. Josep Dallerès Codina : Sí

M. I. Sr. Joan Albert Farré Santuré : No

M. I. Sra. Olga Forné Angrill : Sí

M. I. Sr. Patrick García Ricart : Sí

M. I. Sr. Josep Garrallà Rossell : Sí

M. I. Sr. Marcel Llovera Massana : No

M. I. Sr. Esteve López Montanya : Sí
 M. I. Sr. Antoni Martí Petit : No
 M. I. Sr. Jordi Mas Torres : Sí
 M. I. Sr. Daniel Mateu Melción : No
 M. I. Sr. Joan Monegal Blasi : Sí
 M. I. Sr. Josep Àngel Mortés Pons : No
 M. I. Sr. Marc Pintat Forné : No
 M. I. Sra. Clara Pintat Rossell : No
 M. I. Sr. Emili Prats Grau : No
 M. I. Sra. Maria Lluïsa Puig Montes : No
 M. I. Sr. Antoni Riberaigua Sasplugas : No
 M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa : Sí
 M. I. Sr. Roc Rossell Dolcet : No
 M. I. Sr. Guillem Valdés Alemany : No
 M. I. Sr. Francesc Areny Casal : No
 M. I. Sr. Josep Areny Fité : No
 M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany : Sí
 M. I. Sra. Olga Benazet Dolsa : No
 M. I. Sr. Francesc Casals Pantebre : Sí

El M. I. Sr. Síndic General:

Sr. secretari voleu procedir al recompte si us plau?

El M. I. Sr. Esteve López:

16 no, i 10 sí.

El M. I. Sr. Síndic General:

Molt bé, moltes gràcies.

Doncs, a la vista del resultat de la votació declaro desestimades les esmenes a la totalitat, i havent-se presentat esmenes a l'articulat, doncs, el Projecte de Llei del pressupost general seguirà el seu tràmit a la Comissió de Finances i Pressupost.

Doncs, abans de passar al punt número 2 de l'ordre del dia se suspèn la sessió per un quart d'hora.

(Són les 18h)

Es reprèn la sessió.

(Són les 18.20h)

El M. I. Sr. Síndic General:

Bé, si us plau, es reprèn la sessió...

(Se senten veus)

Si us plau, reprenem la sessió amb el punt número 2 de l'ordre del dia.

2- Examen i aprovació, si escau, de l'esmena a la totalitat, presentada pel M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany, president del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, al Projecte de llei qualificada d'immigració.

El Projecte de llei fou publicat en el Butlletí número 19/2001 del 28 de setembre.

L'esmena a la totalitat presentada pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata ha estat publicada en el Butlletí número 28/2001, del 15 de novembre.

Exposa l'esmena el Sr. Jaume Bartumeu. Teniu la paraula.

El M. I. Sr. Jaume Bartumeu:

Gràcies Sr. síndic.

El Grup Socialdemòcrata ha presentat aquesta esmena al entendre que tal com estava plantejat aquest text i des del dret a la discrepància que la Constitució empara -com ja hem dit en una anterior intervenció- el model que sustenta el projecte del Govern Lliberal no és bo per Andorra.

El Projecte ens planteja també -després en parlarem- dubtes de constitucionalitat en algunes disposicions.

Però, més enllà dels nostres dubtes -que l'adopció de les esmenes a l'articulat que el company Francesc Rodríguez ha presentat permetrien ben segur d'esvair- el debat de totalitat d'aquest text esdevenia molt necessari perquè aquí, en aquesta sala, es pogués clarament visualitzar que també en matèria d'immigració hi ha dos models, i dos maneres d'entendre la societat andorrana.

És evident que a Andorra, com arreu d'Europa, l'economia de mercat planteja sovint conflictes d'interessos, i l'Estat ha de vetllar perquè no s'acabi imposant la llei del més fort.

Els socialdemòcrates pensem que l'Estat ha d'intervenir per regular el mercat, i per intentar establir un equilibri més gran entre les disparitats dels diferents agents socials. Com també considerem urgent que s'estableixin

canals per al diàleg i la negociació entre els agents socials.

En aquest marc la Llei d'immigració, en una economia com l'andorrana, no és únicament una normativa que es pugui reduir a la regulació de les condicions d'entrada, sojorn i treball d'estrangers a Andorra.

És una normativa d'aplicació directa i principal i influencia en la regulació de les relacions laborals, de treball, i socials, de convivència, en la societat andorrana.

En aquest sentit hem pogut escoltar amb esglai, en dues ocasions, aquests darrers dies, el lapsus, en relació al nombre de treballadors extra-comunitaris que la Unió Hotelera voldria "importar". Aquest és el lapsus... "importar".

La manera d'acostar-se al fenomen migratori amb una única preocupació de càlcul cost/benefici porta a un lapsus tan esfereïdor com aquest. Gairebé sembla normal parlar d'"importar" persones perquè, al capdavall, si es vol portar a Andorra un col·lectiu important de persones sense cap vinculació cultural ni arrelament familiar al país és, ben lògicament, per pagar a més bon preu, és a dir més barata, una mercaderia -el treball- que si es volgués anar a buscar dins de l'Europa comunitària s'hauria de pagar més cara. Som, insisteixo, al bell mig de la dialèctica cost/benefici.

Tant és així que el passat dia 20 de novembre un ministre del Govern en concloure a Sispony un seminari sobre les relacions amb la Unió Europea deia que un dels conferencians ens havia advertit sobre "els perills" de l'Europa Social.

El perill, òbviament rau en l'augment del cost que, no cal dir-ho, fa baixar el benefici.

Els socialdemòcrates no podem compartir aquest model. No solament no el podem compartir sinó que l'hem de rebutjar.

Si es vol deixar actuar lliurement a les forces del mercat, augmentaran els desequilibris econòmics i les desigualtats socials i, al capdavall, la cohesió social d'Andorra en patirà molt.

Plantejar una Llei d'immigració sota aquest prisma és una equivocació.

Està en joc la nostra opció constitucional per una societat democràtica plural i integradora. No podem compartir l'aixoplugament en una comunitat política que, com la de l'antiga Atenes, es basi cada cop més en el privilegi i

l'exclusió i que, d'aquesta forma, no faci res més que sembrar la llavor de la seva pròpia explosió.

No és ni tan sols una qüestió de generositat, d'altruisme, o de solidaritat amb els altres: és una qüestió d'intel·ligència política i de pensar en el nostre propi futur.

Hem d'aturar la lògica dels rendiments a curt termini fonamentats en la ignorància dels costos col·lectius.

I a més a més d'aquesta contraposició sobre la filosofia que sembla portar o sostenir aquesta Llei tenim -i hem dit sempre que teníem- no convenciment sinó dubtes quant a la constitucionalitat d'alguns apartats d'alguns articles d'aquesta Llei.

Sabem tots que aquest Projecte arriba després de què el Tribunal Constitucional, el mes de febrer d'aquest any, invalidés l'anterior Llei presentada pel Govern lliberal l'any 2000.

I sabem, també, que el Projecte de llei que ara examina novament el Consell ha pres en consideració bona part dels greuges recollits pel Tribunal Constitucional front a la Llei anul·lada.

Subsisteixen, però, alguns problemes i mantenim, ja ho hem dit, diversos dubtes de constitucionalitat.

Alguns articles nous, que no figuraven en el text que va ser declarat nul o inconstitucional, semblen haver estat redactats sense la prudència que, pel contrari, sí que es troba, i es denota en la nova redacció dels articles, ara modificats, que ja apareixien en el text inicial.

Ens preocupen així diverses disposicions -i les esmentaré-:

L'article 29 deixa un marge tan ample al Govern pel que fa a la renovació dels permisos que introdueix un risc d'arbitrarietat i posa en perill el principi de seguretat jurídica. Això podria constituir una violació dels articles 3.2 i 22 de la Constitució; Els articles 36 i 37 suposarien una abdicació del legislatiu que renunciarien a favor del Govern a la reserva de llei en matèria de política d'immigració. Això topa frontalment, al nostre entendre, amb els articles 21 i 40 de la Constitució; L'article 38, en sotmetre a condicions de reciprocitat la concessió d'una autorització d'immigració per estudis o recerca, pot violar els articles 3.2, 21 i 40 de la Constitució; L'article 115.5 en no definir les condicions legals en les quals es pot adoptar una decisió d'expulsió administrativa sense

advertiment o expedient previ, dóna al Govern un poder arbitrari.

Aquests són alguns dels nostres dubtes. Tal com fa preveure l'aritmètica parlamentària es refusa aquesta esmena a la totalitat, esperarem el resultat dels treballs de discussió de les esmenes parcials a l'articulat en la Comissió d'Interior abans de poder-nos pronunciar pel que fa a la constitucionalitat o inconstitucionalitat d'aquestes disposicions, i a una eventual interposició de recurs davant del Tribunal Constitucional.

Aquesta és la posició del nostre Grup, però, durant els dies que han precedit aquest debat de totalitat, el debat polític ens ha fet rebre, i per tant hem escoltat, diversos greuges del Partit Lliberal que es feien a la formulació mateixa de la nostra esmena a la totalitat.

I respondré, doncs, abans d'escoltar el que se'ns dirà, però, que molt probablement recollirà el que ja han pogut escoltar durant els debats dels darrers dies.

Aquests greuges jo crec que els puc resumir en dos: d'una banda la nostra esmena a la totalitat seria un obstacle que faria endarrerir la tramitació de la Llei, i suposaria un perjudici per a les persones que són portadores dels anomenats "rebutts rosa".

D'altra banda el Partit Lliberal insisteix a dir que nosaltres ens limitem a oposar-nos al seu text que pel mèrit que tindria d'existir ja quedaria exempt de qualsevulla observació. Dit altrament, se'ns diu -hem sentit a dir- que si no ens agrada el Projecte n'hauríem d'haver preparat un altre d'alternatiu.

Contestaré, doncs, ràpidament a aquests dos greuges. Pel que fa al pretès endarreriment del procediment hem de dir unes quantes coses:

Primera: La tramitació en Comissió una vegada el Consell en ple hagués refusat la nostra esmena a la totalitat pot començar -si es vol començar- dilluns vinent, i el Grup Parlamentari Socialdemòcrata es manifesta ja des d'ara disposat a habilitar els mesos de gener i febrer, que no són hàbils, perquè estem fora de període de sessions, per poder discutir les esmenes a l'articulat de la Llei.

No hi ha, doncs, per aquest costat cap endarreriment.

Segona: Les persones que ostenten els tristament famosos "rebutts rosa" saben perfectament que durant sis anys, no hem pas estat nosaltres, sinó el Govern Liberal que no ha

promogut cap tramitació legislativa destinada a posar fi a la seva situació de precarietat. Per tant, no cal que ara se'ns vulgui fer portar sobre les nostres pobres i minses esquenes la responsabilitat de perllongar unes setmanes o uns mesos aquesta situació, que porta molt temps en l'estat en el que es troba actualment.

Tercer: Qui va persistir en tirar endavant un text de llei que fou declarat inconstitucional pel Tribunal Constitucional no fou pas el Partit Socialdemòcrata sinó el Partit Liberal.

Per tant, si endarreriment hi ha, per què s'ha hagut de fer una segona llei? Tampoc crec que se'ns hagi de fer greuge als socialdemòcrates, sinó, més aviat, a aquells que van voler fer entrar el "clau per la cabota".

Quart: Pretendre, cada vegada que el Partit Socialdemòcrata empra el seu legítim dret, emparat per la Constitució, de discrepar de les iniciatives legislatives de la majoria que el que s'estaria fent és obstrucció, i es portaria perjudici a l'activitat administrativa, entenem nosaltres que és no haver entès ni acceptat els fonaments bàsics de la democràcia parlamentària.

Pel que fa al segon greuge global, que seria el de no haver presentat un text alternatiu si es discrepa, com efectivament, i clarament discrepem del text proposat, hem de dir, també, el següent:

Primer: Que amb tot el respecte i consideració, i sense que això vulgui ser cap agressió ni en primer ni en segon grau als companys de la majoria, no podem qualificar altrament que d'hipocresia política que es vulgui insinuar que el que podia i havia de fer el Partit Socialdemòcrata era elaborar i presentar un text alternatiu.

Considerem aquest greuge com una hipocresia en la mesura que tothom sap, en aquesta Cambra -no fora, però en aquesta Cambra tothom sap, i té obligació de saber- quina és la migradesa de les assignacions pressupostàries als grups parlamentaris.

El Grup Parlamentari Socialdemòcrata haurà rebut, per tot l'any 2001, la suma de 16.666.666 pessetes.

Si d'aquesta assignació hi deduïm les despeses de lloguer, salaris de secretariat, i les despeses ordinàries de funcionament no ens quedarà gaire més de tres o quatre milions de pessetes disponibles.

Convido al Govern i al Grup Parlamentari Lliberal que ens facin saber quant han costat els informes de constitucionalitat i els honoraris d'elaboració i redacció del seu Projecte. De ben segur -i no és cap crítica- que més diners dels que disposa el nostre Grup Parlamentari per a subsistir en l'oposició. Per tant, entenem que aquesta crítica que se'ns fa seria admissible si els grups parlamentaris tinguéssim l'assignació que en un parlament operatiu ens correspondria.

En segon lloc, a més a més, el greuge que se'ns fa per aquesta qüestió estrictament, jo diria... -estic buscant la paraula, perquè no es pugui dir que utilitzem paraules desagradables- però, en tot cas, jo diria que... valdrà més que no digui la que correspondria. Ho deixarem està aquí i parlaré del segon greuge.

El segon greuge, aquest de què no ho hem fet, jo crec que és doblement injust, no només pels diners, sinó perquè el nostre Grup Parlamentari, dos consellers especialment, i una Comissió de treball del nostre Partit, han esmerçat moltes hores de son gratant-se les celles i gratant paper per escriure fins poder redactar un nombre tan important d'esmenes a l'articulat de la Llei, que gairebé equivalen a un text alternatiu.

En definitiva, respectant les opinions del Partit Liberal, els Socialdemòcrates estem convençuts que hem assumit amb responsabilitat i seriositat la nostra tasca de primer partit de l'oposició.

L'hem assumit treballant molt en la discussió i l'elaboració de les esmenes a l'articulat, l'assumim ara, i aquí, defensant aquesta esmena a la totalitat, i explicant que una altra política d'immigració és possible a Andorra.

Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

El Govern vol intervenir ara o al final? Sí?

Doncs, el Sr. ministre d'Interior té la paraula.

El M. I. Sr. Jordi Visent:

Gràcies Sr. síndic.

En primer lloc volia fer només una petita reflexió a l'entorn del que ha dit el Sr. Bartumeu, en el sentit que és cert que hi ha dos models de política immigratòria, o dos models en última instància, que voldríem per una societat o per un estat. Però jo crec que amb

aquest Projecte de llei d'immigració, el dia que estès aprovat, aquests models s'acostarien molt més. En tot cas, jo crec que el model que proposem nosaltres, intervindrà el suficient i el necessari en el mercat laboral i en l'economia andorrana, perquè no es puguin produir aquests desgavells, o aquests trencaments de la cohesió social, i aquest gran cos social del qual vostè parlava abans.

Aquesta és la nostra esperança, i és, doncs, amb aquest esperit que proposem aquest Projecte de llei.

El Projecte de llei qualificada d'immigració amb l'esmena a la totalitat que avui discutim, segueix, bàsicament, els mateixos principis que els debatuts en aquesta Cambra en data 9 de novembre del 2000, però, en conseqüència del Tribunal Constitucional, del mes de febrer de l'any 2001, introdueix les modificacions que han estat necessàries per adequar el text al marc constitucional, a la vegada que millora sensiblement les garanties dels administrats en relació als diferents tipus d'autoritzacions d'immigració.

Els principals aspectes que voldria destacar d'aquesta nova Llei, bàsicament, són dos, i em centraré a parlar d'aquests dos eixos.

D'una banda, és que el Projecte defineix clarament quines són les competències que corresponen al Consell General, i quines competències corresponen al Govern en matèria d'immigració; i d'altra banda, que el Projecte de llei milloraria considerablement la seguretat jurídica pel que fa a les condicions d'establiment dels estrangers aquí, al Principat.

Pel que fa, doncs, a aquest primer aspecte, el Projecte de llei d'immigració i en consonància amb l'anterior presentat, suposa un sistema en completa ruptura amb l'esquema de competències que ha existit fins a l'actualitat, en el qual era el Consell que definia la política immigratòria, mitjançant la fixació de lleis de quotes periòdiques.

Per tant, amb aquest nou sistema és el Govern que defineix la política conjuntural d'immigració com a instrument fonamental de la seva política econòmica i social, mentre que el Consell General defineix el marc legal general d'aquesta política a través de la Llei, precisant, no obstant, els criteris orientadors i els paràmetres que haurà de seguir el Govern, i haurà de respectar escrupolosament l'establiment d'aquesta política immigratòria, i

en la determinació dels diferents codis d'immigració que anirà traient.

Es potencia, també, en aquest Projecte, la participació dels diferents agents socials i econòmics implicats, en la finalitat d'assolir una definició de la política d'immigració que sigui adequada a la demanda social, i a les necessitats econòmiques reals del mercat de treball andorrà. Aquests agents socials, ja ho diu la Llei, alguns dels quals, des de la Cambra de Comerç, organitzacions empresarials, professionals, sindicals, etc.

També, el Govern utilitza a aquest efecte tots els instruments d'observació i d'estudi al seu abast, entre els quals podrà comptar amb el Servei d'Ocupació, que es configura com un instrument necessari i indispensable per valorar les necessitats quantitatives i qualitatives de l'economia i de la societat andorrana.

Aquest sistema permetrà una gestió molt més àgil de les necessitats del mercat de treball. La gestió directa pel Govern possibilita una reacció ràpida per ampliar o, al contrari, limitar el recurs a la immigració de forma general o sectorial. S'ha pogut constatar abastament a Andorra que el procediment parlamentari s'adapta difícilment a aquestes necessitats, ja que sovint és una resposta immediata i no es poden planificar a llarg termini.

Finalment i com a darrer argument, voldria assenyalar que el model de gestió de la immigració que proposem es troba en perfecta consonància amb el que s'impera, o amb el que es proposa, avui en dia, en la majoria dels països europeus, que és el Govern que fixa i gestiona, doncs, aquesta política d'immigració, i aquestes quotes.

L'altre aspecte que, també, volia parlar, que us he dit al principi, és que la Proposició de llei d'immigració millora considerablement la seguretat jurídica pel que fa a les condicions d'establiment dels estrangers a Andorra. I com ho fa? Doncs, ho fa, en primer lloc, definint a priori i de forma exhaustiva, totes les situacions amb les quals es pot trobar un estranger a Andorra. Els articles 25 al 33 -crec recordar-doncs, que defineixen els diferents tipus d'autoritzacions d'immigració. També defineix de manera clara i diferencial el règim jurídic aplicable, les autoritzacions de residència i treball prorrogables, i les de residència i treball temporal. Així determinarà la Llei quins criteris de concessió s'hauran d'adoptar per atorgar

algun tipus o altre d'autorització. D'aquesta manera es garanteix la seguretat jurídica proclamada en la Constitució, ja que l'atorgament d'un tipus o altre d'autorització dependrà de l'acompliment d'uns requisits previs determinats en la Llei, i no a la discrecionalitat del Govern.

Una altra innovació important que millora substancialment la situació de poca definició legal actual, és que en la Llei es determinen les condicions al procediment i les garanties que s'hauran de respectar, tant en matèria d'expulsió, de foragitament o de denegació d'accés al territori, com, també, en matèria de denegació de concessió i de no renovació de les autoritzacions d'immigració.

En especial, el Projecte desenvolupa, també, el sistema de garanties constitucionals pel que fa a la no renovació de la condició de resident i expulsió d'un legalment resident. En concret i pel que fa a l'article 22 de la Constitució, el text ofereix les garanties en ell establertes, a les persones que gaudeixin de la condició de resident, entre les quals hi ha diferència de l'anterior projecte, es troba, també, el resident temporer. És a dir, que l'estranger legalment resident, sigui quin sigui el tipus d'autorització del qual és titular, disposa de la garantia que no s'executaran les mesures que se'n deriven d'una expulsió, d'una anul·lació o d'una no renovació de la seva autorització d'immigració, mentre no té una resolució judicial ferma, si aquest resident exerceix el dret a la jurisdicció.

Per agilitar aquest procediment i solventar aquestes situacions en la major brevetat possible, la Llei, també, introdueix en el títol XV, un procediment abreujat especial que permetrà reduir els terminis actuals de resolució dels recursos, tant en fase administrativa com judicial.

Un altre punt que voldria destacar, és que regula de forma exhaustiva les condicions d'establiment de l'estranger en base al reagrupament familiar, millorant considerablement les possibilitats legals existents en l'actualitat. No s'exigeix cap termini de residència al titular d'una autorització de residència i treball per poder-se beneficiar del dret del reagrupament familiar.

I un altre punt, també, en relació al reagrupament familiar, és que s'hi afavoreix en la Llei el reagrupament dels progenitors amb els seus fills, tot i que no estiguin casats. No obstant això, entenem que aquesta disposició

s'ha d'interpretar com una clara voluntat de prioritzar els drets dels infants de conformitat amb l'article 13.3 de la Constitució, que preveu la igualtat dels fills davant de la llei amb independència de la seva afiliació, i no com un reconeixement legal del dret al reagrupament en les parelles de fet.

Finalment ja per anar acabant, la Llei preveu que els estrangers titulars d'autoritzacions de residència i treball que necessitin treballar de forma ininterrompuda a Andorra durant almenys vuit anys, i que per tant tenen una residència consolidada, puguin obtenir a partir d'aquest moment la renovació de la seva autorització de residència i treball malgrat no justifiquin un treball permanent. Amb l'aplicació del Conveni trilateral, aquests terminis baixaran a cinc anys pels espanyols i pels francesos.

Tampoc s'exigeix l'obligació d'acreditar el treball permanent i efectiu a tota persona que hagi de renovar la seva autorització de residència i treball i que es pugui acollir als beneficis del reagrupament familiar, independentment del temps que amb anterioritat té la renovació, hagin residit i treballat a Andorra.

Amb aquestes disposicions es preveu afavorir la cohesió social i unitat familiar, com us deia, com us comentava abans.

I ja, finalment per acabar, el Projecte també preveu en les seves disposicions transitòries, els mecanismes necessaris per assegurar als titulars de les diferents autoritzacions d'immigració existents fins a l'actualitat, la protecció de tots els drets adquirits. També es preveu la regularització de la situació de totes les persones que s'han establert efectivament a Andorra, i que disposen d'un rebut provisional - que en parlàveu abans. A aquestes persones es lliurarà una autorització de residència i treball amb data d'inici efectiva des de la data d'obtenció del primer rebut provisional, respectant-se, per tant, els anys de residència que han acumulat.

Considerem que amb aquest nou Projecte, com he manifestat al principi de la meua intervenció, respecta la filosofia del primer projecte presentat davant d'aquesta Cambra, i es resolen les qüestions d'inconstitucionalitat que van ser presentades.

Gràcies Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

Bé, a continuació passarem a la intervenció dels grups parlamentaris. Intervé el Grup Parlamentari Demòcrata, Sr. Monegal té la paraula.

El M. I. Sr. Joan Monegal:

Gràcies Sr. síndic.

El Grup Parlamentari Demòcrata comprèn l'exercici de l'esmena a la totalitat presentada al Projecte de llei qualificada d'immigració, atenent les diferents sensibilitats avui representades en aquesta Cambra. Tanmateix, el nostre Grup, ben al contrari, ha donat preeminència a la necessitat de prosperar en l'estudi del text dins del procediment legislatiu comú, mitjançant la presentació d'esmenes a l'articulat que promoguim, en el si de la Comissió Legislativa corresponent, l'estudi, la reflexió i, en definitiva, els canvis de redacció d'aquells articles que, al nostre entendre, poden atemptar eventualment contra preceptes constitucionals tals com la igualtat de tracte o la seguretat jurídica, essencialment.

Hem arribat a l'opció, doncs, de formular únicament esmenes a l'articulat considerant, en primer lloc, que el text que avui se'ns ofereix analitzar, és el resultat deduït de la revisió efectuada pel Tribunal Constitucional mitjançant Aute de data 9 de febrer del 2001, de l'anterior Projecte de llei qualificada d'immigració presentat davant d'aquesta Cambra.

Considerant que el mandat constitucional fou explícit mitjançant la decisió del Tribunal, i que en seguiment de les disposicions establertes per aquell Aute s'han perfeccionat els punts que en l'anterior Projecte provocaven fricció amb les disposicions de la nostra Constitució, hem preferit -malgrat la reserva que implica la revisió en la Comissió Legislativa corresponent en virtut de l'estudi de les esmenes introduïdes- centrar l'atenció en definir el Projecte de llei mitjançant el debat de les esmenes particulars, i discutir *a posteriori* la globalitat i el sentit finalment adoptat pel text en la votació del Projecte en el si del Ple del Consell.

Això ho ha cregut el nostre Grup Parlamentari, a major abundament sabent la urgència i necessitat de dotar el nostre ordenament normatiu d'una eina jurídica eficaç per regularitzar la situació de les persones que es troben actualment en possessió d'un "rebut

rosa", i reguli d'immediat la situació dels nous vinguts.

Amb aquesta intencionalitat la intervenció del Grup Parlamentari Demòcrata s'ha centrat en incidir en determinats articles del Projecte de llei, essent conscients, en primer lloc, que per tal que es puguin complir amb eficàcia els propòsits que s'esperen de dita legislació, la Llei hauria, almenys, de servir com a marc per impulsar la creació d'una institució que doni reflex de la situació nacional del treball, circumstància que facultarà necessàriament i a partir de l'esmena introduïda, la creació del que s'ha nomenat "borsa de treball" o "servei d'ocupació", i esdevenint aquest un paràmetre ineludible per determinar la política general en matèria d'immigració, paral·lelament a altres paràmetres com poden ser les necessitats socials i econòmiques del país.

Ara bé, el nostre Grup Parlamentari entén que, al marge de la creació del marc idoni en el propi context del Projecte de llei analitzat per impulsar la creació d'aquest servei, el desenvolupament normatiu del mateix ha de trobar empara de forma més escaient en la regulació d'una normativa específica laboral. I aprofitem aquesta consideració, per tal de reivindicar davant d'aquest Consell General, la necessitat d'impulsar amb celeritat, amb l'ànim que evolucioni de la manera més paral·lela a l'aplicació final de la futura Llei qualificada d'immigració un cop aprovada, una legislació laboral que, en primer lloc, actualitzi el context normatiu vigent (Decret sobre el contracte de treball de l'any 1974, Reglament laboral i les seves modificacions) a les necessitats socio-econòmiques contemporànies, i enervi, finalment, la dispersió que, el tractament disseminat de la matèria estrictament laboral regulada en els al·ludits textos aporta en l'àmbit social, amb la conseqüent inseguretat jurídica. Així doncs, malgrat l'interès que s'introdueixi en la present Llei d'immigració dit paràmetre (és a dir la situació laboral nacional) a fi d'establir la política general en matèria d'immigració, el desenvolupament normatiu d'aquest creiem que ha trobat ubicació en el futur desplegament d'una normativa laboral que s'elabori -en opinió del nostre Grup de forma immediata-, per donar satisfacció a les garanties que en matèria laboral ja invoca la nostra Constitució.

Entenem, també, des del nostre Grup, que en tot cas, l'eventual tractament d'una borsa de

treball s'ha d'efectuar des d'un punt de vista global. És a dir, no únicament per aquelles persones no nacionals que sol·liciten una autorització de residència i treball, sinó que, també, ha de preveure's com una eina per evidenciar la situació laboral nacional global, circumstància que pensem quedaria desvirtuada si es regulés el referit instrument en una llei pensada per gestionar únicament la política d'immigració.

Tanmateix, però, el que de forma antecedent s'ha exposat no pot justificar l'actitud del Govern liberal totalment passiva abans i durant, i que no desitjaríem després de la promulgació del text de la Llei qualificada d'immigració pel que fa a la creació i regulació de la borsa de treball o servei d'ocupació. I aquest fet és innegable, doncs, des de l'any 1995, les diferents reivindicacions de tots els partits polítics per assolir aquesta fita han acabat en promeses incomplides per part del Govern. No seria, doncs, desitjable que un cop aprovada la Llei qualificada d'immigració ens trobéssim que de forma paral·lela no s'hagués avançat gens en la creació de dit servei de recopilació de dades laborals, que ha de servir de forma indispensable per a la determinació de la política immigratòria.

Igualment, el Grup Parlamentari Demòcrata té la convicció que el Consell General ha de tenir participació en la determinació de les quotes d'autoritzacions d'immigració. En aquesta perspectiva, i cercant criteris per agilitar la intervenció d'aquesta Cambra sense que la mateixa alenteixi la concreció de dita política general en matèria d'immigració, interessa que el Consell General aprovi propostes d'acord les quals serveixin com un altre element imprescindible per determinar finalment la línia en matèria d'immigració aplicada pel Govern.

És justament per arribar a definir una proposta legislativa certament implicada en una política d'immigració, i no una llei amb propòsits merament semàntics, és a dir de cara a la galeria per no arribar a materialitzar una real política immigratòria, que d'igual forma que en les anteriors aportacions, el Grup Parlamentari Demòcrata ha vinculat la necessitat d'establir les quotes especials d'autoritzacions amb les quotes d'autoritzacions de residència i treball, criteri que implicarà una revisió del context migratori en cada ocasió que es precisin obrir quotes especials d'autoritzacions, impeding que la Llei, en definitiva, únicament neixi per

regular la immigració en sectors molt específics i amb caràcter temporal, i no d'una forma generalitzada.

Un altre aspecte que resultava obligat mencionar per congruència amb l'ordenament jurídic imposat pel tractat internacional que es concreta en el Trilateral, i que afecta als nacionals espanyols i francesos que s'interessin en intervenir laboralment amb residència en el nostre Principat, era recalcar que les limitacions a les possibilitats de treball per una activitat laboral determinada en un sector econòmic concret establertes davant d'una petició d'autorització d'immigració temporal o de fronterer, no poden enervar les prerrogatives adquirides pels nacionals regulats mitjançant el Conveni trilateral, el qual no estableix limitació alguna en aquest sentit.

La resta d'esmenes formalitzades han tingut com a missió satisfer el respecte constitucional de principis fonamentals tals com el tracte d'igualtat, la seguretat jurídica abans enunciativa, la prohibició de tota arbitrarietat, i, també, el propi dret a la jurisdicció, intentant endemés, treure qualsevol ambigüitat del text analitzat, evitant referències de caràcter genèric les quals podrien intoxicar el text o el desenvolupament reglamentari del mateix amb certa discrecionalitat.

En definitiva, el desig del Grup Parlamentari Demòcrata és dotar la Llei d'una congruència amb la nostra norma capital, i que un cop promulgada dita Llei sigui un estri efectiu per al tractament i regulació de la política general en matèria d'immigració.

El M. I. Sr. Síndic General:

A continuació té la paraula el Grup Parlamentari Lliberal. Sr. Antoni Riberaygua teniu la paraula.

El M. I. Sr. Antoni Riberaygua:

Gràcies Sr. síndic.

Quan una opció política fa una esmena a la totalitat a un projecte de llei cabdal, com és el d'immigració, és que, realment, el model polític proposat no es correspon per a res amb el que les tesis d'aquella opció defensen. No obstant això, malgrat existir la possibilitat de portar al Parlament les iniciatives legislatives corresponents per defensar l'eventual model d'immigració que el Partit Socialdemòcrata pugui tenir, aquesta formació es limita a fer el

que malauradament era previsible. Fer una esmena a la totalitat a la Llei d'immigració, i no presentar ni anunciar tan sols la presentació de cap text alternatiu, malgrat els arguments que vostè ens ha donat i que ara no entraré a qualificar.

Estar a l'oposició comporta forçosament ser un observador privilegiat en les eventuais mancances legislatives, i tenir únicament un comportament purament reactiu davant les iniciatives dels altres, significa un evident dèficit de responsabilitat política, malgrat, les seves pobres -segons vostès- assignacions pressupostàries. No val, doncs, dins la lleialtat política desitjable, limitar-se a intentar enderrocar per principi les iniciatives dels altres. Malgrat tot, confiem que més enllà dels cops mediàtics, més aviat dirigir a marcar una postura que avançar en la tasca que el poble d'Andorra ens ha confiat a tots plegats, imperarà el rigor i la responsabilitat, i que el treball de la Comissió Legislativa d'Interior serà fructífera i sensible a les posicions de cada Grup.

Des d'ara us convido, juntament amb el Partit Demòcrata, a deixar de banda la política de l'enderroc, i de posar-nos de valent a construir, benentès, preservant al màxim els paràmetres polítics de cada opció política, aquí, representada. I a tal efecte, voldria agrair la bona predisposició expressada pel portaveu del Partit Socialdemòcrata, en relació al calendari i a l'habilitació de dies per poder començar a treballar. Gràcies, Sr. Bartumeu.

No obstant això, les coses són el que són, i a manca d'un text alternatiu al model legislatiu que el Govern proposa per regular la immigració, ens hem de conformar amb l'exposició de l'esmena a la totalitat del Partit Socialdemòcrata, per intentar copsar quin és el model migratori que defensen.

Com sigui que la mecànica parlamentària que dibuixa l'actual Reglament del Consell General, permet que les esmenes a la totalitat sobre els projectes de llei siguin, solament, enunciatives. Això provoca que els restants grups parlamentaris i el Govern no puguin conèixer les seves motivacions abans de la sessió, a no ser que per pura cortesia parlamentària -com avui no és el cas- o per les opinions versades per alguns dels membres de la opció esmenant, que es puguin gaudir de la informació suficient.

Permeti'ns, doncs, senyories, que amb aquesta limitació els manifesti el que el Grup

Parlamentari Lliberal entén que són trets que ens allunyen, bàsicament, del Partit Socialdemòcrata en relació al text proposat, i que ben segur seran objecte de les nombroses esmenes parcials presentades per aquesta formació.

Són tres aspectes prou significatius com per definir els eixos polítics fonamentals de la Llei.

En primer lloc, la discrepància en relació a les quotes determinades pel Govern o a les quotes aprovades pel Consell General. L'article 6 del Projecte de llei diu que "el Govern determina la política general en matèria d'immigració". Aquesta sembla ser una afirmació que el Partit Socialdemòcrata no comparteix, i és alhora un dels fets diferencials que ens allunya del seu concepte d'immigració. El Govern, en el marc d'una llei que defineix les bases generals de la política migratòria, i preserva acuradament els drets i deures de l'Estat i dels administrats, no pot tenir, ni tan sols, la facultat de regular quantitativament els fluxos migratoris íntimament lligats al seu model de creixement d'activitat econòmica i de política social.

Quina facultat li reserven vostès al Govern? Si és que al final li'n volen reservar alguna!

No ens enganyem! Siguem seriosos! No és una funció pròpia del Consell General que el Govern pretengui atribuir-se. Sinó que històricament i a manca de legislació precisa, el Consell General era el que duia a terme competències, que entenem, corresponen al Govern. Jo els demano que esborrin els seus tics polítics històrics, i que admetin que la fórmula proposada és la que correspon en la legislació moderna. Caldria veure en la legislació comparada, i avaluar quants parlaments decideixen periòdicament el nombre d'immigrants que ha de poder establir-se al país en comptes de fer-ho els governs corresponents.

Existeixen, sens dubte, arguments a favor i en contra de la tesi que vostès defensen, però entenem que la balança es decanta sensiblement cap al costat previst en el Projecte de llei sotmès a l'esmena.

A favor de votar les quotes en el Consell General, únicament adivina la voluntat de l'oposició de tenir seguretat política màxima, i per tant, control directe i permanent sobre la política migratòria del país. No parlem de seguretat jurídica, ja que la seguretat jurídica la dóna la pròpia Llei al establir els mecanismes volguts pel nostre ordenament, per preservar

els drets i deures dels ciutadans i de l'Administració.

En contra, doncs, la lentitud del procediment legislatiu, necessària; la manca d'adaptabilitat; la poca capacitat de resposta a les necessitats immediates del mercat laboral; la divergència entre les necessitats i els resultats a conseqüència del procediment legislatiu que, necessàriament, s'hauria de portar a terme cada vegada que cal votar una quota.

Si seguim la seva tesi, o bé el Parlament no pot seguir el ritme que necessiten les respostes al mercat de treball, o bé si es voten lleis de quotes cada any, cada dos, tres, o més anys -com se'ns fa recentment des de les seves files- és, gairebé segur, que ens situem en una hipòtesi de creació de dèficits o superàvits laborals, ja que en aquests terminis les variacions de fluxos migratoris podrien patir alts i baixos tan importants, que, en aquest supòsit, les quotes votades pel Consell General no podrien abastar les necessitats de cada període, sigui genèric, estacional, o sigui conjuntural.

La Llei dóna el marc jurídic necessari perquè ens situem en l'òrbita de la seguretat jurídica plena per l'administrat, la qual no emana, precisament, que sigui el Parlament que voti quotes més o menys nombroses, limitant-se als aspectes quantitius, sinó dotar-nos d'una llei que determini els aspectes qualitius de la immigració, per deixar-ho a aquells que han de governar, i per tant, tenen l'obligació política d'executar les seves polítiques socials, demogràfiques, i per tant i consegüentment, les immigratòries.

El segon punt en discussió tractaria sobre prelació de nacionalitats per obtenir les autoritzacions d'immigració. Quan de la lectura de l'article 24.4, i dels articles 39 i 40 de la del Projecte de llei es conclou que atempten al principi d'igualtat anunciat en la nostra Carta Magna, entenc que es fa una lectura parcial i totalment interessada dels referits articles. La igualtat no pot raonar-se com un terme absolut! És una afirmació política, és un desig, és una vocació, però no és una realitat absoluta en els termes plantejats interessadament per vostès. L'informe que acompanya el Projecte de llei dedica un ampli apartat a aquest plantejament, i cito: "S'ha de considerar que el principi d'igualtat no pot desplegar uns efectes absoluts, és a dir, sense tenir present uns paràmetres comparatius que poden ser diferents i que poden justificar tractaments també diferents..." Segueixo: "No totes les igualtats constitueixen

necessàriament una discriminació, quan el tracte diferent respon a una justificació objectiva i raonable, i considera que es dóna aquest supòsit quan hi ha un tracte preferent en la concessió de permisos de residència i treball als ciutadans dels estats que per raons geogràfiques, econòmiques o culturals, mantenen una relació més intensa amb el Principat d'Andorra." Fi de citació.

Però, a més a més de fer consideracions jurídiques pròpies, el redactor de l'informe se sotmet al criteri tant de la Sala Administrativa del Tribunal Superior de la Justícia d'Andorra, citant dues resolucions en el sentit interessat, com de la jurisprudència constitucional. El Grup Parlamentari Lliberal és respectuós amb aquests preceptes, i entén que l'eventual disconformitat dels articles 24.4, 39 i 40, on s'estableixen els criteris de prelatió per nacionalitat, no es correspon amb un plantejament suficientment sustentat en dret.

A més, cal veure que en l'esfera internacional la mateixa posició d'Andorra en matèria d'Immigració és compartida pels estats de la Unió Europea, on d'entrada s'estableix una clara diferenciació entre ciutadans comunitaris i no comunitaris, aplicant-se posteriorment per part dels diferents estats europeus les polítiques més o menys restrictives als no comunitaris.

Més enllà de tots aquests arguments n'existeix un altre, el de mantenir la cohesió social a Andorra. Entenem que, també, per aquesta via es pot tenir un instrument preciós per fer-ho, que alhora incideixi en les polítiques d'integració dels ciutadans del nostre país.

Si vostès plantegen poder obrir l'apel·lació d'autoritacions o establir-la en tots aquells països amb els que Andorra signi l'oportú conveni internacional, aquesta és una posició que pot conviure còmodament amb aquest Projecte de llei en funció de les necessitats o vincles d'Andorra amb els altres estats, ja que el redactat actual del Projecte de llei no està per res renyit amb aquest postulat. Simplement perquè en les fons de dret del nostre ordenament els tractats estan per sobre les lleis. Però, a més, els convido a què llegeixin l'article 2 d'aquest Projecte de llei quan explícitament diu que seria d'aplicació del seu contingut en tot el que no hagi estat previst en els tractats i convenis amb els que Andorra s'hagi obligat en la matèria.

No obstant, entenc que el que vol l'article 24.4 referit, és enunciar la filosofia o la vocació de la

Llei, i apropar-nos més políticament i demogràficament allà on som geogràficament.

El tercer punt que entenc que caldria considerar, és el de tractar els mitjans a l'abast del Govern per regular els fluxos migratoris. Certament el Govern s'ha de proveir per poder executar el mandat que il·lustra el Projecte de llei dels instruments que tingui al seu abast per la percepció, mesura i control de la immigració. Aquesta necessitat queda reflectida en l'article 6 de la Llei, on clarament es diu que el Govern "es dota dels instruments i serveis oportuns per obtenir, tractar i analitzar totes les dades i informacions útils en la matèria, i regular els fluxos migratoris." I Continua reflexat en l'article 24.1 quan diu: "El Govern analitza les necessitats quantitatives i qualitatives de l'economia, i de la societat andorrana, i utilitza a aquest efecte tots els instruments d'observació i d'estudi al seu abast." A més, el mateix article preveu en el seu apartat 2 que a part dels instruments interns que es pugui dotar el Govern, es completa l'anàlisi efectuant les consultes pertinents prop de la Cambra de Comerç, Indústria i Serveis, les organitzacions empresarials, professionals i sindicals, i totes aquelles associacions d'àmbit nacional que tinguin un interès en matèria d'immigració.

Ens situem, doncs, en l'àmbit d'una concepció participativa de la informació que el Govern ha de recollir, servint-se dels elements vius i dinàmics que en l'àmbit associatiu han estat creats per la societat civil, per poder copsar des d'un organisme que es crearà a tal efecte, el nomenat Servei d'Ocupació, recollir tota aquesta informació i elevar-la al Govern amb la preceptiva informació acompanyatòria per poder establir les quotes de cada categoria. El Servei d'Ocupació és, doncs, l'instrument privilegiat de detecció, avaluació i confecció de les dades que el Govern necessita per poder coordinar les quotes migratòries.

Bàsicament es dotarà dels mitjans per posar en relació l'oferta i la demanda laboral d'Andorra, amb la finalitat de millorar l'eficàcia del nostre mercat de treball, facilitant la fusió d'orientació i d'intermediació en el mercat laboral, així com les polítiques d'ocupació i de formació complementàries.

Des d'un punt de vista actiu es podran inscriure al Servei d'Ocupació totes aquelles persones andorranes o estrangeres amb una de les autoritzacions de treball previstes per la Llei, a la recerca d'un lloc de treball, o cercant la millora o promoció en la seva situació laboral.

Des del punt de vista passiu, s'hi podran inscriure les empreses legalment establertes a Andorra, els professionals lliberals, les persones físiques cercant servei domèstic o similar, l'Administració pública, les entitats locals que disposin de llocs de treball vacants.

Ben entès que els anteriors exemples són merament enunciatius a l'espera de perfilar el redactat definitiu del Projecte de creació, però expressen formalment el caràcter de la institució i la voluntat de crear un organisme prou àgil i amb la capacitat de reacció suficient per poder oferir una temperatura momentània del mercat laboral, però alhora permetre, a través seu, projectar les polítiques immigratòries que el Govern entengui necessàries per garantir la estabilitat laboral, i la cohesió social a Andorra.

Finalment, i ho faré perquè tant un Grup Parlamentari com altres s'hi han referit, voldria parlar un moment -i acabaré Sr. síndic- sobre la constitucionalitat de la Llei.

Existeix darrerament una espècie de corrent que empren regularment alguns tertulians i creadors d'opinió de diversa espècie que consisteix en fer planejar sobre qualsevol normativa el dubte de la constitucionalitat. Quan aquesta tendència és empleada repetidament per polítics en representació parlamentària l'efecte mediàtic i, segurament buscat és directe i contundent, però malauradament s'acompanya d'allò que en la jurisdicció penal es denomina l'arma social. El Grup Parlamentari Lliberal entén, des del respecte a totes les decisions dels nostres tribunals, inclòs el Tribunal Constitucional, que el Projecte de llei d'immigració sotmès avui a l'esmena a la totalitat del Partit Socialdemòcrata, és totalment ajustat a la nostra Constitució. Altrament i congruentment, no hi donaríem suport. La jurisdicció del Tribunal Constitucional no ha de ser un filtre polític que es pugui emprar com a reclam davant d'un text normatiu amb l'única finalitat de desgastar el que n'hagi tingut la iniciativa legislativa.

Per tant, tot i segurs de la idoneïtat del text, si algun grup polític o altri, entén que el Projecte de llei revesteix dubtes en aquest sentit, que en un exercici de responsabilitat endegui en el seu moment el procediment corresponent. Però, si no és el cas, que dugui a terme la seva tasca amb el rigor i la seriositat que li són pròpies, i deixi de fer planejar dubtes més polítics que

jurídics sobre una eina tant necessària com la que ha de regular la immigració al nostre país.

Per tant, no era cap defensa constitucional de la Llei més enllà del que he dit, i més enllà tampoc del que preveu l'informe que s'acompanya al text, que tots vostès tenen i que el nostre Grup Parlamentari, per tant, subscriu.

He sabut, també, que existeix un altre informe que està a disposició del Partit Socialdemòcrata, però no n'hem pogut tenir trasllat. Si n'haguéssim pogut tenir trasllat, podríem tenir més arguments per suportar o no aquesta tesis. Esperem que ara en endavant prediquin amb l'exemple, Sr. Bartumeu.

A part de la seva visió en relació a aquests trets fonamentals de la Llei, en el seu parlament ha exposat altres percepcions del que hauria de ser, segons el Partit Socialdemòcrata, la política immigratòria d'Andorra. No obstant, el Grup Parlamentari Lliberal entén que el Projecte de llei que sotmetem avui a la seva esmena a la totalitat, respon a les necessitats del nostre país, i del moment històric que estem vivim, que garanteix els drets i obligacions dels immigrants, i que inicia un nou estàndard en política immigratòria, dinamitzadora i oberta als reptes que l'Andorra del segle XXI necessita.

Per aquests motius, i repetim, estem segurs que el treball en la Comissió Legislativa d'Interior serà prou actiu i respectuós, creador i participatiu, i que possibilitarà -repeteixo- la participació dels tres grups parlamentaris en el redactat definitiu de la Llei. El Grup Parlamentari Lliberal votarà negativament l'esmena a la totalitat presentada pel Partit Socialdemòcrata.

Gràcies Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

Bé, passem a les altres intervencions. Pel Grup Socialdemòcrata, alguna intervenció?

Sí? Sr. Jaume Bartumeu teniu la paraula.

El M. I. Sr. Jaume Bartumeu:

Gràcies Sr. síndic.

A veure, primer per ordre d'intervencions, el Sr. ministre ens ha dit que ell volia treballar i considerava que havia treballat perquè no hi hagués els dos models, els quals fèiem referència nosaltres en la intervenció, i que creia o que fins i tot tenia l'esperança que a través de la Llei que ell ens defensava, doncs hi

pogués haver prou intervenció en el mercat de les relacions laborals com per no donar la raó *a posteriori* a les nostres preocupacions. Bé, tan de bo això fos així.

Feta aquesta manifestació, li he de dir, que clar, en tota la resta de la seva intervenció ens ha explicat la Llei, i com es pot imaginar, doncs, no solament ja ens l'havíem llegit, sinó que malgrat la intervenció que després contestaré del company que exerceix de portaveu del Grup Lliberal, doncs, l'hem llegit, i l'hem treballat. Per tant, no tinc res a dir sobre la seva exposició.

Sí que tinc una cosa a dir, i que amb això contestaré, també, a algunes de les coses que s'han dit des dels escons de conseller general, sobre l'argumentació que ens fa vostè Sr. ministre, i que després ens fa el portaveu del Grup Lliberal, sobre el procediment parlamentari, i la feixuga tramitació parlamentària del textos. Jo crec que, aquí, ens estem trobant amb el curt espai d'una setmana, és a dir, de dijous a dijous, amb el que alguns defineixen, que en saben més que jo, com a moral de situació. La moral de situació és aquella que et fa donar un argument i el seu contrari en funció de la ubicació política que tens en aquell moment. És a dir, dijous passat sentíem, i dilluns ho podíem llegir a la premsa, que una Proposta que fèiem des del Partit Socialdemòcrata de legislar en determinada matèria, a la qual s'ha fet al·lusió en el debat anterior, no era una Proposta prudent perquè el procediment legislatiu d'aquesta casa era tan ràpid, tan extraordinàriament àgil, i fins i tot podia ser, a més a més, tramitat pel procediment d'urgència, que no podia acceptar-se la Proposta dels socialdemòcrates de legislar durant l'any 2002 sobre la matèria en qüestió.

Ara, vostè Sr. ministre ens diu al rebés... "no és que és clar, és que demanem que ho pugui fer el Govern perquè aquí aneu tan a poc a poc que no us en sortiríeu...". El seu portaveu ha dit si fa o no fa el mateix fa un moment. Miri això per a nosaltres no va així, perquè em sembla que tenien raó els membres de la seva majoria quan ens deien, dijous, en una reunió, i dilluns, a la premsa, que, aquí, quan es vol, es pot legislar molt ràpid. Per tant, aquest no seria un argument, ens n'hauran de donar un altre, perquè ens puguin convèncer que això ho ha de fer el Govern i no el Consell. El de la rapidesa i l'agilitat, sincerament no ens val, perquè a vostès mateixos no els val.

El company portaveu del Partit Demòcrata, bé, sobre l'ampli estudi que ha fet de les disposicions en molts dels casos, estem d'acord amb les seves observacions, i no compartim, com ja ha quedat clar en la nostra exposició, si es compara amb la seva, no compartim el criteri, aquest, que l'esmena a la totalitat pugui endarrerir el procediment.

I pel que fa al portaveu de la majoria, bé, jo tinc diverses consideracions.

La primera: ens ha dit que és clar, que el text... i que nosaltres érem una mena de "dinamiteros" que ho volíem ensorrar tot. Jo l'envio a vostè a l'hemeroteca on trobarà unes declaracions -si no les troba, als nostres arxius hi són, i els hi facilitarem amb tota la cortesia de la que puguem ser capaços- del seu president parlamentari, -una vegada més l'he de citar, Sr. Martí- a l'inici de la legislatura ens va dir ben clar, i fa un moment un company m'ho recordava, que amb el tema d'immigració no hi havia consens possible, perquè la majoria lliberal tenia una proposta clara i concreta, i la volia entrar i defensar. Per tant, escolti, a veure, no ens vingui a dir que nosaltres dinamitem res, vostès tenen el seu projecte, l'entren i nosaltres, insisteixo tenim el legítim i constitucional dret de discrepar.

Allò de la cortesia parlamentària, ja hi tornem a ser, el pobre Sr. Llovera ja serà la segona vegada que l'he de senyalar amb el dit. Les nostres esmenes són a Sindicatura, si no hem de posar en evidència els dos Srs. síndics que són membres del Grup Parlamentari Lliberal, i voten consegüentment això. Vostès tenen un membre a la Sindicatura que té les esmenes. Vostè no les ha volgut demanar, o ell no les ha portat? Això a mi no m'afecta. Però, per favor no hem digui que els membres del Partit Lliberal i el Grup Parlamentari Lliberal no tenen les nostres esmenes. Les tenen fa setmanes.

Hem de deixar els vells tics polítics... Miri, després en parlarem d'això. Jo crec que, també... jo admeto que hagi de deixar algun tic, i també li donaré a vostè un consell -igual que jo li admeto el seu-, que ha de procurar -i ja sé que és "nuevo en esta plaza"-, agafar una mica de cintura política, perquè és clar, el problema és que quan s'ha de contestar una intervenció anterior llegint... vostè ja hi ha fet al·lusió quan ho deia. Diu clar, amb el Reglament que tenim resulta que jo ara m'he hagut de preparar una contesta, i no sabia l'argument de contrari. Bé, jo crec, i no ho faré, però ho tinc apuntat, hi ha moltes contradiccions entre el que vostè ens

diu, i el que jo acabava de dir. Vostè em pot dir el que vulgui, evidentment. Però és clar, no em pot dir que no hem treballat, que no hem fet, quan nosaltres hem fet pràcticament -insisteixo, ja ho he dit abans- un text alternatiu. Que a més a més em vulgui dir que l'assignació que rebem els grups de l'oposició no és migrada, doncs, bé... com deia un, que baixi Déu nostre Senyor, i que ens ho miri això.

Ens allunya -ha dit- el concepte d'immigració. Jo diria que el que ens allunya, segurament és el concepte de gestió de la política d'immigració, no el concepte d'immigració. Ja he dit que volem exercir un control polític directe sobre la immigració o la política d'immigració. No és que ho vulguem, és que ho hem de fer, és que ens ho dóna la Constitució, és que ens ho diu el Reglament del Consell General que nosaltres hem d'exercir un control polític. És la nostra obligació.

Efecte directe o indirecte de les tertúlies i de les declaracions de la premsa sobre generar alarma social segons conceptes que són d'altres foros i no del foro parlamentari. Miri, amb el tema del Tribunal Constitucional i d'aquesta Llei, em permeto dir-li que la seva interpretació no és ben bé la bona. El que ens ha dit aquí, és que si creguéssim que és constitucional, no hi donaríem suport! Home, no faltaria més, no n'estem convençuts. Però és clar, és ric haver fet una intervenció com aquesta, perquè el Grup Parlamentari Lliberal de l'anterior legislatura ja la té feta aquesta intervenció. I la Llei ja ha anat al Constitucional, i ha passat el que ha passat. Per tant, és clar, aquí no estem parlant d'una llei que no hagi estat mai sotmesa a control de constitucionalitat. Ja hi ha estat, i evidentment que els consellers generals que la van votar, que són de la mateixa força política que vostè, estaven convençuts que era constitucional. Però va resultar que no ho era. Per tant, no ens faci greuge a nosaltres de exercir el nostre legítim dret de pensar. Tota la nostra intervenció està feta amb guants. Tota la nostra intervenció es diu: tenim dubtes, esperarem a la Comissió, ja veurem el que direm. No ens faci dir el que no hem dit. Si algú altre ha dit alguna altra cosa, jo no em donaré per al·ludit, però és clar, jo he de defensar el que hem dit nosaltres. Nosaltres, ni a les tertúlies ni a la sala del Consell hem deixat de dir sempre el mateix: que teníem alguns dubtes.

Per tant, és clar, aquests tics que vostè ens demana d'abandonar, doncs, miri, potser els seus predecessors en aquell costat de la sala els

tenien, i la llei va anar a parar al Constitucional. Jo no voldria que aquesta Llei anés al Constitucional. Si el treball en Comissió funciona com ha de funcionar, doncs, probablement no hi vagi.

I acabaré dient, que la qüestió del nostre informe, és clar, aquí podem jugar a molta esgrima, però el nostre informe no el té el Sr. Llovera. Aquest no el té. Però el nostre informe, un company que seu aquí al meu costat, i que col·labora amb vostè en la recerca de consens amb altres textos, en una reunió jo sé que li va dir a vostè, no a un altre sinó a vostè, que quan començarien els treballs en Comissió, nosaltres aportaríem el nostre informe a la Comissió. Per tant, doncs, això serà una novetat pels altres membres del Grup Parlamentari, però no precisament per a vostè que sap que hem dit que el portarem.

És tot Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

El Grup Demòcrata vol intervenir?

Sí, Sr. Joan Monegal teniu la paraula.

El M. I. Sr. Joan Monegal:

Sí molt breument, i també seguiré el mateix ordre, començant possiblement per la referència que ha efectuat el president del Grup Socialdemòcrata en relació a l'esmena a la totalitat, o la proposta diferenciada que fa el Grup Demòcrata a les esmenes particulars... Dir que he encetat el meu parlament dient que hi havien diferents sensibilitats, i només respon, simplement a aquest punt de matís, de traduir la diferent sensibilitat, perquè el Grup Demòcrata ha entès... -és veritat que no es pot jugar amb la fal·làcia de dir que l'esmena a la totalitat entorpirà greument o retardarà el debat efectiu dins del si de la Comissió. No! Jo no jugaria pas a aquest mateix joc. L'esmena a la totalitat és totalment legítima, però nosaltres vam entendre que en definitiva, el poder abordar l'estudi de les esmenes dins del context de la comissió, ens podria permetre, possiblement, passar ja a un debat més efectiu, atenent més que tot, la distribució d'aquest Consell a l'hora de votar.

Subsegüentment, les referències al ministre, lamento discrepar, i aquí, sí, que coincidim, també, novament, amb el Partit Socialdemòcrata, que hi ha punts a tractar, a treballar de la Llei encara, per enervar tot tipus

de discrecionalitat, arbitrarietat, potenciar el dret a la jurisdicció que en alguns articles s'ha obviat, llacunes importants quan algú recau en baixa laboral, etc., que podrien vulnerar, *inclús*, el dret al treball establert en l'article 29 de la Constitució. Per tant, el treball en Comissió serà intens, i més veient que les esmenes tant aportades pel Grup Parlamentari Demòcrata, com pel Grup Socialdemòcrata, són prolíferes.

Posteriorment, en referència al conseller Antoni Riberaygua en el sentit que la participació i intervenció del Consell General amb l'eventual Llei, jo he utilitzat la paraula, que el nostre mecanisme ha proposat a través de les esmenes, buscava no alentir, justament, el procediment per arribar a la determinació de les eventuales quotes. Proposem, el Partit Demòcrata, una fórmula que podria ser estudiada, i, evidentment, nosaltres farem el que podrem en l'estudi de les esmenes de la proposta d'acord, perquè entenem que malgrat, és veritat, que els paràmetres de valoració els té molt més accessibles el Govern, i el Govern disposa segurament d'aquesta tasca, no volem o no desitjaríem entregar un xec en blanc en sentit, que tots estem d'alguna manera davant d'aquest debat, descobrint -no de nou, evidentment- que la matèria immigratòria, doncs, és un puntal important per al nostre Principat, i que tenim tots diferents sensibilitats, però aquesta sensibilitat és transcendent a l'hora de traduir-se en la gestió diària del nostre context socio-econòmic.

Per tant, la proposta que nosaltres efectuem crec que es tradueix perfectament amb l'ànim eclèctic de resumir les dos postures, d'alguna forma, formulades davant d'aquesta Cambra.

Finalment, per què es parla de la constitucionalitat i del trencament de la igualtat? Nosaltres, l'estudi aprofundit, justament, d'eventuals trencaments de la igualtat, com és una matèria que justament l'articulat de la Constitució, en el propi article 41 diu que els drets fonamentals del capítol III i IV, que no són justament el dret a la igualtat, perquè es troben en un capítol precedent, que és l'article 6. Són els únics que poden tenir el recurs d'empara? Nosaltres, aquesta sensibilitat de dir prudència, que també li he sentit dir al president del Grup Socialdemòcrata, prudència. Però, evident alerta, i vetllarem per tal que d'aquesta revisió en la Comissió surti un text majoritàriament consensuat, útil, ràpidament aplicable en el nostre context entre el nostre

ordenament jurídic, però, evidentment, cenyit a les disposicions de la nostra norma suprema.

El M. I. Sr. Síndic General:

El Grup Lliberal vol intervenir?

Sr. Antoni Riberaygua teniu la paraula.

El M. I. Sr. Antoni Riberaygua:

Gràcies Sr. síndic.

Bé començaré pel final, jo els agraeixo les paraules sentides tant del Sr. Bartumeu com del Sr. Monegal, però, jo el que no sabia és que la Comissió Legislativa d'Interior fos el Tribunal Constitucional. Són dos coses ben diferents.

A la Comissió Legislativa d'Interior ens podem posar d'acord, però jo estic parlant d'una altra cosa. Allà farem una feina que és consensuar i intentar arribar a un consens polític o a una visió política sobre una Llei d'immigració. Però, jo els parlava anteriorment, el text crec que no el curarem allà, si és que s'ha de curar. Jo personalment penso que no. El que passa és que sóc del Grup Parlamentari, i aquest es sotmet al criteri dels tribunals, i ho he dit en la meva intervenció, i sobretot del Tribunal Constitucional.

Sr. Bartumeu, vostè hem diu o em fa la definició de moral de situació, i llavors em diu que el procediment per algunes coses és un procediment molt àgil, però per altres és un procediment molt lent. Miri, jo el meu punt de vista, i em puc equivocar, i potser, vostè té més raó que jo, perquè té molta més experiència política, però, jo crec que en tot cas ha estat molt més temps en aquest Parlament, almenys a l'oposició. Jo crec que el procediment és lent. És poc àgil per la voluntat de la llei, i és la meua manera de pensar. Després tindrem ocasió a la Comissió, amb el Sr. Rodríguez i el Sr. Monegal i els altres companys de parlar-ne. Però és el que jo penso, i potser vostès em faran canviar de parer, però de moment no me n'han fet canviar.

Miri, jo no li he dit que sigui "dinamitero", en cap moment, però si algú entén de dinamita política, aquí, en aquesta sala, és vostè, no en tinc cap dubte.

Però, miri, també em diu l'enviaré a un hemeroteca... No cal que m'envii enlloc, ja hi aniré tot sol. Vostè m'indica, jo camino, i hi vaig cap allà. No cal que m'hi envii. Però, si vol, sí que el convido a què vingui a la Comissió, si vol.

Ja en parlarem, i veurà com treballem, i amb quin esperit ho fem.

Quant al tema de la cortesia parlamentària, miri, les esmenes parcials, si el pobre Sr. Llovera avui ha sigut un actor convidat, i no voldria pas nombrar més del necessari, però quant a la cortesia parlamentària, jo em referia en allò que és la motivació... m'hagués agradat molt, per enriquir aquest debat polític, tenir la motivació de la seva esmena a la totalitat. El que volia dir és que el Reglament del Consell i la manera de procedir en aquest Parlament, i sóc nou, no cal que ho admeti perquè és així. Però vostè que és veterà entendra, i a més a més, per la seva qualificació professional ho entendra millor, jo deia que si ens poguéssim moure amb la cortesia parlamentària, de poder donar la motivació de les esmenes a la totalitat, perquè el debat fos més ric, més intens i, sobretot més dirigit i més útil. Perquè vostè ja m'ho ha dit al final, és que vostè em parla de coses que jo ni n'he parlat. Però, com vol que li'n parli si no sé de què em parla; li'n parlo després, a la rèplica, quan és el moment. Però, si jo vull fer una exposició, el que no puc fer és fer d'oposició de l'oposició, com vostè en l'altra intervenció m'ha dit. M'entén, jo parlo en positiu, i he dit el que creia que la Llei tenia de bo.

A veure, també m'ha parlat de la cintura política. Miri, jo tinc la que tinc, només cal que em vegi, m'entén...

(Se sent riure)

No es preocupi per això, ja farem gimnàs tots dos, si vol. Però escolti, la seva cintura política doncs jo realment l'admiro. Ja me n'ensenyarà, de moment avui ja me n'ha ensenyat una mica. No obstant, el que sí que tinc és el sentit de la responsabilitat, i el dia que hi hagi una resolució -Déu no vulgui- que digui que aquest Projecte de Llei és inconstitucional, jo m'hauré de treure el barret, però vostè s'haurà de treure el barret, també, dient que el Sr. Riberaigua em va dir que això ell entenia que era constitucional, i per això ho va portar, i per això ho va suportar. I per això en el seu moment, li diré: vostè tenia raó i li admetré. I crec que també és un exercici polític important. Però, penso que no arribarà de totes formes, espero que no.

Molt bé, finalment parla també de les tertúlies, del risc assumit... En fi, m'ha dit una mà de coses importants, i sobre el tema de la constitucionalitat o no, jo sincerament, m'agradaria que el debat, tal com he dit, que no

el féssim planejar més, i que realment, una vegada acabada aquesta sessió, doncs, tots els grups féssim, i demano també al Partit Demòcrata, que sigui així, i fessin, també, un exercici de responsabilitat, i ho veiéssim, i ho treballéssim en Comissió.

Finalment, doncs, em remeto al treball de la Comissió d'Interior, una vegada més, amb el qual tenim una cooperació positiva amb el Sr. Rodríguez, el Sr. Monegal, el Sr. Marc Pintat i el Sr. Cándid Naudi, i entenc que el Consell General ens podrà confiar, espero que ens confiarà fins al final la gestió d'aquesta Llei perquè la puguem aprovar. Al moment d'aprovar aquesta Llei, segurament el debat serà encara més ric i més substancials per a tots nosaltres.

Gràcies Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

El Govern vol intervenir?

Sí, Sr. ministre d'Interior teniu la paraula.

El M. I. Sr. Jordi Visent:

Gràcies Sr. síndic.

En relació al que ha dit el Sr. Monegal quan ha fet l'exposició de la seva posició, ha parlat del que ell anomena Borsa de Treball o Servei d'Ocupació, i també de la legislació laboral, i només volia dir-li que comparteixo plenament amb vostè la necessitat i la urgència que hi ha de tirar-ho endavant el més ràpidament possible. Amb el que discrepo és amb el dubte que posa vostè en què això es faci de seguida, perquè, també, no fa gaire es va sentir d'algun company seu de banc, que també ho dubtava. És clar, jo avui l'única arma que tinc és la paraula, no li puc dir res més. En tot cas, home, tampoc entre Sant Tomàs i no correrem res... quedis en un punt mig, i en tot cas a mi no em motiva la il·lusió d'intentar fer les coses una mica ben fetes.

Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

Altres intervencions per part dels grups parlamentaris?

Sí, Sr. Jaume Bartumeu teniu la paraula.

El M. I. Sr. Jaume Bartumeu:

Gràcies Sr. síndic.

A veure Sr. Riberaigua, primer, jo crec que vostè em contesta coses que no li he dit, o em replica. M'ha dit coses que jo no li he dit, i per tant, miraré d'explicar-me millor abans de contestar-li algunes altres observacions. Primer, jo no parlaré per l'al·lusió que vostè ha fet al company parlamentari del Partit Demòcrata, Sr. Monegal. Ens ha posat a tots dos junts dient que li confoníem el Tribunal Constitucional amb la Comissió d'Interior, si l'he entès bé. El que nosaltres hem dit en la primera intervenció, en la segona, i repeteixo, en la tercera, és que teníem dubtes de constitucionalitat. No afirmem. Algunes altres vegades, en aquesta sala hem dit "això considerem que és inconstitucional". També li puc dir que si hem de fer estadística, totes les vegades que ho hem dit menys una, i ho hem reconegut, que és la llei del sòl, cada vegada que jo he firmat un recurs al Constitucional menys el de la llei del sòl, i quan dic jo, és perquè estic parlant jo, però, amb els meus companys, resulta que el Tribunal Constitucional ens ha donat la raó.

Però bé, jo no ho he dit en aquest cas. Senyal que només tenim dubtes, i senyal que ens acostem més a què vostè tingui segurament raó.

En tot cas, el que hem dit en la intervenció, és que en la Comissió hi ha unes esmenes. Aquestes esmenes si s'adopten, i això està escrit en la meua intervenció... Aquestes esmenes, si s'adopten, les esmenes que ha signat el company Francesc Rodríguez, faran esvaïr els nostres dubtes. Em sembla que ho he dit amb aquestes paraules. Per tant, jo crec que aquí no hi ha més a discutir, millor que no haguem d'anar al Tribunal Constitucional.

Mai de la vida m'he permès dir-li que l'enviaré a tal lloc o a tal altre. Hi ha una cinta magnetofònica. Jo he dit que si no ho tenen, li enviaria la fotocòpia del text de la declaració del Sr. Toni Martí. Mai de la vida he dit que l'enviaré a tal lloc o a tal altre.

Vostè està a la majoria, i jo estic a l'oposició, i tinc llarga experiència. Miri, vagi en compte, perquè jo vaig arribar en aquesta sala del costat de la majoria, i m'hi vaig estar cinc anys, i després, ara, estic a l'oposició. Si vostè fa la mateixa evolució política que jo, doncs, canviarem d'ubicació.

En tot cas, durant aquests cinc anys que vaig estar a la majoria, potser sí que vaig contribuir a dinamitar alguna cosa, sobretot un vell edifici

institucional, i vam aconseguir fer, entre altres coses, una Constitució, i vam aconseguir, també, entre altres coses, demostrar sentit d'Estat aplicant un acord comercial amb la Unió Europea, que altres havien negociat, prèviament. Per tant, no tant enderrocadors deguem ser.

Per tant, jo crec que el que hauríem de fer ara és esperar a veure que passa en Comissió, i després ja podrem anar parlant amb més o menys sentit de la qüestió del Constitucional.

Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

Alguna altra intervenció per part dels grups parlamentaris?

Sí, Sr. Monegal teniu la paraula.

El M. I. Sr. Joan Monegal:

Molt breument, només pel parlament del Sr. ministre. Mireu, Sr. ministre, hi ha una coincidència amb el tema laboral. Amb el tema de la borsa de treball ja he dit en el meu discurs que des de l'any 1995 consta que s'ha reiterat, per tots els partits polítics, que es creés aquesta Borsa de Treball, que es creés el Servei d'Ocupació, que es creés aquest paràmetre essencial. No s'ha fet fins ara. Els governs es constitueixen per persones, i vostè, fins al moment no m'ha defraudat en absolut. Per tant, confio en la seva paraula, perquè he vist el seu Ministeri, al llarg del seu mandat, i fins avui ha sigut amb congruència, se li ha de dir, però, evidentment, això que ho rebí vostè com un punt d'alerta, perquè estarem vetllant, justament per aquest compromís. Perquè més que tot vostè arriba quan hi ha hagut excessiva reincidència en aquesta petició, i excessiva passivitat, també, en les propostes que finalment sempre s'han traduït amb promeses incomplides.

El M. I. Sr. Síndic General:

Alguna altra intervenció?

Cap altra intervenció?

Bé, doncs, passarem a la votació de l'esmena a la totalitat presentada pel Grup Socialdemòcrata. Us recordo, doncs, que serà votant sí, no o abstenint-se a aquesta esmena.

Sr. secretari general, si us plau.

El Sr. secretari general:

M. I. Sr. Josep Dallerès Codina : Sí
 M. I. Sr. Joan Albert Farré Santuré : No
 M. I. Sra. Olga Forné Angrill : No
 M. I. Sr. Patrick García Ricart : No
 M. I. Sr. Josep Garrallà Rossell : No
 M. I. Sr. Marcel Llovera Massana : No
 M. I. Sr. Esteve López Montanya : Sí
 M. I. Sr. Antoni Martí Petit : No
 M. I. Sr. Jordi Mas Torres : No
 M. I. Sr. Daniel Mateu Melción : No
 M. I. Sr. Joan Monegal Blasi : No
 M. I. Sr. Josep Àngel Mortés Pons : No
 M. I. Sr. Marc Pintat Forné : No
 M. I. Sra. Clara Pintat Rossell : No
 M. I. Sr. Emili Prats Grau : No
 M. I. Sra. Maria Lluïsa Puig Montes : No
 M. I. Sr. Antoni Riberaigua Sasplugas : No
 M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa : Sí
 M. I. Sr. Roc Rossell Dolcet : No
 M. I. Sr. Guillem Valdés Alemany : No
 M. I. Sr. Francesc Areny Casal : No
 M. I. Sr. Josep Areny Fité : No
 M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany : Sí
 M. I. Sra. Olga Benazet Dolsa : No
 M. I. Sr. Francesc Casals Pantebre : Sí
 M. I. Sr. Jordi Daban Alsina : No

El M. I. Sr. Síndic General:

Sr. secretari, volem procedir al recompte, si us plau.

El M. I. Sr. Esteve López:

5: sí; 21: no.

El M. I. Sr. Síndic General:

Moltes gràcies.

A la vista dels resultats queda desestimada l'esmena a la totalitat, i havent-se presentat esmenes a l'articulat, el text seguirà el seu tràmit a la Comissió d'Interior.

Passem al punt següent de l'ordre del dia.

3- Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei de modificació de la Llei reguladora**de les mesures per garantir la transició cap a l'euro al Principat d'Andorra.**

El Projecte de llei fou publicat en el Butlletí número 22/2001, del 19 d'octubre, i no s'hi ha presentat cap esmena.

Alguna intervenció per part del Govern?

Per part dels grups parlamentaris?

Cap intervenció?

Per tant, entenc, doncs, que el Projecte queda aprovat per assentiment?

Doncs, queda aprovat.

Passem al punt següent, punt número 4 de l'ordre del dia.

4- Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei de dissolució del Centre Nacional d'Informàtica d'Andorra.

El Projecte de llei fou publicat en el Butlletí número 25/2001, del 7 de novembre, i no s'hi ha presentat cap esmena.

Alguna intervenció per part del Govern?

Cap?

Per part dels grups parlamentaris?

Sí, Sr. Jordi Mas, pel Grup Demòcrata, teniu la paraula.

El M. I. Sr. Jordi Mas:

Bé, únicament, penso que seria de justícia després de tants anys d'haver servit al país, que el Centre Nacional d'Informàtica, avui, passi una pàgina, i penso que és un reconeixement d'aquesta Cambra a tots aquells que van fer possible la creació d'aquest organisme a tots els que hi han contribuït i que hi han treballat, gràcies al servei que han donat al país durant tots aquests anys. Penso que és de justícia dir-ho aquí.

El M. I. Sr. Síndic General:

Intervé el Grup Socialdemòcrata, Sr. Josep Dallerès teniu la paraula.

El M. I. Sr. Josep Dallerès:

Gràcies Sr. síndic.

El Grup Socialdemòcrata no ha presentat cap esmena al Projecte de llei de dissolució del Centre Nacional d'Informàtica d'Andorra.

La Llei de modificació del CNIA, de 16 de novembre de 1982, que és la que regeix actualment el centre, de la qual, per cert, la Llei que avui ens ocupa no en fa esment en l'exposició de motius, i que, malgrat això, és la que atorga al Govern, en el seu article 27, la possibilitat de sol·licitar-ne la dissolució al Consell General, la Llei de 16 de novembre de 1982, deia: porta, ja, de fet, inscrita la marca de la seva dissolució.

Voldríem, però, de la lectura dels documents d'acompanyament que se'ns han fet arribar, plantejar algunes consideracions:

1. Si bé és cert que és una qüestió que es remorejava, la dissolució del Centre, a l'excepció de l'exposició de motius de la Llei, no se'ns ha tramés cap estudi o document que argumenti, objectivament, les raons per les quals es produeix aquesta liquidació;

2. La composició del consell d'administració - article 6 de la Llei en vigor- està compostat a més dels representants del Govern, per un representant de les corporacions locals i d'un representant de la Caixa Andorrana de Seguretat Social. Segons la certificació d'acta que se'ns ha fet arribar, només es fa menció del parer del representant de les corporacions locals. És que el representant de la CASS no es va manifestar? És que no se'l va consultar? O es va considerar que la CASS era un departament del Govern, i per això no figura en la certificació d'acta, una posició específica en aquest sentit? Són preguntes que deixem a l'aire vist que sabem pertinentment que no era indispensable disposar d'aquest parer per dur a terme la dissolució, com tampoc ho era disposar del parer favorable de les corporacions locals;

3. La finalitat del Centre, d'acord amb l'article 2 -sempre de la Llei en vigor- és "la realització de treballs d'informàtica i d'organització per a tots els serveis depenent del Consell General, del Govern, de les corporacions locals i dels organismes públics autònoms" que, segons l'article 3 poden adreçar-se al Centre perquè aquest efectuï estudis -i sabem que al llarg dels anys se n'han fet;

4. El Projecte de llei que ens ocupa deixa clar que transforma l'actual Centre en un departament del Govern, assimilant, doncs, el que la Llei de 16 de novembre del 1982 deia que

era " propietat de l'Estat" a propietat del Govern.

És evident que, d'ara en endavant, si el Consell General o qualsevol dels organismes o institucions que no disposen de servei informàtic propi vol realitzar qualsevol estudi, tal com la Llei li permetia fins ara, haurà d'acudir a empreses externes o acudir al Govern que podrà, o no, accedir a la demanda.

Demano: s'ha fet un estudi sobre les necessitats reals del Govern abans de decidir que la totalitat del Centre esdevingui un departament del Govern? De ser així, no coneixem dit estudi. I demanem: no hauria estat possible distribuir la plantilla actual del CNIA entre diferents institucions, i penso, en particular, en el Consell General que no disposa d'un servei d'estudis autònom?

Tot el que precedeix ens porta a una altra consideració que no ens consta segons la informació adjunta que s'hagi resolt; es basa en el fet que el CNIA reunia dades de diferents fitxers procedents de diferents institucions o de diferents organismes, trobem a faltar un projecte de llei que acompanyi el de la Llei de dissolució del CNIA sobre protecció i utilització de dades confidencials.

Demanem al Govern si ha pensat en aquest extrem, i si hi pensa posar remei i com.

Tot i estant d'acord, en principi, amb la proposta del Govern -tenint en compte les reserves abans expressades-, el nostre vot dependrà de la resposta sobre aquest punt en particular que ens pugui fer el Govern, doncs considerem greu que no quedi resolt el tema de la confidencialitat de dades en el moment de la dissolució del CNIA.

Gràcies Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

A continuació té la paraula el Grup Lliberal, Sr. Marcel Llovera teniu la paraula.

El M. I. Sr. Marcel Llovera :

Gràcies Sr. síndic.

El Partit Lliberal voldria ressaltar la bona tasca realitzada pel Centre Nacional d'Informàtica, un organisme que fou creat pel Consell General l'any 1974, per la realització d'aquells primers treballs informàtics pel Consell General, comuns, parapúbliques.

Es va començar amb un ordinador central, que avui dia es troba exposat a la nostra universitat d'informàtica.

Aquest aparell va permetre ajudar a les diverses entitats al desenvolupament de molts projectes de sistemes d'informació, a l'organització administrativa, a la coordinació de recursos tècnics i a la formació d'usuaris, etc.

En definitiva, a la promoció de la informàtica dintre la nostra societat.

Amb el pas dels anys la majoria d'entitats públiques han creat els seus propis departaments d'informàtica, deixant en l'actualitat al Govern, pràcticament com a únic client del Centre Nacional d'Informàtica.

Entenem que el Govern hauria de tenir el seu propi departament d'informàtica, pensant en tota aquella informació reservada i confidencial (com pot ser policia, duanes, finances, immigració, passaports...) motiu pel qual creiem que, avui, es justifica la dissolució del Centre Nacional, i la seva absorció per l'Administració, tant de la seva estructura com dels seus recursos humans.

Gràcies Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

El Govern vol intervenir?

Sí, Sr. cap de Govern teniu la paraula.

El M. I. Sr. Cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

Per contestar al Sr. Josep Dallerès, en primer lloc, d'estudis i documents sobre la conveniència d'optar en aquesta via n'hi ha. Només hi ha els que es citen aquí. És a dir la certesa que era... les deliberacions són...el propi Consell d'administració sobre el treball actual del CNIA, i la gran evolució que ha patit la informàtica a tot Andorra, als comuns i a totes les entitats públiques, parapúbliques, i el propi Consell General, també.

Pel que fa a la CASS, jo, des que estic al Consell d'Administració del CNIA, no he tingut mai la presència de ningú de la CASS, i confesso, aquí, reconèixer -això és així- que no s'ha consultat la CASS sobre aquest tema, el tema era així.

També estic d'acord amb vostè que tampoc és imprescindible, i que la voluntat del Parlament, si accepta aquesta Llei serà la que prevaldrà per

sobre del Decret de creació i de la Llei de regulació posterior, que vostè ha citat molt bé.

Pel que fa al Consell General, se'n va parlar, això sí, en algun moment. Una alternativa possible era mantenir un CNIA determinat, més reduït, i llavors incorporar al Govern la part d'informàtica general de l'Administració, perquè l'assignació de feines per als comuns era un tant per cent mínim de la pròpia factura del CNIA, però es podia mantenir això si els comuns haguessin insistit en aquesta possibilitat. El que hagués permès, també, tenir-ne una part, però la dispersió de les persones que treballen en equip en aquella casa, ens va semblar que seria preferible incorporar-ho a l'Administració. El que sí que està clar és que la cooperació per les entitats, la primera de totes el Consell General, l'haurà de tenir el Departament d'Informàtica del Govern, i estarà a disposició d'aquesta Cambra quan li sigui requerida, com ho està el Servei d'Estudis, també, del Ministeri de Finances.

La confidencialitat de les dades em preocupa igual que a vostè, i tenim un Projecte de llei de confidencialitat de les dades generals, no solament del tema del CNIA, sinó també de la pròpia Seguretat Social, dels comuns, etc. que s'hi està treballant, és una Llei força important que falta. Fa falta. No l'hem pogut fer al mateix temps que s'incorpora el CNIA, i avui mateix, vostè sap tant com jo que no està protegida la confidencialitat de les dades, no solament en aquest cas, sinó en molts altres.

En tot cas, seguirà actuant el CNIA amb el mateix rigor... el Departament d'Informàtica del Govern amb el mateix rigor que ha actuat sempre.

I voldria afegir, tant el que han dit el Partit Demòcrata, com vostès, com a Partit Liberal, també,... el Grup Lliberal vull dir, el Grup Demòcrata, que a més a més d'aquesta feina evident del CNIA durant tot aquest temps, n'hi ha una que de vegades s'oblida, i és que el propi CNIA, sense ser una finalitat en la seva creació, ha servit de planter d'informàtics que s'han format al CNIA, i que molts d'ells han anat a parar en empreses privades, sortosament, continuarà sent així. Estic segur que el Centre d'Informàtica del Govern continuarà donant oportunitat a joves d'Andorra que potser surten de l'Escola d'Informàtica, moltes vegades, com és el cas, perquè es faci una pràctica dins de l'Administració, i aprenguin el màxim de coses, i després, d'una manera molt natural puguin ser transvasats a l'empresa privada, o viceversa.

Això també està passant. És una altra de les bones feines que ha fet el CNIA, que ha fet durant tot aquest temps de la qual també en vull fer esment, aquí. Per tant, jo li asseguro que la Llei de confidencialitat de les dades entrarà a tràmit tan aviat com la tirem endavant. I segurament és una d'aquelles lleis importants, que potser és qualificada i tot, potser gosaria dir que ho és, i que així l'haurem de treballar tots conjuntament, perquè sigui la més adequada.

Gràcies Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

Altres intervencions per part dels grups parlamentaris?

Sí, Sr. Josep Dallerès pel Grup Socialdemòcrata.

El M. I. Sr. Josep Dallerès:

Gràcies, Sr. cap de Govern. Únicament demano que la tramitació d'aquesta Llei no trigui el temps que ha trigat la tramitació de la Llei d'immigració, la que ens ha tocat votar abans, que se n'ha sentit a parlar durant tota una legislatura i mitja. Nosaltres la intenció és de votar-la, però hi ha el tema aquest. Si he posat la pregunta del tema de la CASS, efectivament em consta que no hi ha actualment assistència, però la Llei és la que és, i sí que és cert que el CNIA ha tractat durant molts anys, tot una sèrie de dades que són d'altres organismes i que no són del Govern, i em sembla que és importantíssim que hi hagi una Llei en aquest sentit.

Gràcies Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

Alguna altra intervenció?

Perdó...

El M. I. Sr. Josep Dallerès:

I ens avenim, evidentment, a les felicitacions i als agraïments al personal del CNIA, i a la gent que el va fer possible.

El M. I. Sr. Síndic General:

D'acord.

Cap altra intervenció?

Doncs, a la vista de les intervencions del Projecte de llei entenc que queda aprovat per assentiment?

Doncs, queda aprovat.

Passem, doncs, a l'últim punt de l'ordre del dia, punt número 5.

5- PREGUNTES AL GOVERN AMB RESPOSTA ORAL.

La primera pregunta registrada amb el número 1072-A, relativa al Comitè Mixt Andorra/CEE, i ha estat presentada pel Sr. Jaume Bartumeu Cassany, en representació del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, i ha estat admesa a tràmit amb declaració d'urgència.

Exposa la pregunta el Sr. Jaume Bartumeu.

Teniu la paraula Sr. Bartumeu.

El M. I. Sr. Jaume Bartumeu:

Gràcies Sr. síndic.

Efectivament, ahir, dia 12 a les 9.17 hores del matí, amb el registre 1072-A -com acabeu de dir Sr. síndic- vam entrar la pregunta que ha estat distribuïda i que fa referència a la reunió del Comitè Mixt previst per l'acord comercial entre Andorra i la Comunitat Econòmica Europea. El Grup Socialdemòcrata va tenir coneixement que s'havia convocat una reunió del Comitè Mixt fora d'Andorra, com dic. És a dir que ens en vam assabentar fora d'Andorra que es feia aquesta reunió, aquí, a Andorra, i el dia 6, dijous passat, en el decurs d'una reunió, que hi havia a la Casa del Benefici, vam preguntar als representants del Govern que hi assistien, si era cert això. I ens van dir que era cert. Vam esperar prudencialment, doncs, divendres, i dilluns, i a la vista que no arribava cap altra informació, vam entrar aquesta pregunta. No deixa de ser paradoxal -abans he dit- l'hora d'entrada i el número. Poca estona, una hora després que haguéssim entrat la pregunta, a les 10.50h, registre 1074-A, arriba a Casa de la Vall una carta del cap de Govern dirigida al síndic, en la qual diu que el ministre d'Exteriors li demana que ens informi que els dies 13 i el 14 de desembre tindrà lloc una reunió del quart Comitè Mixt Andorra-CEE, i que se n'informi a la Comissió Legislativa de Política Exterior. I aquest matí, per correu, que ha arribat a la

meva oficina parlamentària, a les 11.00h del matí, el Sr. president de la Comissió Legislativa de Política Exterior, que ahir al vespre em va telefonar, m'envia aquesta carta que estic mirant ara.

Bé, jo crec que és un exemple més d'una mala manera de funcionar, s'informa tard i malament, i per tant, abans que se'ns ha parlat tant de la cortesia parlamentària, doncs, ja veiem, una vegada més "consejo os doy y para mi no tengo". En tot cas, la pregunta queda formulada, i amb la carta que va entrar ahir, una hora i escaig després de la nostra pregunta no queda contestada, perquè nosaltres el que demanem és qui ha convocat aquesta reunió, perquè pot haver-ho demanat Brussel·les o Andorra, o tots dos conjuntament, i a més a més volíem tenir trasllat de l'ordre del dia, i per tant dels temes que s'havien de tractar en aquestes reunions.

Gràcies Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

Respon pel Govern, Sr. cap de Govern teniu la paraula.

El M. I. Sr. Cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

En primer lloc, breument per dir que ja ho ha dit el Sr. Bartumeu, el dia 6 en la reunió que vam tenir, es va confirmar que hi havia aquesta reunió del Comitè Mixt, quan ell va dir que "sé que hi ha una reunió del Comitè Mixt", és que hi és. I ho va dir de seguida que vam parlar d'altres temes, i nosaltres li volíem dir que hi havia aquesta reunió. *Inclús*, els membres del Grup Parlamentari Lliberal tampoc n'estaven assabentats en aquell moment. El dijous va quedar certesa absoluta per a tots els grups parlamentaris que hi havia aquesta reunió del Comitè Mixt, que ha tingut lloc aquest matí.

Jo confesso i lamento que vam tramitar la carta confirmant això massa tard. I ho vam fer dient-ho amb aquests termes: confirmo que hi haurà aquesta reunió del Comitè Mixt. Em sap greu no haver-ho fet el mateix divendres. Jo penso que s'hagués hagut de fer la mateixa tarda del dijous, però vaig entendre que haver-ho comunicat a vostès com a consellers que eren, els sis que hi havia en presència del ministre, acompanyats pel ministre i jo mateix, era comunicació llargament suficient perquè hi

hagués constància que era així. I a més vostè ja ho sabia des de fora.

En fi, em sap greu que hi hagi hagut aquest retard, i la coincidència d'hores, li asseguro que no té res a veure, ni tan sols... perquè realment el Govern va fer la carta molt més tard del que hagués hagut de fer, i la tramitació del Sr. síndic i del Sr. president del Grup Parlamentari Lliberal és la que havia de ser, ni més ni menys.

Per tant, jo m'excuso per la part de responsabilitat que en aquest cas, és tota del Govern.

I el Sr. ministre li contestarà la pregunta concreta.

El M. I. Sr. Síndic General:

Sr. ministre d'Afers Exteriors teniu la paraula per contestar la pregunta.

El M. I. Sr. Juli Minoves:

Gràcies Sr. síndic.

L'acord comercial Comunitat Europea-Andorra ha entrat en vigor l'any 1991, estipula en el seu article 17 que l'òrgan regulador de l'acord és el Comitè Mixt, que està integrat per representants de la Comunitat, i per representants del Principat d'Andorra. Per tal de facilitar la tasca del Comitè mixt, es van crear uns subgrups en els quals es reuneixen periòdicament els tècnics d'ambdues parts per tractar els afers corrents. Aquests subgrups són el Comitè de Cooperació Duanera, i el Subcomitè Veterinari, que precisament es torna a reunir demà, dins de la normalitat dels seus treballs. El Comitè Mixt es reuneix *a posteriori* per adoptar formalment les decisions pactades durant aquests subcomitès especialitzats. Aquest Comitè Mixt no s'havia reunit des del maig de 1999, i ambdues parts van veure la necessitat, donat que els subgrups ja havien fet bastanta feina en convocar una reunió. El Comitè de Cooperació Duanera es va reunir el novembre del 1999, i el Subcomitè Veterinari el maig de l'any 2000. Aquesta reunió d'avui es produeix sota presidència andorrana, ja que el Reglament intern del Comitè Mixt estipula que és el primer semestre de cada any que la presidència recau sobre la comunitat, i en el segon semestre aquesta recau sobre Andorra.

La reunió ha estat concertada per ambdues parts, de comú acord, amb la finalitat de confirmar els acords dels subgrups tècnics. L'ordre del dia, amb bona cooperació, ha estat

elaborat conjuntament per la Unió Europea i per Andorra. Després de començar fent un repàs general de les relacions presents, i possibilitats futures entre la Unió Europea i Andorra, molt breument, les dos delegacions han continuat amb el següent ordre del dia: presentació dels darrers avenços de la legislació Pont, això ha estat fet per Duana i Tax-Sud; decisió sobre els cobraments dels crèdits; examen de la cooperació administrativa professionalment actiu; acord del Comitè Mixt sobre l'aplicació de les disposicions contingudes en el Reglament del Consell en relació a l'article 12 paràgraf 2 del l'acord Comunitat Europea-Andorra de 1990 de la Unió Duana; examen de la declaració comuna, productes; adopció de la decisió X-2001 del Comitè Mixt Comunitat Europea-Andorra, en relació als acords presos durant la segona reunió del Subcomitè Veterinari dels dies 29 i 30 de maig de l'any 2000, veure projecte de la decisió de la Comissió 5010CO041S; petició andorrana d'accés a la xarxa d'alerta sanitària RASFF, i possible adopció en l'ordre jurídic intern del Principat en la directiva 92/59/CEE; petició d'aclariment de la part andorrana del fet de la no participació en l'espai veterinari comunitari malgrat el protocol veterinari Comunitat Europea-Andorra, signat a Brussel·les el 15 de maig de 1997, i les decisions que se'n desprenen; petició andorrana de l'aplicació dels articles 1 i 3 de la decisió 2/1999 del Comitè Mixt Comunitat Europea -Andorra en relació a la reexpedició dels productes alimentaris d'origen animal i originaris d'Espanya; i finalment varis.

Gràcies Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

Sr. Bartumeu vol replicar.

El M. I. Sr. Jaume Bartumeu:

Sí, més que replicar, Sr. síndic, vull repreguntar. Primer que no dubto que aquest ordre del dia, tot i que he pres apunts de manera cortès i obedient, doncs, se'ns trametrà el document, i que ja adelanto ara que nosaltres, el nostre Grup, demanarà pel procediment escaient, si s'escau, que se'ns trameti còpia de la documentació relativa a aquests acords i a aquestes peticions que fa al Govern.

El M. I. Sr. Síndic General:

Alguna repregunta al respecte o primer el Sr. ministre vol... Res?

Doncs, cap repregunta?

Passarem, doncs, a la següent pregunta:

Registrada amb el número 1073-A, relativa a la signatura del Conveni penal contra la corrupció; del Conveni europeu per a la repressió del terrorisme; del Conveni internacional per a la repressió del finançament del terrorisme; del Conveni de les Nacions Unides contra la criminalitat transnacional organitzada i del Conveni civil sobre la corrupció, ha estat presentada pel Sr. Joan Monegal Blasi, del Grup Parlamentari Demòcrata, i ha estat admesa també a tràmit amb la declaració d'urgència.

Exposa la pregunta el Sr. Joan Monegal. Teniu la Paraula.

El M. I. Sr. Joan Monegal:

Gràcies Sr. síndic.

Una prèvia mínima. Ahir quan entrava la pregunta, i és a títol més que tot de clarificació i a la vista del butlletí, i de com han estat formulades les altres preguntes, les dels companys del Grup Socialdemòcrata. Entrava una pregunta per la declaració d'urgència, la qual es desglossava en quatre subapartats o paràgrafs, jo diria. L'únic error semblaria ser meu, hagués estat de posar en l'encapçalament u, dos, tres i quatre, perquè veig que en el Butlletí del Consell els companys Socialdemòcrates formulen les seves preguntes, també, estructurades, doncs, amb diferents apartats.

Agrairia en tot cas, per posteriors preguntes que desitgem rebre en declaració urgent que es clarifiqués aquest punt, i aquí està la prèvia.

Passo a la lectura de la pregunta:

Pregunta que es formula al Govern en relació a la signatura del Conveni penal contra la corrupció; del Conveni europeu per a la repressió del terrorisme; del Conveni internacional per a la repressió del finançament del terrorisme; del Conveni de les Nacions Unides contra la criminalitat transnacional

organitzada i del Conveni civil sobre la corrupció.

Exposició de motius:

Davant de la darrera i semblaria ser precipitada signatura dels convenis enunciats de forma precedent, i essent congruent de forma immediatament posterior a la signatura dels al·ludits convenis l'eventual debat davant d'aquest Ple per a la seva ratificació, interessem que per la seva transcendència que els convenis referits poden significar en el nostre Ordenament jurídic, que el Govern respongui:

(I llegeixo tal com ha quedat finalment redactada i s'hi hi ha dificultat, m'ofereixo per tornar-la a desglossar amb els quatre paràgrafs.)

Quin era el parer del Govern en relació al Conveni civil sobre la corrupció i el Conveni de les Nacions Unides contra la criminalitat transnacional organitzada i de quina data són els informes tècnics elaborats pel Ministeri corresponent als efectes d'assessorar al Govern per a la signatura dels convenis en qüestió, interessant igualment al nostre Grup Parlamentari de conèixer la data i el contingut de l'acord del Govern autoritzant a procedir a la signatura dels convenis al·ludits, així com d'informar-nos de les repercussions que en concret el Conveni civil sobre la corrupció i el Conveni de les Nacions Unides contra la criminalitat transnacional organitzada poden significar en relació al nostre ordenament jurídic vigent i a l'"estatus quo" andorrà?

El M. I. Sr. Síndic General:

Respon pel Govern el Sr. ministre d'Afers Exteriors. Teniu la paraula.

El M. I. Sr. Juli Minoves:

Gràcies Sr. síndic.

Agraeixo la pregunta. Pel Conveni civil contra la corrupció el Govern comptava amb un estudi jurídic que havíem encomanat al professor Rémy Swarts, jurista de reconegut prestigi i membre del "Conseil d'Etat" francès, antic col·laborador, com vostès senyories ja saben, de la confecció de la Constitució andorrana per encàrrec del copríncep Miterrand. Aquest informe va ser realitzat el 23 de març de l'any passat. L'objectiu del Conveni és permetre a les víctimes de la corrupció de veure's compensades del perjudici que han rebut. Analitzant la legislació andorrana, el Dr. Swarts

aconsella la idoneïtat d'adherir-se a la Convenció, i indica la facilitat de l'aplicació de les mesures que estableix, en vistes als avenços legislatius adients que l'Estat andorrà pot desenvolupar independentment en els propers anys, el Govern va optar, enlloc de procedir directament a l'adhesió, com aconsellava el professor Swarts, al procediment de signatura.

Això permet marcar l'adhesió d'Andorra als principis d'aquest Conveni de forma immediata, reservar la ratificació, i doncs, l'obligació d'aplicació al moment que Andorra estigui preparada legislativament.

La corrupció és una de les armes importants del terrorisme internacional per arribar als seus objectius, i l'aplicació de la Resolució 1373 del Consell de Seguretat de les Nacions Unides, vinculant per a Andorra, marca la pauta d'un compromís de tots els estats contra aquesta lacra.

El Conveni de les Nacions Unides contra la delinqüència organitzada transnacional, és un altre dels instruments internacionals més importants de lluita contra el terrorisme. El text va ser adoptat el 15 de novembre de l'any 2000, a la cinquanta cinquena sessió de l'Assemblea General de les Nacions Unides, i obert a la signatura al desembre del 2000 a Palerm, en una conferència internacional en la que una delegació andorrana va ésser present.

Els esdeveniments de l'11 de setembre, la resolució vinculant 1373 del Consell de Seguretat de l'ONU, abans esmentada, i l'obertura a signatura en sessió solemne a l'ONU, l'11 de novembre, van motivar el Govern a considerar-ne la signatura amb caràcter prioritari.

Amb la voluntat reiterada de promoure la cooperació per prevenir i per lluitar més eficaçment contra la criminalitat organitzada, el Govern va encarregar un informe a l'Assessoria Jurídica del Ministeri d'Afers Exteriors de data 26 d'octubre d'enguany, que constata que Andorra, vista la política interna ja duta a terme en temes de blanqueig de diner, té assumides la major part de les obligacions d'aquest Conveni.

L'adaptació legislativa necessària per l'aplicació del Conveni en altres matèries que concerneixen el crim transnacional, haurà de seguir les pautes internes de legislació, i un cop aquestes estiguin realitzades, hom podrà optar per la ratificació. Estem en contacte amb els altres estats d'Europa, també signataris del

Conveni, per l'estudi comparatiu de la legislació interna que ells adoptaran en relació a aquest.

Vists i analitzats aquests informes i les necessitats de solidaritat en una lluita decidida contra el terrorisme que la comunitat internacional ha volgut impulsar de manera absoluta des dels atemptats de l'11 de setembre, el Govern, en la seva sessió del 7 de novembre, va adoptar la decisió política de procedir a la signatura d'aquests convenis en les sessions del Comitè de Ministres del Consell d'Europa i del debat general de l'Assemblea General de les Nacions Unides els dies 8 i 11 de novembre, respectivament.

En el moment que el Govern porti aquest text al Consell per ratificació, i pel debat corresponent, aleshores, no dubtin els Molt Il·lustres Senyors Consellers que s'adjuntaran tots els informes d'acompanyament, tant els quins han donat l'avís favorable per la signatura, com els quins s'encarreguin de la ratificació.

Moltes, gràcies Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

Se. Monegal vol replicar?

Té la paraula.

El M. I. Sr. Joan Monegal:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, del parlament del Sr. ministre, llavors en dedueixo que els cinc convenis tenien l'acord i el mandat del Govern, i és així.

D'altra banda, trobo una omisió important en la meva pregunta que són les repercussions i les conseqüències que tindran aquests convenis. I en el Conveni civil que jo m'he entretingut a mirar per internet, ja m'exclama, i això no és que ni estiguem en contra ni a favor, ni tampoc, i vull deixar-ho clar, que les connotacions internacionals i més a partir de l'11 de setembre, doncs, és evident que necessiten una postura clara, contundent de tots els estats enfront del terrorisme. Però, hi ha la corrupció. Però, aquí si vull matisar, i m'alarmo d'alguna manera, perquè quan ha parlat vostè de mesures internes que cal adaptar, o que majoritàriament diu que estan harmonitzades, ara anem a veure com, per exemple l'article 10 d'aquest Conveni civil, demana d'alguna forma l'establiment de balanços i verificació de comptes, obliga a prendre mesures necessàries en els drets interns de cada part, perquè els comptes anuals

de la societat siguin coneguts: situació financera, per tant, conèixer la situació financera de totes les societats, perfecte; crear un cos de personal per al control dels comptes. Això significaria, sembla ser, que ja no és l'obligació simplement de portar una certa comptabilitat de part de les empreses, tot el que aposta, d'alguna manera, per les transferències, moltes vegades, *inclús*, d'aquestes files proclamades, però és evident que també exigeix el dipòsit davant d'un organisme de control d'aquestes comptabilitats.

Quant a l'article 13 veig, també, que la cooperació internacional en matèria civil s'exigeix, evidentment, una cooperació efectiva, i fins i tot s'arriba a la determinació que expressament s'obtinguin proves a l'estranger. A l'article 17, és el quin, d'alguna manera, per mi exposa més exponencialment tots els punts que he relatat anteriorment, que són que no admet reserva, que en aquest Conveni no s'admeten reserves a l'hora de la ratificació.

Per tant, és un debat, d'alguna manera, quan per exemple el Conveni transnacional que abans m'he referit, allà també es parla, i això és a tall d'exemple, de la definició d'infracció greu, i diu que són aquelles infraccions les quals tenen una penalitat de presó inferior als quatre anys. Només volia dir que a França, per exemple, el frau fiscal ja té una penalitat superior als cinc anys.

Són connotacions que d'alguna manera val la pena tenir en compte, val la pena tenir amb els respectius informes, val la pena tenir l'assessorament abans de la signatura, perquè, eventualment, en un futur, si és que hem de ratificar aquests convenis davant d'aquesta Cambra, que no seria d'una altra manera, evidentment, perquè si fos d'una altra forma la credibilitat d'Andorra tornaria a estar compromesa.

El M. I. Sr. Síndic General:

Sr. ministre val tornar a intervenir?

Sí, Sr. cap de Govern teniu la paraula.

El M. I. Sr. Cap de Govern:

Jo agraeixo les remarques que ha fet el conseller general Joan Monegal, i li puc assegurar que la reflexió sobre aquest tema, a més a més de la que ja ha fet el Govern, va més enllà, però va més enllà, també, amb la línia de la legislació actual, en molts temes. En el tema

de blanqueig de diner, concretament, en la qual Andorra és de les més avançades avui dia d'Europa, i si entitats, com les entitats bancàries que són les més importants en l'àmbit econòmic d'un país, tenen ja el sistema establert sobre tantes coses que no tenen les altres empreses, ningú no pot dubtar sobre que s'ha d'arribar, cada vegada més, a responsabilitzar les administracions d'empreses que es facin les coses bé. I això també és una preocupació del Govern, una futura llei de societats que s'hi està treballant força.

Però, també, s'ha de remarcar, i ha de quedar ben clar que les informacions i l'intercanvi d'informació es limita estrictament a casos de corrupció. Per tant, aquí, sí que el Govern i el Consell General, quan adopti aquest text haurà d'estar més assessorat encara, si és necessari, quan s'hagi de tirar endavant la ratificació. Per això el sistema emprat de firma per manifestar la voluntat d'estar en la línia dels països, tots els demés, perquè la major part dels països havien firmat molts d'aquests cinc convenis, i en alguns d'ells només faltava Andorra, i pocs països més; calia manifestar la voluntat de fer-ho, i després ve la segona feina, en aquesta fase, que no és que vulguem fer-ho, però hi ha països que ratifiquen al cap de vuit i nou anys d'haver firmat una cosa el seu Govern.

No volem de cap manera fer això. No és la nostra intenció, ni crec que ens ho permeti aquest Consell General, ni voldria que ho permetés, però s'obre una fase d'estudi més aprofundida, encara, i també d'estudi a la vista del que els demés països també facin; com amb tots aquests temes internacionals.

Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

Sr. Monegal teniu la paraula.

El M. I. Sr. Joan Monegal:

... les paraules del M. I. Cap de Govern en aquest moment. Doncs, bé, jo també l'animaria, evidentment, a portar, en tot cas, els convenis a anàlisi davant d'aquesta Cambra dins del seu mandat. Seria una postura, suposo massa còmoda traslladar la responsabilitat d'eventuals ratificacions, a governs de posteriors legislatures. I quant a, si us plau, el que sí que li agrairia, aprofitant la cortesia parlamentària tan difosament avui, proclamada, que ens fes arribar -i aquí hi ha una igualtat paritària amb

els dos grups-, els informes que recolzen les signatures d'aquests convenis.

El M. I. Sr. Síndic General:

Passem a l'apartat de les repreguntes.

Alguna repregunta? Cap repregunta?

Per tant, passem a la pregunta número tres.

Registrada amb el número 1076-A, relativa als accidents de treball, i ha estat presentada pel Sr. Esteve López Montanya, en representació del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, i ha estat admesa a tràmit amb declaració d'urgència.

Exposa la pregunta el Sr. Esteve Lòpez. Teniu la paraula.

El M. I. Sr. Esteve López:

Gràcies Sr. síndic.

Llegiré el text de la pregunta.

En data 20 de setembre, el Grup Parlamentari Socialdemòcrata, alarmat davant el degoteig constant de notícies relatives a accidents laborals al Principat, va sol·licitar oficialment a la Caixa Andorrana de Seguretat Social diferents informacions en relació als accidents de treball. Les dades que, en resposta a la nostra demanda, ens ha tramès aquest organisme palesen, de forma inequívoca, al nostre entendre, que ens trobem en una situació gravíssima, totalment impròpia d'un país desenvolupat.

El nombre d'accidents de treball des de l'any 1996 fins a l'any 2000 ha anat augmentant, any rere any, de forma espectacular.

L'any 1996 va haver-hi a Andorra 3.418 accidents de treball, un dels quals mortal, i el nombre de baixes mèdiques o aturs de treball com a conseqüència d'aquests accidents va ser de 1.612.

Durant l'any 2000 van comptabilitzar-se 4.809 accidents laborals, sis dels quals mortals, i el nombre de baixes mèdiques o aturs de treball com a conseqüència d'aquests accidents va ser de 2.301.

I si el que és veritablement important és protegir el dret a la vida i a la integritat física dels treballadors i evitar el dolor i el patiment dels treballadors i les seves famílies davant les

tràgiques conseqüències que comporten sovint els accidents laborals, cal tenir també present la càrrega financera que comporten els accidents de treball a la Caixa Andorrana de Seguretat Social.

La CASS, durant l'any 1996, va pagar en concepte de prestacions de reembossament i salaris per accidents de treball la quantitat de 393 milions de pessetes, mentre que la quantitat pagada en concepte de les diferents pensions conseqüència d'un accident de treball va ser de 340 milions de pessetes. En total 733 milions de pessetes.

Durant l'any 2000 aquestes quantitats van ser de 664 i 393 milions de pessetes respectivament. En total 1.057 milions de pessetes.

Enguany l'índex de sinistralitat laboral tampoc millora. Efectivament, entre els mesos de gener i setembre, el nombre d'accidents de treball i d'aturs de treball ha estat de 3.901 i 1.855 respectivament, la qual cosa implica que, si es manté la mateixa proporció, a finals d'any el nombre d'accidents de treball serà, aproximadament, de 5.200 i el d'aturs, com a conseqüència dels accidents de treball, de prop de 2.500.

En resum, durant els darrers sis anys en lloc d'avançar hem retrocedit. En sis anys el nombre d'accidents de treball i d'aturs de treball com a conseqüència dels mateixos s'ha incrementat en més d'un 50%.

Ateses les consideracions exposades, es pregunta:

És conscient el Govern de la gravetat de la situació?

En cas afirmatiu, quines iniciatives, accions o actuacions pensa portar a la pràctica el Govern per aconseguir que Andorra assoleixi uns nivells de seguretat en el treball equiparables als dels països més avançats?

El M. I. Sr. Síndic General:

Respon pel Govern el Sr. ministre d'Interior. Teniu la paraula.

El M. I. Sr. Jordi Visent:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, en primer lloc el que volia dir és que, evidentment, que el Govern i, especialment, el Ministeri d'Interior coneix la situació, i és molt sensible. Especialment des del Ministeri

d'Interior hi és extraordinàriament sensible, diria jo.

Vostè sap, perquè n'hem parlat algunes altres vegades, *inclús*, a nivell personal, vostè i jo, segurament potser per formació professional, coneixem, també, el tema molt bé, i estem especialment preocupats per solucionar-lo.

L'altre dia, també, en la compareixença en la Comissió d'Afers Socials vam parlar una miqueta del tema, i us vaig explicar, potser, a grans trets quina era la iniciativa legislativa que volia impulsar el Govern immediatament. Com parlàvem abans, també.

A nivell d'accions concretes, en tot cas, si em permet, i molt escuetament, li diré que es preveu a curt termini un desenvolupament legislatiu en matèria de seguretat i d'higiene en el treball, mitjançant una llei marc, i en els sectors que sigui necessari un desenvolupament més específic per via reglamentària, com serà, segurament, el Reglament de seguretat, i higiene en la construcció que ja està molt elaborat.

Com una segona acció que podríem comentar, és que en el pressupost de l'any 2002, s'ha previst la contractació d'un nou inspector de perfil tècnic, per reforçar l'àrea de condicions de seguretat del servei d'inspecció de treball, amb la finalitat de poder augmentar les inspeccions de prevenció, i seguir garantint el mateix nivell de qualitat en totes les actuacions que fins ara es duen a terme.

També una altra acció interessant que voldria comentar, és que s'endegarà des del Ministeri d'Ordenament Territorial, prevista durant el segon semestre de l'any 2002, d'incloure en plecs de condicions de concursos d'obres la figura del coordinador de seguretat i salut en les obres d'edificació i obra pública, que no haurà de coincidir amb la de director d'obra. Si aquesta directiva es demostra útil s'analitzarà la conveniència de modificar la legislació vigent en la matèria a fi que sigui obligatòria en la totalitat de les obres, *inclús*.

Per acabar només li faré un breu comentari pel que respecta a la comparació de dades, o fer comparatius de dades entre la informació que tenim de la sinistralitat laboral a Andorra i les dades que es tracten en la Unió Europea. En primer lloc el que caldria és comparar dades que fossin equivalents, perquè ens trobem que, potser, la qualificació d'accident de treball no és la mateixa pels països de la Unió Europea que per nosaltres.

Actualment totes les dades estadístiques comparades als països integrats de la Unió Europea, inclouen els accidents de treball que han causat més de tres dies d'atur de treball, mentre que la CASS considera accident de treball amb baixa, tot accident que produeixi atur de treball, ni que tant sols sigui per un sol dia. Per tant, doncs, no seria comparable al cent per cent.

Amb això ja acabaria. Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

Sr. López vol replicar? Teniu la paraula.

El M. I. Sr. Esteve López:

Miri, gràcies per la seva explicació. És cert que hem tingut ocasió de parlar personalment, després en la Comissió. I a la Comissió ja li vaig dir que qualsevol iniciativa del Govern en aquesta matèria tindrà el suport i el recolzament del Grup Parlamentari Socialdemòcrata. I ara, aquí, li torno a repetir: és important que s'actui, i és important que s'actui ja.

La segona qüestió que li volia matisar, simplement, és que el concepte d'accident de treball no implica necessàriament el fet que hi hagi una baixa, un atur. El que sí que és cert, és que a la Unió Europea es comptabilitzen els accidents de treball amb atur a partir del tercer dia, i aquí a Andorra des del primer. Però, el concepte d'accident de treball així considerat encara que no hi hagi cap atur és el mateix.

Finalment, jo li voldria demanar al davant d'aquestes explicacions, que per quines raons a nivell pressupostari ens troben que el Servei d'Inspecció de Treball, justament amb una nova contractació disposarà d'un pressupost que serà un 16% inferior al pressupost d'enguany. I també, li volia preguntar per què un dels projectes que hi havia dins del programa de prevenció de riscos, que és el projecte de prevenció de riscos laborals, que té com a objectiu, justament, de fer una legislació en matèria de prevencions, que l'any passat estava dotat en set milions de pessetes -set milions i escaig- i fa dos anys també, per què ha desaparegut del pressupost de l'any 2002?

Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

Sr. ministre vol contestar?

El M. I. Sr. Jordi Visent:

Contestaré el que sé en aquest moment. En tot cas, aquesta pregunta no la tenia preparada, i doncs, em sabria greu no contestar-li suficientment. En tot cas, jo sí que sé que la dotació pressupostària que s'ha donat al Servei d'Inspecció de Treball és la que el mateix Servei d'Inspecció de Treball ens ha demanat. En aquest cas, sí que no hem pas discutit res. Potser és alguna petita partida que s'ha desviat d'un costat a l'altre, o hi ha unes comissions que jo desconec detalladament. Sincerament li dic.

I pel que fa a la dotació que hi havia per la prevenció de riscos, també em sembla que és el mateix cas. És a dir, es va preveure, però com que no s'executava, doncs, segurament s'ha canviat a una altra partida. No li puc dir res més que això.

El M. I. Sr. Síndic General:

Sr. Esteve López teniu la paraula.

El M. I. Sr. Esteve López:

Una repregunta. Sr. ministre, diu que no s'executava, vol dir que no hi ha estudis fets en matèria de prevenció d'una llei marc de prevenció de riscos laborals i que eren els diners que estaven destinats segons aquest projecte pressupostari? És a dir, encara no s'ha fet aquest treball? És la pregunta en concret.

El M. I. Sr. Síndic General:

Sí, Sr. ministre teniu la paraula per contestar.

El M. I. Sr. Jordi Visent:

Gràcies Sr. síndic.

Jo el que vull dir és que s'està treballant en l'elaboració d'aquesta legislació, que serà aquesta llei marc de seguretat i higiene en el treball, de la qual penjaran els reglaments, i s'hi està treballant, i s'hi treballava ja abans que jo arribés al Ministeri. En tot cas, el coneixement exacte que es feia abans que jo arribés al Ministeri no el tinc, potser, tan acuradament com vostè. Per això no li puc contestar amb més precisió. Ho sento.

El M. I. Sr. Síndic General:

Sí, Sr. cap de Govern vol completar la resposta?

El M. I. Sr. Cap de Govern:

Sí, si em permet. Jo voldria afegir que els estudis i projectes de llei no es fan solament a base d'encomanar-los a gent que els cobra fora de l'Administració. Dins de la pròpia Administració, part de la nostra gent, té capacitat per fer-ho sense que es figurin en partides pressupostàries. Per tant, no pateixi Sr. López, es fan treballs encara que no es paguin a l'exterior, a l'"outsourcing", que diuen els tecnòcrates.

El M. I. Sr. Síndic General:

Estem a l'apartat de repreguntes, Sr. Esteve López teniu la paraula.

El M. I. Sr. Esteve López:

Miri, Sr. cap de Govern, vostè fa una estona, ens deia que la sensibilitat social -parlava d'un altre tema- deia textualment: "es demostra en projectes i fent allò que s'ha projectat". Vostè, en aquesta mateixa sala, l'any 1996, ja va dir que tenien molt avançada aquesta llei de prevenció de riscos laborals. Des de llavors fins ara han passat molts anys, i malauradament, i dic, malauradament, encara, no l'hem vist. Jo vaig dir al Sr. ministre que no tinc perquè dubtar de la seva paraula, que confio que durant aquest any 2002, podrem discutir aquesta llei tan necessària per Andorra, perquè en aquest moment, realment, la situació és molt greu. És tot.

El M. I. Sr. Síndic General:

Vol respondre el Govern? No?

Alguna altra repregunta al respecte? Cap?

Sí, Sr. Antoni Martí per formular una repregunta.

El M. I. Sr. Antoni Martí:

Sí, el Grup Parlamentari Lliberal subscriu la pregunta del Partit Socialdemòcrata com ho ha subscrit el Sr. ministre, perquè això està fora de qualsevol problema polític. La seguretat dels obrers... joestic, segurament, en un camp on hi ha molts accidents, i per tant ho veig, i per tant hi ha mesures que s'han d'avançar, i que, segurament, d'altres que s'han d'instaurar.

Jo simplement Sr. síndic, dic això perquè la política és molt important, i que no és més que liar temes d'aquests que tenen una

transcendència importantíssima. Però és clar, el que veig és que es demanen totes les dades del 1996 fins al 2000, que, evidentment, això lliga amb la gestió del Govern lliberal. Per tant, segurament, el Sr. ministre avui no ho té aquí, però en tot cas la pregunta seria: per què és important de veure en perspectiva històrica, tot això, si vertaderament aquest creixement és un creixement que va començar al 1996, o per analitzar ben bé el problema si és un coneixement que va començar als anys 1990? Per tant, potser, i amb més temps estaria bé d'amplificar tota aquesta informació, de tal manera que poguéssim tenir aquesta perspectiva amb el temps, que segurament les solucions serien molt més adequades, i, doncs, amb el temps que sigui prudent, no sé si es pot fer així Sr. síndic, doncs, demanaria oficiosament, doncs, amb el temps que faci falta per completar aquestes dades, també que es completessin amb els anys del 1990 al 1996. Simplement això, Sr. síndic. Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

El Govern vol contestar? No?

Alguna repregunta? Cap altra repregunta?

Passem, doncs, a la següent pregunta, la número 4.

Registrada amb el número 1077-A, relativa al trasllat i a la gestió dels residus a Andorra, i ha estat presentada pel Sr. Esteve López Montanya, en representació del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, i ha estat, també, admesa a tràmit amb declaració d'urgència.

Exposa la pregunta el Sr. Esteve López. Teniu la paraula.

El M. I. Sr. Esteve López:

Gràcies Sr. síndic.

El dia 27 de gener de 2000 va signar-se l'Acord entre el Principat d'Andorra i el Regne d'Espanya sobre el trasllat i la gestió de residus. Aquest Acord determina que els residus que s'exportin han de procedir prioritàriament de la recollida selectiva i, en qualsevol cas, de sistemes de selecció que garanteixin una qualitat del residu seleccionat d'acord amb la normativa d'aplicació, amb la finalitat de facilitar un procés de valorització adequat.

D'altra banda l'Acord també estableix que la importació per part d'Espanya dels diferents residus s'efectuarà de manera ambientalment racional i amb un total compliment de les disposicions sobre la importació de residus a la Unió Europea establerts en el Reglament CEE número 259/93 del Consell.

Amb la voluntat d'aplicar rigorosament aquest Acord, segons diu l'exposició de motius, el Govern, en data 27 de juny de 2001, va aprovar el "Reglament relatiu a les condicions d'exportació fora del Principat d'Andorra de runes, enderroc i altres residus de la construcció, i de l'establiment i el funcionament dels centres de triatge". L'article primer del mateix determina que "l'exportació des del territori del Principat d'Andorra de runes, enderroc i altres residus de la construcció només pot ser efectuada per persones físiques o jurídiques que siguin titulars d'un centre de triatge de runes, enderroc i altres residus de la construcció degudament autoritzat i inscrit en el Registre de Comerç i Indústria del Govern", i la disposició addicional estableix que, i cito: "després del termini de sis mesos a comptar de l'entrada en vigor d'aquest Reglament no es podran exportar fora del territori del Principat d'Andorra runes, enderroc i altres residus de la construcció que no hagin estat tractats en un centre de triatge d'aquest tipus, i que no disposin de la documentació segellada pel centre donant conformitat al tipus de residus transportats." Fi de citació.

Aquest Reglament va ser publicat al BOPA número 62 de l'any 13, de data 4 de juliol de 2001 i el termini a què es refereix la disposició addicional esmentada finalitza el dia 26 de gener de 2002.

Ateses les consideracions exposades, es pregunta:

Quantes persones físiques o jurídiques, fins a la data, han sol·licitat una autorització per a construir i obrir un centre de triatge de runes, enderroc i altres residus de la construcció? D'aquestes, quantes s'han autoritzat?

En el supòsit que el dia 26 de gener de 2002 no s'hagi autoritzat cap centre de triatge de runes, enderroc i altres residus de la construcció, què ha previst fer el Govern amb totes les runes, enderroc i altres residus de construcció que es generen a Andorra?

Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

Respon pel Govern la Sra. ministra d'Agricultura i Medi Ambient. Teniu la paraula.

La M. I. Sra. Olga Adellach:

Gràcies Sr. síndic.

Pel que fa a la resposta a la primera pregunta, fins a la data ha estat una empresa la que ha sol·licitat l'autorització per construir un centre de triatge de runes, enderroc i altres residus de la construcció. Aquesta sol·licitud ha estat entrada a Tràmits, i se seguiran els passos administratius corresponents. Per tant, el Departament de Medi Ambient procedirà al projecte tècnic presentat.

Pel que fa a la resposta a la segona qüestió, aquesta segona qüestió, Sr. López no ve al cas. Perquè disposem del temps suficient per tal que els tècnics analitzin el projecte, i es pugui procedir a la seva autorització. De totes maneres haurem d'esperar a què passi la data del 26 de gener del 2002 per contestar aquesta qüestió, si s'escau.

Gràcies Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

Vol replicar Sr. Esteve López?

Teniu la paraula.

El M. I. Sr. Esteve López:

Gràcies Sra. ministra.

Miri, jo entenc la seva resposta dient que el Govern tindrà temps d'estudiar el projecte, i que vostè pressuposa que serà autoritzat, i la pregunta està plantejada com una hipòtesi, no com una afirmació. És tot.

El M. I. Sr. Síndic General:

Sra. ministra vol tornar a intervenir? No?

Passem a l'apartat de les repreguntes.

Alguna repregunta al respecte? No?

Per tant, doncs, passem a l'última pregunta de l'ordre del dia d'avui.

Registrada amb el número 1078-A, relativa al possible cas d'absència de títol acadèmic per part d'un professor de l'Escola Andorrana,

presentada pel Sr. Francesc Casals Pantebre, en representació del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, i ha estat admesa a tràmit amb declaració d'urgència.

Exposa la pregunta el Sr. Francesc Casals.

El M. I. Sr. Francesc Casals:

Gràcies Sr. síndic.

Ateses les inquietuds manifestades per part dels pares d'alumnes de l'Escola Andorrana, referents a sospites sobre un possible cas d'absència de títol acadèmic per part d'un professor d'aquesta escola que no disposaria de la titulació adient per a desenvolupar la tasca encomanada;

Havent rebut, personalment i de forma verbal, per part del M. I. Sr. Pere Cervós, ministre d'Educació, la confirmació que es tractaria d'un supòsit de manipulació o falsificació de diploma universitari;

Amb la voluntat de tranquil·litzar els pares d'alumnes, i no deixar cap dubte sobre el bon nom de l'Escola Andorrana i el seu personal, pregunto:

En quina situació es troba actualment el cas referit?

Pot garantir el Govern que, en aquests moments, no es dona cap altre cas semblant?

Quins són els mitjans de control de què disposa el Govern per evitar que es reproduïxin situacions tan greus com aquesta?

El M. I. Sr. Síndic General:

Respon pel Govern el Sr. ministrre d'Educació. Teniu la paraula.

El M. I. Sr. Pere Cervós:

Gràcies Sr. síndic.

Amb la voluntat de tranquil·litzar els pares d'alumnes i no deixar cap dubte sobre el bon nom de l'Escola Andorrana i del seu personal, contestaré a la pregunta sobre la situació actual del cas referit.

D'acord amb la documentació que té el Ministeri d'Educació, Joventut i Esports, dels mestres que imparteixen docència avui en dia, tots tenen la titulació exigida per l'article 28.2 de la Llei d'ordenament del sistema educatiu andorrà per exercir de mestre. Si bé és cert que

un dels mestres substituïts que posseeix una relació contractual eventual, va haver de completar la seva certificació acadèmica amb un document complementari de l'administració universitària de la qual provenia, ja que presentava un dubte en l'obtenció d'una de les assignatures. Actualment el currículum d'aquest docent és complet i correcte.

Respecte a la segona pregunta, de quins mitjans de control disposa el Govern perquè no torni a succeir, si no ha succeït? La provisió de places de l'Administració seguirà els principis de publicitat, d'igualtat i de concurrència previstos en la Llei de la funció pública, explícita els requisits que han de complir els candidats per optar a la provisió d'una plaça. Entre aquests requisits s'inclou el de garantir la titulació exigida en cada cas. I aquesta mateixa titulació s'exigeix, també, als agents de l'Administració de caràcter temporal. Les titulacions que figuren en els edictes estan controlades pel secretari d'estat de Funció Pública, pel ministeri corresponent, en aquest cas el Ministeri d'Educació, Joventut i Esports. En cas de no complir els requisits que figuren en l'edecte, els candidats queden exclosos del procés de selecció, i les titulacions del personal eventual són controlades, per tant, pel departament corresponent. Benentès, en cas que es produís algun frau o falsificació, en algun dels documents, l'Administració iniciaria el procediment de denúncia judicial adient, i actuaria en conseqüència.

Respecte a la tercera qüestió: com pot garantir el Govern que no hi hagi un cas igual? D'acord amb el procediment descrit en la pregunta anterior, l'Administració garanteix la professionalitat i els requisits exigits en cada cas. En tant que informació, faig saber que la Universitat de Toulouse, que està fent una anàlisi d'avaluació del sistema educatiu andorrà, no perquè funcioni malament, sinó justament perquè penso que sempre s'ha d'anar a guanyar en qualitat. Fa qüestió de quatre mesos, li vam donar tota la documentació de tot el professorat de l'Escola Andorrana per fer aquesta anàlisi, i la veritat va donar que els sis directors que avui dia tenim, els vuit caps d'estudis, cinquanta-un professors de segona ensenyança i batxillerat, i 112 ensenyants de primera ensenyança i maternal, que són tots els professionals que hi ha a l'Escola Andorrana, la documentació és correcta, i a més va donar palès de la bona formació que té el professorat de l'Escola Andorrana.

Gràcies Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

Sr. Casals, vol replicar?

El M. I. Sr. Francesc Casals:

Gran sorpresa, Sr. ministre. Puc saber des de quan teniu la confirmació d'aquest complement de currículum i si tot és correcte, si us plau?

El M. I. Sr. Síndic General:

Sr. ministre teniu la paraula.

El M. I. Sr. Pere Cervós:

Gràcies Sr. síndic.

El dia que vam tenir la Comissió Legislativa d'Educació, vostè em va fer palès que hi havia aquesta rumorologia. Després jo em vaig assabentar que hi havia aquesta rumorologia dins de l'escola. Ens vam veure uns dies més tard, fa qüestió d'un mes al Ministeri. Vam demanar que el professor ens portés una documentació de les signatures. Aquesta documentació ens ha arribat, i justament és tot correcte. i Després, també, vam demanar a la universitat on es va formar aquest professor, justament la certificació del degà de la universitat, i també dona que és correcte.

El M. I. Sr. Síndic General:

Alguna repregunta al respecte?

Sí, Sr. Casals teniu la paraula.

El M. I. Sr. Francesc Casals:

Sí, és que m'interessa molt aclarir, Sr. ministre, primer, que el que us dic aquí, que em vau confirmar que era un supòsit de falsificació de document, no ho desmentiu. Perquè quan vaig venir al despatx, em vau parlar, més que d'un supòsit quasi d'una certesa, de falsificació de document. Per tant, després si heu tingut confirmació del contrari, no me n'heu informat, però en qualsevol cas, voldria que confirméssiu que això és cert, perquè els pares de l'escola que se'n van queixar, evidentment, els vaig portar la vostra resposta. I com que no va satisfer a ningú, és el motiu que jo us portés la pregunta aquí. Per tant, m'alegro molt que no fos veritat, i que no estiguem en un supòsit de falsificació. M'alegro molt que estigui arreglat, i que aquest

senyor sigui competent, però voldria que em confirméssiu el que vau dir aquell dia, evidentment, al vostre despatx, que es tractava d'un supòsit, i jo vaig entendre que més que d'un supòsit una falsificació de document.

Això d'una banda, i de l'altra que m'expliqueu per què, doncs, no m'heu acabat d'informar, com amablement vau fer aquell dia que em vau rebre

-també s'ha de dir- de seguida que ho vaig demanar.

El M. I. Sr. Síndic General:

Sr. ministre teniu la paraula per contestar.

El M. I. Sr. Pere Cervós:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, jo li vaig confirmar que hi havia aquesta rumorologia, que justament estàvem demanant aquesta informació. Penso que sempre abans d'actuar, sempre la presumpció d'innocència, en qualsevol cas, ha de prevaler, i justament en la conversa que vam tenir amb vostè, vam dir que després de Nadal, quan tingués això, li exposaria, i la meua sorpresa ha sigut trobar aquesta pregunta, aquí, al Consell General, que amb molt de gust jo li he contestat.

El M. I. Sr. Síndic General:

Sí, Sr. Casals teniu la paraula.

El M. I. Sr. Francesc Casals:

Perdoneu, però estic absolutament descol·locat... no, no, és que és clar, el problema és que érem el Sr. ministre i jo, i la seva paraula contra la meua. Aquell dia em vau parlar que estava en marxa o estaria en marxa una carta de comiat que es faria efectiva durant les vacances de Nadal. Després, millor que no s'hagi hagut de donar el cas. Me n'alegro, però us agrairia que una altra vegada, si comencem una informació, me l'acabeu de donar, perquè aquesta pregunta no ha sortit de mi, són bastants pares d'alumnes de l'Escola Andorrana d'aquell centre, que estaven molt inquiets per aquest assumpte, i em van venir a veure. Tan inquiets devien estar que van venir a veure un conseller del Grup quasi minoritari. Però bé, amb desesperació de causa van venir aquí, i jo he tramès la seva demanda. Repeteixo, em vau fer cas, em vau rebre molt amablement. Entremig hi ha hagut un canvi molt substancial,

que si no hagués portat la pregunta avui, tampoc me n'hagués assabentat i els pares tampoc.

El M. I. Sr. Síndic General:

Sr. ministre vol afegir alguna cosa?

El M. I. Sr. Pere Cervós:

Gràcies Sr. síndic.

No, en principi la documentació avui la tenim i està totalment normalitzada.

El M. I. Sr. Síndic General:

Sí, Sr. Bartumeu teniu la paraula.

El M. I. Sr. Jaume Bartumeu:

Gràcies Sr. síndic.

És que fa tres o quatre preguntes abans, el conseller Francesc Casals ha demanat al ministre, -que manifestament no vol contestar-, i per tant li torno a demanar jo, que és: en quina data ha tingut la documentació complementària que ell va demanar, no per fer front a una rumorologia -paraula estranya que desconec en el diccionari de les interpel·lacions parlamentàries- sinó per fer front a una situació que pot ser certa o incerta. Per tant, en quina data va arribar, quan el ministre va demanar a "Toulouse" aquesta informació, quan li van contestar, si us plau?

El M. I. Sr. Síndic General:

Sr. ministre teniu la paraula per contestar.

El M. I. Sr. Pere Cervós:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, nosaltres després d'aquesta conversa que vam tenir amb al conseller Sr. Casals, vam demanar aquest complement d'informació. Aquest complement d'informació de les notes va arribar el... la confirmació de les notes va ser després de la compareixença en la Comissió Legislativa, i llavors, com bé li vaig comentar, estàvem esperant la rectificació de la universitat, i ha arribat justament després d'aquella reunió que vam tenir. Aquella reunió que deu fer tres setmanes, doncs, deu ser qüestió de quinze dies.

El M. I. Sr. Síndic General:

Alguna repregunta?

Sí, Sr. Antoni Martí heu demanat la paraula.

El M. I. Sr. Antoni Martí:

Gràcies Sr. síndic.

Jo entenc que el Sr. Francesc Casals, la qual cosa, també, demostra que la ciutadania se'n va a veure l'oposició, i l'oposició és rebuda pel ministre, la qual cosa és una demostració de la salut de la ciutadania, que també va a veure l'oposició.

Jo entenc i valoro la pregunta que es fa des del Partit Socialdemòcrata, perquè és important, i a més a més hi havien dubtes sobre un document falsificat. A demés trobo que és una pregunta completament responsable i coherent, i per tant, com abans, he de felicitar als companys del Partit Socialdemòcrata. L'important, entenc jo, Sr. síndic, és l'objecte bàsic de la pregunta del Sr. Casals, és que aquesta polèmica, o aquesta possible falsificació no ha existit, i en tot cas, si en el seu moment, algun comentari va poder incidir a fomentar aquesta problemàtica, vull dir que en un lloc com avui, a Casa de la Vall, jo vull dir i vull agrair el Partit Socialdemòcrata, tot i que sé que el Sr. Jaume Bartumeu té una pregunta a reformular, que l'important no són les dates, sinó que vertaderament dins del professorat de l'Escola Andorrana tothom tingui la titulació escaient. Per tant, ens hauríem de congratular tots, i segurament els pares que us van venir a veure, veuran avui en directe que les seves inquietuds, doncs, han estat contestades...

El M. I. Sr. Síndic General:

Sr. Antoni Martí voleu formular una repregunta?

No?

Sr. Jaume Bartumeu heu demanat la paraula per formular una repregunta. Teniu la paraula.

El M. I. Sr. Jaume Bartumeu:

... congratulacions, jo repeteixo la pregunta, com que manifestament el ministre no porta els papers, doncs, els demano formalment que se'ns contesti per escrit, o com cregui el ministre. Volem tenir coneixement de les dates d'aquestes comunicacions i de les contestes. Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

Sí, Sr. ministre...

En tot cas, doncs, si teniu aquesta documentació, com s'ha fet en altres ocasions, vulgueu-la adreçar als consellers generals.

Bé, cap altra repregunta?

Doncs, acabat l'ordre del dia de la sessió d'avui, abans simplement d'aixecar la sessió, permeteu-me que us informi sobre les conclusions dels treballs duts a terme pel grup de treball per la construcció de la Nova Seu del Consell General. Aprofitar per fer un breu record d'aquests treballs com s'han desenvolupat. Ja des del desembre de l'any 1996, es va deixar palesa amb la compra de l'Hotel Mirador, la ferma voluntat de construir un nou edifici del Consell General. Aquest important pas va permetre la constitució, el novembre del 1997, mitjançant acord de la Junta de Presidents, justament la creació d'un grup de treball amb l'objecte de començar la preparació d'un concurs internacional d'idees, acord que d'altra banda va ser reconduït als inicis d'aquesta legislatura, també, en aquest cas, per la Junta de Presidents.

Mentrestant, el Consell General va aprovar una Proposta d'acord en aquest sentit, i als voltants del gener d'aquest mateix any, també es va procedir a la signatura d'un Conveni entre el Govern, el Comú d'Andorra la Vella i el Consell General, per la reordenació urbanística dels entorns de la Casa de la Vall, d'acord amb un pla especial de reforma interior.

Després d'aquest altre pas important, doncs, el grup de treball va poder tornar-se a reunir per tal d'acabar la redacció del plec de bases. Aquest plec de bases va quedar tancat el dia 28 de novembre, i doncs, en aquest cas, es dona acabada la missió d'aquest grup de treball.

He d'afegir que aquest grup de treball, tal com es va marcar la voluntat, ja, en l'última legislatura, va ser d'actuar per acords sobre la base del consens. És així que s'ha procedit, i s'ha d'aprofitar, aquí, per dir el bon ambient que sempre ha regnat, tant en l'anterior legislatura com en l'actual, ja que les dos vegades he tingut l'honor de presidir aquest grup de treball, doncs, l'ambient que ha permès d'arribar a fer aquest treball.

Doncs, només dir que demà, 14 de desembre, s'iniciarà el concurs mitjançant la corresponent publicació a través d'un edicte al Butlletí Oficial,

i aquest concurs conclourà, doncs, el dia 25 de juliol del 2002.

Només afegir que, i em sembla que serà un desig compartit per tots els aquí presents, que en els millors terminis, el Consell General disposi d'aquesta Nova Seu, tan necessària perquè els consellers generals, i doncs, el Consell General pugui disposar d'un element important, molt important de més, per tal de poder realitzar el seus treballs en les millors condicions possibles.

Doncs, només això, manifestar que aquest desig es pugui complir, i sigui una realitat ben aviat.

Doncs, només això, i s'aixeca la sessió.

(Són les 20.40h)

ANNEX

Llistat de preguntes al Govern amb resposta oral disponibles per a la sessió del dia 13 de desembre del 2001

1.- Pregunta urgent amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany, president del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 12 de desembre del 2001, relativa al Comitè Mixt Andorra/CEE. (Reg. 1072-A)

2.- Pregunta urgent amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Joan Monegal Blasi, Conseller General del Grup Parlamentari Demòcrata, per escrit de data 12 de desembre del 2001, relativa a la signatura del Conveni penal contra la corrupció; del Conveni europeu per a la repressió del terrorisme; del Conveni internacional per a la repressió del finançament del terrorisme; del Conveni de les Nacions Unides contra la criminalitat transnacional organitzada i del Conveni civil sobre la corrupció. (Reg. 1073-A)

3.- Pregunta urgent amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Esteve López Montanya, Conseller General del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 12 de desembre del 2001, relativa als accidents laborals. (Reg. 1076-A)

4.- Pregunta urgent amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Esteve López Montanya, Conseller General del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 12 de desembre del 2001, relativa al trasllat i a la gestió dels residus a Andorra. (Reg. 1077-A)

5.- Pregunta urgent amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Francesc Casals Pantebre, Conseller General del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 12 de desembre del 2001, relativa al possible cas d'absència de títol acadèmic per part d'un professor de l'Escola Andorrana. (Reg. 1078-A)

Diari de Sessions del Consell General

Dipòsit legal: And. 275/94
ISSN 1024-9052

Preu de l'exemplar: 200 PTA
Subscripcions: Tel. 821234